

சுகாதாரபோதினி
3
SUKHADHARA BODHINI

35
40
சொமவாசிட்கும்
ஹிந்து குடும்பங்களைச் சிவஹிக்கும்
மாதர்களுக்கும், மாணாக்கர்களுக்கும்
மிக்க உபயோகமுள்ளது.

இது
ஒரு ஹிந்து மாதிரை
எழுதப்பெற்றது.

முதற்பதிப்பு.

MADRAS.

PRINTED AT THE ANANDA STEAM PRESS.

1907.

All Rights Reserved.

L:5
N07

சுகாதாரபோதினி.

மு க வு ரை.

“சுகாதாரபோதினி” என்கிற பெயர் குட்டப்பட்டு இச் சிறியபுத்தகத்தை எழுதும் காரணம் யாதெனில்:—சென்னப்பட்டணம் ஜியார்ஜ்டவுனில் ஹிந்துபாலிய பெண்கள் சபை ஒன்று மிஸ்ட்டர்ஸ் பிட்டன்டிரிக் துரைசானி அம்மாளவர்களால் ஏற்படுத்த பட்டிருந் தது. இச்சங்கத்தில் தேகசௌக்கியத்தைப்பற்றி அப்போதைக் கப்போது உபந்நியாசித்த விஷயத்தையும் இன்னும் அத்துடன் சேர்க்கவேண்டியவற்றையும் சேர்த்து எனது சகோதரிகளுக்கும் கிராம வாசிகட்கும் பிரயோஜனமா யிருக்குமென்று யான்வினா விடை ரூபமாக கௌரவம்தங்கிய போப் துரையவர்களால் சிறு வர்கட்கு இலக்கணத்தை வினாவிடை ரூபமாக எழுதினதை அனு சரித்து “சுகாதார வினாவிடை போதினி” என்று பெயரிட்டு ஒரு சிறிய புத்தகம் எழுதினேன். இத்தேசத்து ஆங்கி லேய பத்திராதிபர்களும் தமிழ்ப்பத்திராதிபர்களும் கனவான்களும் கருணைகூர்ந்து இந்த சொற்பகாரியத்தை மகிழ்ச்சியுடன் கொண் டாடிய அபிப்பிராயங்களை இப்புத்தகத்தின் அட்டையின்பேரில் காணலாம். இவர்களுக்கெல்லாம் யான் வந்தனம் அளிக்கிறேன்.

2. பெண்கல்வி அபிவிருத்திக்கு காரணபூத ரான மிஸ்ட்டர்ஸ் பிராண்டர் துரைசானி அம் மாளவர்களின் அபிப்பிராயத்தின்படி இப்புத்தகம் சரித்திர நடையாய் எழுதலாயிற்று. என்னால் கூடியவரையில் தெளி வானநடையிலாவருக்கும் விளங்கக்கூடியதாக எழுதப்பிரயத்தினஞ் செய்து இருக்கிறேன். ஒவ்வொருவரும் தன் தேக சௌக்கியத் தும் மனவிமக்கள் இதர உற்றோர்களுடைய தேக சௌக்கியத் தையும் நன்கு நாடவேண்டும். இதனை நமமில் தெருமடலேரர் தே ரிந்தோ தெரியாமலோ கவனிக்கிறதில்லை. இப்புத்தகத் தேகத்தை இவ்வாறு சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டுமென்றும் நாம் வசிக்கும் இடமுதலியவைகளும் நாம் உட்கும் உடைதலையும் நாம் உண்ணும் உணவுகளையும் இன்னவிதமாக சுத்திகரிக்க வேண்டுமென்பதையும் இன்ன அசுத்த உணவு முதலியவைகளால் இன்னகோய் உண்டா கிறதென்றும் இன்னவஸ்திரம் தரிப்பதால் இன்ன செய்கை தேகத்திற்கு உண்பெண்ணுகிற தென்றும் வெளிச்சத்தாலும்

தேகமுயற்சியாலும் நித்திரையாலும் தேகத்துக்குப் பலத்தையும் சுந்தோஷத்தையும் உண்டு பண்ணுகிறதென்றும் விரிவாய் சொல்வதோடு கெட்டகாற்று தேகத்திற்கு பிணி யுண்டாகிறதென்றும் அதுசுத்தமாவதற்கு ஹேது இன்னதென்றும் அவ்வாறு காற்று தண்ணீர் முதலியவைகளை சுத்தமாக்கிகொள்ளும் வகைகளையும் கூறுகின்றது. அன்றியும் வியாதிகள் உண்டாகாமற் தடுத்துக் கொள்ளும் மார்க்கத்தையும் உண்டாஸூல் அவைகளை சாந்தப்படுத்துவதற்கான முறையைப்பற்றி சுவஸ்தாரமாக இவ்விஷயத்தைப் பற்றி எழுதியிருக்கும் அனேக விப்புனகிரந்தத்தின் உதவியாலும் நமது இராஜாங்கத்தார் அப்போதைக்கப்போது சுகாதாரநீதி விஷயமாக செய்த அநேக பொது நன்மைக்குரிய விதிகளையும் கொண்டு எழுதலாயிற்று. இந்த கிரந்தகர்த்தாருக்கும் நமது இராஜாங்கத்தாருக்கும் நான் அதிக கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

3. குடும்பக்காரியங்களை நடத்தவேண்டியது விசேஷமாக பெண்களுடையதாயிருப்பதால் மாதர்கட்கும், பாடசாலைகளிற் கல்விகற்கும் மாணக்கர்கட்கும் உபயோகமாக இருக்கும் பொருட்டு விசிதமாய் எழுதலாயிற்று. கிராமவாசிகளாயிருக்கும் ஆடவர்களும் இதைக்கையாடுவதில் பிரயோஜனமுண்டென்று நம்புகிறேன். இப்புத்தகம் எனது சிற்றறிவு கொண்டொத்திரம் எழுதினதன்று. பெரியோர்களுடைய அனுபவங்களையும் உதவியையும் கொண்டு எழுதினதுதான். இதில் அகப்படும் வழவுகளையும் செய்யவேண்டிய சீர்திருத்தங்களையும் தயவுசெய்து எனது சுகோதரன் சிரஞ்சீவி பி. வி. வேங்கடரங்கத்திற்கு ("கோகுலவனம்" ஜியார்ஜ்டவுன்) தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். தெரிவிப்போர்களுக்கு நான் வந்தமைளிப்பதுமன்றி மறுபதிப்பில் சீர்திருத்தி வெளியிடச் சித்தமாயிருக்கிறேன்.

"கோகுலவனம்"

ஜியார்ஜ்டவுன், சென்னபட்டணம்.

கக0௭ வருஷம் அக்டோபர் மாதம் ௧௬-ந் தேதி.
புதவாரம் விஜயதசமி.

சுகாதாரபோதினி

அட்டவணை.

அத்தியாயம்.

பக்கம்.

முதல் வரைக்கும்.

1. பீழிகைஆரம்பம்.	.. 1	5
2. சுத்தஜீகாயம்.	.. 6	14
3. சுத்தஜலம்.	.. 15	25
4. போஜனம்.	.. 26	43
5. வீடு.	.. 44	54
6. சூரிய வெளிச்சம்.	.. 55	57
7. வஸ்திரம்.	.. 58	60
8. ஸ்நானம்.	.. 61	65
9. தேக அப்பிபாசம்.	.. 66	70
10. நித்திரை.	.. 71	73
11. வியாதி.	.. 74	100
12. வைசூரி.	.. 101	105
13. குடியரசு நகரகிராம பரிபாலனம்.	.. 106	107
14. குடிச்சொகைப் பதிவுகணக்கு.	.. 108	109

தென் இந்தியாவில் ஹிந்து பாலிய பெண்
களுக்காக ஒரு சபை ஏற்படுத்தி அந்தச்சபையில்
வந்து கூடிய பூதர்களுக்கு சௌக்கியத்தின் பிர
யோஜனத்தையும், இல்லறமார்க்கத்தில் ஒழுக
வேண்டிய முறைமையையும் அவர்கள் மனதில்
நன்றாய் போதித்து அவர்களின் நல்லறிவை
மேன்மேலும் விருந்திசெய்வதில் மிகுந்த ஊக்
கத்துடன் பிரயாசைப்பட்ட யுனைடெட் ப்ரீசர்ச்
மிஷன் பெண்கள் பாடசாலைகளுக்கும் ஜெனூ
வுக்கும் சூப்பிரன்டெண்டுமாகிய காலஞ்சென்ற
மிஸ்ட்டர்ஸ் பிட்டன்டிரிக் துரைசானி அம்மா
ளுடைய பிரதாபத்துக்கு அறிகுறியாக அந்த
அம்மாளின் மாணாக்கரில் ஒருவளாகிய இந்நூல்
எழுதினவளால் அம்மாளவர்களின் மீதுள்ள
அன்பையும், மரியாதையையும், அந்தரங்க விக
வாசத்தையும் தெரிவிக்கும் பொருட்டு இந்த
சிறிய புத்தகம் அறங்கேற்றப்பட்டது.

மிஸ்ட்டரஸ் பிட்டன்டிரிக் துரைசானி அம்
மாள் அவர்களின் சரித்திரம்.

மிஸ்ட்டரஸ் பிட்டன்டிரிக் துரைசானி அம்மாள்
என்னும் இம்மாதிரி ரோன்மணி ஸ்காட்லாந்து தேசத்து
எடின்பரோ என்னும் நகரில் பூல்கோனர் என்னும் ஒரு
குடும்பத்தில் உதித்தனள். இந்த அம்மாளவர்கள் யுனை
டெட் பீ சர்ச் மிஷனரில் கஅஅக்-வருஷத்தில் ஒரு உபந்
தியாசராக இச்சென்னை மாநகரின் கண்வந்து தம்முடைய
சுயப்பிரயோஜனங்களை பாராட்டாமல், அன்னியர்களு
டைய நன்மைக்காகப் பாடுபட்டு, கல்வியில் தேர்ந்த
அனேகமாதுகளில் ஒரு சிரேஷ்டமான பெண்மணியாய்
இருந்தார்கள்.

2. ஹிந்து பால்கைகளுக்கு விஷயங்களை சுலபமான
தமிழ் நடையில் போதிப்பதிலும், ஹிந்துக்களாகிய நம்
முடன் அங்கியோந்சியமாயிருந்து, நம்முடைய நடை,
உடை, பாவனைகளையும், மதாசாரங்களையும் அறிவதிலும்
ஐரோப்பிய சிமாட்டிகளில் அம்மாளவர்கள் மேலானவர்க
ளென்று நம்மால் கொண்டாடப்பட்டார்கள்.

ஜியார்ஜ்டவுனில், எனக்கு தெரிந்தமட்டில், ஹிந்து
பெண்களுக்காக முதல் முதல் சங்கம் ஏற்படுத்திய ஐரோ
ப்பிய பெண்மணி இந்த அம்மாள் அவர்களே. இச்சங்
கத்தில் அனேக உபயோகமான பிரசங்கங்கள் அதா
வது சுகத்தைப்பெணும்முறைகளும், இல்லறத்தில் ஒழுத
வேண்டிய விதிகளும், பெண்கல்வி, நடத்தை, கற்பு நிலை
மை, கைத்தொழில், கால்பேத வியல்பும், கடவுள், அரசன்,
தாய், தந்தை, குரு, செய்நன்றி முதலான அனேக விஷ
யங்களையும் ஒவ்வொருவருடைய மனதில் நன்றாய்த் தைத்
தும்படி அம்மாளவர்கள் உபந்நியாசித்து வந்தார்கள்.

புருஷர்கள் போலவே ஸ்திரீகளையும் படிப்பில் தேர்ச்
செய்மையும்படி செய்தாலொழிய இந்த ஹிந்து தேசத்தின்
படிப்பு பூர்ணமானதென்று சொல்ல இடமிரா தென்றும்,
இப்பெண்கல்விதான் நாம் விர்த்தியடைவதற்கு அஸ்தி
பாரம் என்றும் சொன்னார்கள். “நூலைப்போல சிலை,”
“தாயைப்போல பிள்ளை,” என்ற பழமொழிக்கிணங்க
தாயிடத்தில் எவ்விதமான குணங்களும், நன்னடக்கை
களும் இருக்கின்றனவோ, அதேவிதமான குணங்களும்,
நடவடிக்கைகளும் சற்றேறக்குறைய குழந்தைகளிடத்
தில் பிரதிபலிக்கும். ஆகையால் தாய்க்கு கல்விகேள்வி
யில் விசார்ப்பட்ட அறிவும்; சீர்திருத்தமான நடையும்
அமைந்திருப்பின், சந்ததிமார் இளமையிலே நல்லமாதிரி
நியான நடையும் அறிவும் பதியப்பெற்று மூத்தவயதில்
மேன்படுவார்கள். “ஐந்தில் வளைவது ஐம்பதில் தானே
வளையும்.”

3. துரைசானி அம்மாளவர்களுடைய பார்வை எவ்
வண்ணம் கம்பிரமாயிருந்ததோ, அவ்வண்ணம் பேசுத
லின் திறமையுமிருந்தது. இந்த அம்மாள் உபந்நியாச
மோ அதிகாரத்தோடும், ஓர் ஹிந்துமே கூடியிருந்தது.
அம்மாளவர்களுடைய முதன்மையான நோக்கமாவது
பிறருக்கு விஷயங்களை நன்றாய் மனதில் படியும்படி செய்
வதே. ஹிந்து சமூகத்தின் சீர்திருத்தங்கள் திரம்மாயும்,
மெதுவாயும் நடந்தேறிவரவண்டுமென்பது அம்மாளவர்
களின் கோரிக்கை. அம்மாளது அபிப்பிராயங்களுக்கி
லாம் விசாலித்ததாயிருப்பினும் மிகவும் எச்சரிக்கை
யுடையதாயிருந்தது. நமது நாட்டின் பெண்கல்வி அபி
விருத்தி மிஸ்ட்டரஸ் பிரான்ட் துரைசானி அம்மாளவர்
கள், மிஸ்ட்டரஸ் பிட்டன்டிரிக் துரைசானி அம்மாளவர்
கள், பெரும்பான்மை, இவ்விருவர்களின் விடாமுயற்சியின்
பலனே என்று சொல்லக்கூடும். ஆண்பிள்ளைகள் கல்வி

விஷயத்தில், ஏப்படி மிஸ்ட்டர் பெளவல் துரையவர்கள் பெயரும் டாக்டர் மில்லர் துரையவர்கள் பெயரும் சிலா சாணம்போல் இருக்கிறதோ, அப்படியே இவர்கள் பெயரும் பெண்கள் கல்விவிஷயத்தில் எந்நாளும் மறக்கக் கூடாத சிலாசாணம்போலிருக்கின்றது.

முதல் முதல் மிஸ்ட்டர்ஸ்டீட்டன் டிர்க் துரைசானி அம்மாளுடனே சம்பாவித்தலினாலேயே, அந்த அம்மா ளவர்களுடைய சினேகம் பாராட்டவும், அம்மாளிடத்தில் மதிப்பையும் கௌரவத்தையும் உண்டாக்கவேறுவாகும். அதை நாம் மறுபடியும் மறப்பதற்கு இடமிராது. பகடி பாதமில்லாமல், ஓர்சார்பினையடையாமலே இவர்கள் சம்பாவிப்பார். இவர்கள் பொறுமை, நிதானம், கோபமின்மை, மரியாதை இவை யாவருடைய நம்பிக்கையையும், இருப்பை காந்தமிழுக்குமாறு, இழுக்கும். இந்த அம்மா ளவர்களது சினேகவாஞ்சை, உண்மை இவைகளை வியந்துபேச என்னால் இயலாது. வீண்டம்பமான வார்த்தைகள் இவாளுக்கு அறுவெறுப்பாயிருக்கும். நர்வமின்மை, பெருந்தகைமை, தாழ்மை முதலிய திக்குணங்கள் இவா ளிடத்தில் குடிக்கொண்டிருந்தன.

ஜனங்களெல்லாரும் பரோபகார சிந்தையை அதிகமாய் கவனிக்க வேண்டுமென்பதே அம்மா ளவர்களுடைய அபிப்பிராயம். இதராளுக்கு நன்மை செய்வதில் அதிக ஊக்கமுடையவராயினும் அதனால் தான் யாதொரு பெருமையும் வகிப்பதாக பிறருக்குகாட்டுவதில்லை. வலது கைசெய்வது இடதுகைக்குடனெரியாமல் தருமம் செய்ய வேணுமென்ற சான்றோர் வாக்கியத்தை சிரசாக வகித்து ஒழுகினார்.

இவாள் ஐரோப்பியராயினும் அதற்கேற்ற நடவடிக்கைகளை பாதுகாத்து, ஹிந்து சமூகத்தைச் சேர்ந்த பெரு

மாட்டி எப்படி ஹிந்து சமூகத்தில் ஆயாஸமின்றி தாராளமாய் சம்பாவித்து இணங்கி இருப்பார்களோ, அப்படியே அம்மா ளும் ஹிந்து சமூகங்களில் பழகிவந்தார்கள்.

• எந்தசங்கதியையும் தீர்க்கமாய் யோசித்து உத்கரித்தாரேயொழிய வேறுவிதமாய் புகன்றினர் அல்லர். தன்னிடம் யார் யார் சம்பாவித்தார்களோ அவர்களின் அபிப்பிராயம் எல்லாவற்றையும் செவிசாய்த்து கேட்டு ஆனந்தப்படுவார். • தன்னுடைய அபிப்பிராயம் இதராளின் அபிப்பிராயத்திற்கு மேலானதென்று ஒருபொழுதும் சொல்ல எண்ணங்கொண்டாரில்லை.

4. இந்த அம்மா ளவர்களது நாயகன் ழிதிராஸ் கிரிஸ்டியன் காலேஜ் பிடிபிஸர் இரெஹ்ரென்ட் ழியார்ஜ் பிட்டன் டிர்க் எம். ஏ. துரை அவர்கள். இந்த அம்மா ளவர்கள் தனது புருஷனிடத்தில் அனவர்தமுமாறாத உள்ளன் புடையவர்கள்.

5. ககடுகளுமேயே. இந்தியாவைவிட்டு ஸ்காட்லன்டுக்கு சென்றார். தவத்தால் உதித்த ஒரு பெண்குழுவியை சன்று சிலகாலமிருந்து ககடுகளுமேயும் அம்மா ளவர்கள் தேகவியோகமடைந்தார். இந்த துக்கசமாசாரம் இவர்மாணக் கர்களுக்குமும், மற்ற சினேகிதர்களுக்கும் அதிக வியாகூலத்தையுண்டாக்கிற்று. இவ்வுலகத்தின்கண், இந்த அம்மா ளவர்கள், வாசனையையும் அழகையும் உள்ளே கரந்து விளங்கும் மொக்கைப்போல வாழ்ந்து; நந்தவனத்தில் நன்றாய் மலர்ந்து மணம் வீச புஷ்பபிச்சைசென்றார்கள். அவர்களது நாயகனும், பெணரத்தினமும் கிரஞ்சிவி கிரஞ்சிவியாகவிருக்கக் கருணாநிதி ஆசீர்வதிப்பாராக.

6. இந்த துரைசானி அம்மா ளவர்களது மாணாக்கர்களுக்குள் எல்லாம் “மேன்மை, நீதி, உண்மை, கபட

மின்மை,கொர்வமின்மை” இந்த அம்மாளது பிட்டன்டிர்க்
என்னும் நாமதேயத்திற்கு அறிகுறி யென்றே வழங்கி
வருவது திண்ணம்.

7. இந்த அம்மாளவர்கள் நமது ஞாபகத்திலும்,
செய்கையிலும், எப்போதும் குடிக்கொண்டிருப்பார்கள்
என்பது நிச்சயம்.

சுகாதார போதினி.

1-வது அத்தியாயம்.

பீடிகை ஆரம்பம்.

1. சுகாதார போதினி:—தேக்கத்தைக் குறித்து
தக்கபடி நடத்துவது எப்படி என்று நமக்குப் போதிந்
தும் நூல். அதாவது வியாதிகளை அணுகாமல் தடுத்து
வாழ்நாளே விருத்தி செய்வதற்கும், செனக்கியத்தையும்,
சந்தோஷத்தையும், பெருமையையும் உண்டாக்குவதற்கும்
ஆவசியகமான ஆதாரமாகிய நூல்.

2. சுகம்:—மனிதர்கள் அனுபவிக்கத்தக்க சுகங்க
ளில் முதன்மையானவைகள் இரண்டு: ஆத்ம சுகம், சரீர
சுகம். இப்புத்தகம் சரீர சுகத்தைப்பற்றி சொல்வதாயி
னும் ஆத்மசுகத்தைப் பற்றியும் கொஞ்சம் சொல்வது
ஆவசியமாக தோன்றுகிறது. சிறு குழந்தைகளுக்கு
எழுதுவதால் சருக்கமாய் இவ்விஷயத்தைப்பற்றியும் கவ
னிப்போம்.

3. ஆத்மசுகம்:—ஆத்ம சுகத்தை அடைவதற்கு
முக்கியமாக பழக்கத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டிய முதன்
மையான கருவி சத்தியம். அதாவது பொய் ஒருபொழு
தும் சொல்லாமலும், வினையாட்டுக்குங்கூட பேசாமலும்,
எந்நாளிலும் எந்த நிமிஷத்திலும் மிகவும் இலேசாகவும்
சந்தோஷத்தைத் தரும்படியான உண்மை பேசுவது

தான். பொய் பேசுவதினால் எல்லாகெட்ட காரியங்களை
துணிந்துசெய்ய முகார்தரமாயிருக்கும், இதினால் அவமா
னமும் அபகீர்த்தியும் நேரிடும். பள்ளிக்கூடத்தில் பொய்
பேசினால் உபாத்தியாயர் உன்னை என்ன செய்கிறார்,
பார்! உன்னை அடித்து கருணை கூர்ந்து இனி பொய் பேச
வேண்டாம் என்று திட்டம் செய்கிறார். ஏன் அப்படி
செய்கிறார்? நீ சுகப்படும் பெர்ருட்டல்லவா. ஆதலால்
நாம் உலகத்தில் உள்ள எல்லா கெட்ட காரியங்களுக்கும்
ஆதரவாயுள்ள இப்பொய்யை மூத்திரம் மலம்போல
நீக்கி, உண்மையை எப்பொழுதும் நல்ல உண்வுகளை இச்
சிப்பதுபோல் தழுவி அதைக் கைவிடாமல் நாடுவோ
மானால் அது நம்மை நல்ல மார்க்கத்தில் வைத்து நமக்கு
அதற்குத்தக்கபடி நல்ல பலனைத் தந்து சுகத்தை அனு
பவிக்கச்செய்ய ஒருவித உபகரணமாயிருக்கு. மென்து
திண்ணம். ஆயினும் இதை, அதாவது உண்மையைக்
கொண்டு நாம் வீர்த்தி அடைவதற்கு இன்னும் அனேக
விஷயங்களில் பெரியோர்களின் உதவியைத் தேடண
டும். கடவுளை நாம் பக்தியுடனும் வைராக்கியத்
தோமானால் தாமே கருணைநிதியாய், தினசகாயராய்,
ஆபத்பாந்தவ்யராய், இரட்சகராய் அருங்குழந்தைக்கு
உருகும்தாய்போல மனது இரங்கி நாம் எண்ணிய வண்
ணம் தோன்றி நம்மை கைகிடாமல் "பயப்படாதே"
என்று ஆதரித்து இம்மையில் அதாவது இவ்வுலகத்தில்
சகல பாக்கியமும் தந்து மறுமையில் மோட்சசாம்பிராச்
சியத்தையும் அருளிச்செய்வார் என்று பெரியோர்கள்
சொல்லுகிறார்களல்லவா! அது எப்படியெனில், ஒருநேர
யானியானவள் நல்ல வைத்திய துரைசாணி அம்மானைத்
தேடி அடைந்து அந்த அம்மானவர்கள் கொடுத்த மருந்
தையுண்டு அவர்கள் வைத்த பத்தியபாகந் தவறுதிருந்து

நோய் நீங்கிச் சரீரசொஸ்தமாய் ஆரோக்கியம் பெருவ
தைப்போலத்தான். நமது அனுபோகத்திற் இருக்கிற
இன்னொரு திருஷ்டாந்தம் உண்டு. நாம் மேகத்திற்கு ஒரு
நன்மையும் செய்யாதிருந்தும், அம்மேகம் நமக்கு கேடும்
முண்டாத மழையை சொரிகிறதல்லவா! அதுபோல
கடவுளானவர் நம்மிடத்தில் கைம்மாறு அதாவது மறு
உபகாரம் வேண்டாமல், நமது ஆத்மா நற்கதி யடையும்
பொருட்டு அனேக ஊன்றுகோல்களையும் கருவிகளையும்
உண்மையைக்கொண்டு ஏற்றுப்படியான ஏனிகளையும் உண்
டாக்கியிருக்கிறார்.

4. சரீரசுகம்: - கருணைநிதியாகிய கடவுள், நாம் தே
கத்தைப்பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டிய முறைகளையும்
உபகரணங்களையும் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார். மேலும்
ஜீவகாருண்யமாக நமது இராஜங்கத்தார் அனேகவியாதி
களால் நாம் பீடிக்க ஓட்டாமலிருக்கும்பொருட்டு அப்
போதுக்கப்போது தக்க ஏற்பாடுகளும் பிரமாணங்களும்
செய்வதினால் நாம் சுகத்தின்பலனைக்கையாண்டு நம்மைச்
சார்ந்தவர்களுக்கு உபகாரமாயிருக்கக்கூடும். அச்சுகத்
திற்கு வேண்டியவிஷயங்களும் கருவிகளும் கூடியவரை
யில் விசிதமாய் பின்னிட்டு கூறப்படும். இவ்விஷயங்களை
நாம் ஒருக்கால் அலட்சியப்படுத்துவோமாகில் அதினால்
வரும் துன்பம் உடனே தோன்றுகிட்டாலும் நாளுக்கு
நாள் அது அதிகரித்து எந்தவேலையும்செய்ய நம்மைச் சக்
தியற்றவர்களாக்கி நம்மை இதராளுக்கு பாரமாயும் நமக்
கே ஒருவிதமான வெறுப்பு ஜன்மிக்கவும் செய்யக்கூடும்.
ஆதலால் சுவாமியின், கடாட்சத்தை முழுகொண்டு தயவு
பொருந்திய நமது துரைத்தனத்தாருக்கு வந்தனத்தைத்
தந்து நன்றியுள்ளவர்களாய் நமக்கு அவர்களால் ஏற்பட்
பிருக்கும் பிரமாணங்களையும், விதிகளையும் ஒழுங்காய்
பழகி நடத்திவருவோமானால் நாம் அனேகவியாதிக்கி

லிருந்து தப்பித்துக்கொண்டு அவர் அவர்கள் அந்தஸ்துக் குத் தக்கககம் ஏற்பட்டாலும், தேக செளக்கியத்தின் மாதிரம் ஒருவருக்கு ஒருவர் வித்தியாசமில்லை என்றும், சமம் என்னும் ஐயப்பேரிகை கொட்டவும், வாழ் நாளை விழ்நாளாக நினையாமல் இன்னும் அனேக நற்காரியங்களைச் செய்யவும், நோய்களைப் பறக்கடிக்கச் செய்யவும் சுகத்தை எங்கும் வியாபிக்கச் செய்யவும் கூடும்.

5. நோயற்றவாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்:—என்னும்பழமொழி உண்மை என்பது உங்களது அனுபவத்துக்கும் நன்றாய் தெரியுமல்லவா! நீங்கள் வியாதி யில்லாமலிருக்கும்பொழுது, நீங்கள் விளையாடவும், பாடவும், படிக்கவும் போனால் உங்களுக்கு உற்சாகமும், உங்கள் தாய்தந்தையருக்கு சந்தோஷமும் இருக்கிறதல்லவா! நீங்கள் ஒருகால் வியாதியால் தொந்திரவுபடும்பொழுது அதாவது சுக யினமாயிருக்கும்பொழுது உங்கள் தாய்தந்தை, உற்றார், சினேகிதர், உபாத்திமார்கள் விசனப்படுகிறார்களல்லவா! வியாதியில்லாமல் சரீர சுகமாய் கூரை விட்டிலிருக்கும் திருப்தியுள்ள ஒரு ஏழைமனிதன் வாழ்வு பெரிதா? அல்லது, வியாதியினால் பாதபட்டுக்கொண்டு பங்களாவில் வாசஞ்செய்கிற ஒரு திரவியவந்தனுடைய வாழ்வு பெரிதா? நோய் ஒன்றுமில்லாமலிருக்கிற மனிதனுடைய வாழ்வு தானே பெரிது.

6. சுகத்தைபேணும்முறைகள்:—சுத்தமான ஆகாயம், சுத்தமான ஜலம், ஆரோக்கியமான போஜனம், வாசஸ்தானங்கள், தேகசுத்தம், உடை, தேகமுயற்சி, மனோமுயற்சி, நித்திரை, விஷபேதியும் மற்றதொத்து வியாதிகளும் நேரிடாமலும் பரவலிடாமல் செய்வதற்குப் பரிசுரங்கள், வைசுரி குத்துவதினால் விளையும் பிரயோஜன முதலானவை

கள், ஆகிய இவைகளைப் பற்றி பின்னாலே சொல்லப்படுவதை கவனத்துடன் வாசித்து உணர்ந்து அவைகளின்படியே நடக்கப்பிரயத்தனப்படுகின்றவர்களாகில் அவர்கள் தங்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் மிகுந்த நன்மை செய்கிறதற்கு காரணம் உண்டு. சுகபோதியினின் இரண்டுபெரியவகுப்புகளாவன: நம்முடைய தேகத்தையும், வீட்டையும் அதிக சுத்தியாயும், ஆரோக்கியமாயும் வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய தென்பதை நமக்கு கற்பிக்கிறது தேக ஆரோக்கியம், அல்லது பிரத்தியேகமாய் மானிடர்களுடைய ஆரோக்கியம், என்ற சொல்வது; மற்றொன்று தேக ஆரோக்கியத்தைப் பற்றிய நிபந்தனைகளையும் மூலமும் இராஜாங்கத்தார் விடுகின்ற பட்டணங்களையும் கிராமங்களையும் அவைகளில் வசிக்கும் ஜனங்கள் ஆரோக்கியமாய் வைத்திருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி நமக்கு போதிப்பதை பொதுஜன ஆரோக்கியம் என்று சொல்வது.

7. சுகத்தின் அருமை:—சுகம் பெரும் பாக்கியம் என்று நன்றாய் நமக்குக் காணப்படுகிறதல்லவா! ஆதலால் நாம் அதை சரியாகக் கையாடக் கற்று உணர்ந்து நடப்போமாகில் நமது நாட்டில் பல நோய்களும் அவைகளால் நேரிடும் பல துன்பங்களும் குறைந்து நாம் கடவுளின் கடாக்ஷத்தால் சுகித்து சந்தோஷமாய் இருக்கலாம் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை.

2-வது அத்தியாயம்.

சுத்தமான ஆகாயம்.

1. நாம் ஜீவித்திருப்பதற்கு ஆகாயம் முதன்மையான பொருள்:—நாம் சுகத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு வேண்டிய அனேக பொருள்களில் முதன்மையானது

ஆகாயம். நாம் பிறந்தவுடன் செய்கிற முதற்காரியம் மூச்சு அல்லது சுவாசம் விடுவது. இதனால் ஆகாயத்தை யுட்கொள்கிறோம். அப்படியே நாம் தேகவியோகமாகும் பொழுது அதாவது சாகும்போது சுவாசத்தினால் ஆகாயத்தை வெளியே விடுகிறோம். நம்மவர்களும் தேகத்தில் காற்று இருக்கிறவரையிலும்தான் கூற்று என்கிறார்கள். லவா, இவ்விஷயத்தால் நாம் அறிகிறதையாதெனில் நம்மை உயிரோடே காப்பாற்றுவதற்கு முக்கியமான வஸ்துக்களாகிய காற்று, ஜலம், போஜனம் இருந்தபோதிலும் இவைகளில் காற்றே அதிக பிரயோஜனமுள்ளதும் சிரேஷ்டமானதும் என்பதுதான். ஏனெனில் நாம் தண்ணீரும் ஆகாரமும் இல்லாமல் சிலநாள் பிழைத்திருக்கலாம்; ஆனால் ஆகாயம் இல்லாமல் சிலநிமிஷம்கூட உயிரோடு இருக்கமுடியாது; மடிந்துபோகவேண்டியதாயிருக்கும். நாம் ஜனனம் எடுத்த தினம் முதல் தேகவியோகமாகிற தினம்வரையில் நாம் பிழைத்திருப்பதற்கு அதிக ஆதாரமான பொருள் ஆகாயமென்று நமக்கு இதனால் நன்றாய் விளங்குகிறது.

இப்பேர்க்கொத்த ஆகாயத்தின் பிரயோஜனங்களையும் அதின் சேர்க்கைகளையும் நாம் அசுட்டைசெய்யாமல் அதிக கவனிப்புடன் ஒவ்வொரு விஷயங்களையும் கூடியவரையில் விசாரித்து அவைகளை நம்மனதில் தைக்கும்படி கற்று அதை நன்றாய்க் கற்றபிறகு அதற்குத் தக்கபடி நாம் நடத்தி வருவோமானால் அதன்பலனை நாம் அடைந்து சுகித்து மகிழ்ச்சியாய் வாழ்வோமென்பதற்கு ஐயமில்லை.

2. ஆகாயத்தின் ரூபம்:—ஆகாயம் நாம் காணக்கூடாது வஸ்துவாயிருக்கின்றது. அது பூமியைச் சுற்றி நாம் பந்தைந்துமைல் உயரபட்டும் வியாபித்திருக்கிறதாகவும், இப்பூமியானது சுமார் நூறுமைல் ஆழமான திரண்ட

ஆகாயப்படலத்தில் மூடப்பட்டிருக்கின்றும் மேலே போகப் போக ஆகாயம் மெல்லியதாயிருக்கிறது என்றும் பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மேற்சொன்னபடியும் ஆகாயம் அமர்த்திருக்கையில் இன்ன பொருள் என்று பகுத்து அறியக்கூடாமையாயிருக்கின்றும் அது அசையும் பொழுது அதன் செயலை நாம் பரிசு உணர்ச்சியினால் அறிந்து அதைத்தான் காற்று என்கிறோம்.

3. ஆகாயத்தின் மிசர வஸ்துக்கள்:—அதாவது இன்ன இன்ன பொருளின் சேர்க்கை:—நம்முன்னோர்கள் அனேககாலத்திற்கு முன்னிட்டு ஆகாயமானது பஞ்சபூதங்களாகிய அப்பு, பித்திவு, தேய்வு, வாயுவு, ஆகாயம் இவைகளில் ஒன்று என்று நினைத்திருந்ததாக தோன்றும். கிறித்து. பின்னிட்டு அது தனிப்பொருள் அல்ல வென்றும் அது முக்கியமாக நாலு வாயுக்களால் கலந்ததென்று அறியலானார்கள். அவைகள் பிராணவாயு, உப்பு அல்லது இலவணவாயு, கரியமலவாயு, நீரானி அல்லது ஜீவவாயு என்பவைகளே. இவைகளில் முக்கியமாக அதிக சேர்க்கையுள்ளது முதற்சொன்ன இரண்டு வாயுதான்.

(a) பிராணவாயு:—இந்தவாயு ஜீவபிராணிகளின் ஜீவிப்பதற்கு அதிக ஆவசிகமானது; நெருப்பு எரிகிறதற்கு ஆதாரமானது. மேலும், ஆகாரத்துக்குரிய பதார்த்தங்களைச் சுத்திகரிக்கவும் உஷ்ணத்தையும் பலத்தையும் உண்டாக்கவும் தகுந்ததாயிருக்கிறது. இப்பிராணவாயு இல்லாவிடின் சகலஜீவன்களும் மாண்டுபோகும். விளக்கு முதலானவையும் அணைந்து போகும். மொத்தத்தில் இவ்வாயு உயிர்பிழைத்திருக்கவும் நெருப்பு எரியவும் பிரயோஜனமான பொருள். ஆனாலும் ஆகாயத்தில் வேறு கலப்பு இல்லாமல் இப்பிராணவாயுவே முழுவதாயிருந்தால் நாமும் மற்ற ஜீவப்பிராணிகளும் அதைத் தாங்களே

முடியாமல் அதிக வேகமாக சுவாசித்து செத்துப்போவோம். இப்படிக்கெல்லாம் கெடுதி நேரிடாமலிருக்கும் பொருட்டு பகவான் இன்னொரு வாயுவாகிய இலவணம் அல்லது உப்புவாயு என்று சொல்லப்பட்டதையும் ஆகாயத்தில் இதனோடு சேர்த்தனர்.

(b) இலவணவாயு:—இது பிராணவாயுவின் கொடுமையை தணிக்கின்றது; இது உயிரை ஆதரிக்கத் தக்கதல்ல, நெருப்பை எரியச் செய்வதுமல்ல. ஆனால் சுத்த பிராணவாயுவை நாம் உட்கொள்ளுவது கூடாமை. ஆகையால் பிராணவாயுவுடன் சேர்க்க உப்பு ஆவகிகமானது. பிராணவாயு ஆகாயத்தில் ஐர்தில் ஒருபங்கும், இலவணவாயு ஐர்தில் நாலுபங்காயுமிருக்கிறது. மேற்கூறிய இரண்டு பொருள்களாகிய (1) பிராணவாயும், (2) இலவணவாயும் ஆகாயத்தைப்போலவே நிறமும் சுவையும் வாசனையும்ற்றவை. கரியமலவாயுமும், நீராவியும் மேற்கூறிய முக்கியமான இரண்டு வாயுக்களாகிய பிராணவாயு, உப்புவாயுவுடன் ஆகாயத்தில் சேர்ந்திருக்கிறதென்று முந்தியே சொல்லியிருக்கிறோம் அல்லவா. இவைகள் அளவில் மிகவும் கொஞ்சமாயிருக்கினும், அவைகள் அதிக பிரயோஜனமானவைகள்.

(c) கரியமலவாயு:—இது ஒரு கொடிய விஷவாயு. இது ஆகாயத்தில் பதினாயிரத்தில் நாலுபங்கு. சுத்தமான மரக்கரி அல்லது இருந்தையும் பிராணவாயும் சேர்ந்து கரியமலவாயு ஆகிறது. விளக்கு முதலான நெருப்பு எரிகிறதினும், ஜீவனம் துப்போன பிராணிகளானும் அழுதிப்போன பூண்டுகளினும் இந்தக்கொடியவாயு உண்டாகிறது. இது பிராணவாயுக்கு நேர் விரோதமுள்ளது. எப்படியெனில் பிராணவாயு ஜீவனுக்கும் நெருப்பிற்கும் ஆதாரமாயிருக்க, கரியமலவாயு அவ்விரண்டையும்

அழிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. மேலும் நாம் சுவாசிக்கிற ஆகாயம் தெர்ண்டைவழியாய் துரையீரலுக்குள் சென்று அங்குள்ள கெட்ட ரத்தங்களின் அசுத்தங்களோடு பிராணவாயுசேர்த்து கரியமலவாயுவாகி நாதியின் வழியாக வெளியேற. கெட்ட ரத்தம் நல்ல ரத்தமாகிறது. பின்னிட்டு தேகமெங்குமுள்ள கழிவு முதலான அசுத்த பதார்த்தங்களை எரித்துப்போடுகின்றது. இப்படி அசுத்த பதார்த்தங்கள் பிராணவாயுடன் கலந்து எரிகிறதினால்தான் கரியமலவாயுவினால் தேகமெங்கும் அனல் உண்டாகின்றது.

இந்த கரியமலவாயுவானது—

- (1) ஜீவப்பிராணிகளின் மூச்சுவிடதலிலும்,
- (2) சுண்ணாம்பு கால்வாய்களிலும், [களிலும்,
- (3) மரம் எரிவதிலும், அழுதிப்போரும் வஸ்துக்
- (4) ஜனநெருக்கமான இடங்களிலும்,
- (5) சுடுகாடுகளிலும், சுதுப்பு நிலங்களிலும்,
- (6) நிலக்கரி சுரங்கங்களிலும், அதிகரித்திருக்கும்.

இவ்வாயுவோ அதிக கொடியது என்பதற்கு விரிந்து தேச சரித்திரத்தில் ஒரு திருஷ்டார்த முண்டு. நூற்று ஐம்பத்தொரு (151) வருஷத்திற்கு முன்னிட்டு கல்கத்தாவில் ஒரு சிறு இருட்டு அறையில் 146 பேர் பலவந்தமாயும் மூர்க்கமாயும் அடைக்கப்பட்டார்கள். இவர்களில் 123 பேர், சுவாசத்திலிருந்தும் வேர்வையிலிருந்தும் உண்டாகிற இந்த விஷவாயுவினால், இறந்துபோனார்கள். இது என்னபரிநாபமான சங்கதி பாருங்கள்! நாகரீகமும், கிவேகமும், ஞானமும், கருணையுமுள்ள துரைத்தனத்தார் இப்படிக்கு ஜெயவார்களா? இது யாது காரணம்? சுகாதாரசாஸ்திரம் தெரியாததும் முக்கியமான காரணமல்லவா. ஆகையால் தொம்பறைகளில் திறந்த

வுடன் இறங்கக்கூடாது. மூடியிருந்த அறையை திறந்த
வுடன் அதில் துழையலாகாது. பாழுங்கிணற்றிலும் ஆழி
மான கிணறுகளிலும் இந்த வாயு அதிகமாக இருப்ப
துண்டு. அதிலும் உடனே இறங்கலாகாது.

மேற்சொன்ன கரியமலவாயுயின் தொடர்ச்சியாக
சில விஷயங்களை கவனிப்போம். ஹிந்துக்களாகிய இந்த
நாட்டில் பிறந்த நம்மில் அனேகருக்கு சில கெட்ட பழச்
சங்கள் உண்டு. அதாவது மழையும் குளிரும் இருக்கிற
காலத்தில் நமதுபடுக்கையறையின் ஜன்னல் கதவுகள் எல்
லாம் மூடிக்கொள்ளுகிறதும், கம்பளியால் தலைமுழுவதும்
முக்காடுபோட்டுக்கொள்வதும், குடும்பத்திலுள்ள யாவ
ரும் அதே அறையில் ஒன்றாய் படுத்துக்கொள்வது
மாம். இன்னும் சிலர், குளிர்ச்சியாயிருப்பதால், அனல்
கூட ஒரு மூலையில் போட்டு வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.
இது மிகவும் கெட்டகாரியம்; இது விளைவிக்கும் தீங்கு
அதிகம்; பிராணனுக்கு அபாயம் நேரிடும். ஆதலால் நாம்
எந்நாளும் சுத்தமான ஆகாயத்தில் இருக்கவும் படுக்கவும்
அப்பியாசிக்கவேண்டும். மேலும் மேற்கூறிய இக்கரியமல
வாயுவை ஜீவப்பிராணிகள் சுவாசத்தினால் வெளியே
விடுகின்றன. தாபரவஸ்துவாகிய புல், பூண்டுவிருட்சங்
களுக்கு பிரதான ஆகாரமாகவிருக்கிறது. விருட்சங்கள்
இவ்வாயுவை யுட்கொண்டு நமக்கு ஜீவனாகிய பிராணவாயு
வை வெளியேவிட்டு வளருகின்றன. பூண்டுகளும் இவ்வாயு
வைச் சொற்பமாய் வெளியே விடுகிறதுண்டு. ஆனால்
இது இராத்திரிகளில் மாத்திரம் சம்பவிக்கும். பூண்டு
கள் பகலில் ஏராளமான பிராணவாயுவையும் இராத்திரி
யில் கரியமலவாயுவையும் வெளியே விடுகிறதின் நிமித்தம்
பகலில் விருட்சங்களண்டையில் இருக்கையில் சுகமும் சந்
தோஷமும் உண்டாகிறது. ஆனால் இராத்திரிகளில் மரங்
களுக்குச்சமீபத்தில் வெகுநேரமிருக்கலாகாது. சொற்ப

அளவான இந்த வாயுவை நாம் விசேஷமாய் உட்கொண்
டால் தலைநோய், பசுமீன்மை, மலச்சிக்கு, தாழ்ந்த கரத்
தின் நிலமையாகிய இவைகள் எல்லாவற்றையும் உண்
டாக்கும்.

இவ்வாயுவுக்கு நிறமில்லையாயினும் ஒருவகையான
வாசனையும் புளிப்பான சுவையுமுண்டு. இந்தவாயு பஞ்
வானது. மொத்தத்தில் இக்கரியமல வாயு பயிர் பூண்டு
களுக்கும் விருட்சசாக்துகளுக்கும் பிரதான ஆதாரமென்று
ஏற்படுகின்றது. ஒவ்வொருவர் இடத்திலிருந்து ஒருமணி
நேரத்தில் 3½ ரூபாய் நிறையுள்ள கரியமலவாயு உண்டா
கிறது.

(d) நீராவி அல்லது ஜலவாயு:—இதாவதண்ட ஆகா
யத்தாலும் குரிய உஷ்ணத்தாலும் நெருப்பின் காங்கையினு
டும் ஜலம் ஆவியாக மாறுவதினாலும் உண்டாகிய பொருள்.
இது ஆகாயத்தில் ஒரு அமிசமாயில்லாவிட்டால் நமது
தேகம் வறண்டுபோகும். பயிர் பூண்டுகளெல்லாம்பட்டுப்
போகும். இப்படிக்கெல்லாம் வரவிடாமல் நாம் சுகித்து
சந்தோஷமாய் இருக்கவேண்டுமென்று இதெல்லாம் உற்
பத்திசெய்தகருணாநிதியாகிய கடவுளின் மகிமையை என்ன
வென்று கூறுவோம். அவருக்கு எந்நாளும் நன்றியுள்ள
வர்களாயிருப்போமாக. ஒருவன் தேசத்திலிருந்து ஒரு
மணிநேரத்தில் 7½ ரூபாய் நிறையுள்ள நீராவி முதலிய அச
தங்கள் உண்டாகின்றன. மேற்கூறிய முக்கியமான நானு
அம்ஸங்களைவிட இன்னும் சிலவாயுக்கள் மிகவும்கொற்ப
அளவாய்க் கலந்திருக்கின்றன. அவைகளில் சிலது ஆகா
யத்திலிருந்தும் மற்றவைகள் பூமியிலிருந்தும் சமுத்திர
த்திலிருந்தும் உண்டாகின்றன. அவைகளாவன.

(e) இறுகிய பிராணவாயு:—இது பிராணவாயுயின்
ஒருமாறுபட்ட ரூபமாகும். ஆனால் இதுசாதாரண பிராண
வாயுயிலும் அதிக கனமையும் வலிமையுமுள்ளது. இதுசா

தாரணமாய்ச்முத்திரத்தில் இடியும் புசல்காற்றும் அடித்த பிறகு உண்டாகிறது. இக்காற்றானது நமக்கு விளைவிற்கும் பிரபோஜனமான சுகத்தின்பொருட்டு அனேகச் சமுத்திர பக்கங்களுக்கும் மலைகளுக்கும் போகிறார்கள். மேலும் இது அழுதிப்பதக் கெடும் வஸ்துக்களுடன் சேர்ந்து அசுத்தங்களை எல்லாம் சுத்தமாக்குகிறது.

(f) அக்கினி திராவகம்:—இதுமின்னல் மின்னுவதால் பிராணவாயுவும் இலவணவாயுவும் கலந்து உண்டாகும் பொருள் இந்த திராவகத்தை மழையும் பனியும் பூமிக்குக் கொண்டு வருகின்றன. தாபரவர்க்கங்கள் செழித்து வளருவதற்கு இவ்வாய்வு ஒருவித அனுகூலமாயிருக்கிறது.

(g) கந்தக திராவகம்:—பூமியிலிருந்து எழும்புகிற ஒருவிதமான கொடியவாயு. இது சதுப்புநில ஆவியினாலும் சாக்கடை ஆவியினாலும் மற்ற கெட்டுப்போன வஸ்துக்கள் அதாவது அழுக்குஜலம் முதலானதிலிருந்து உண்டாகின்றது.

4. ஆகாயம் அசுத்தி அல்லது கெடுதி ஆகிறதற்கு முக்கிய காரணங்கள்:—ஆகாயத்தில் சேர்ந்திருக்கும் யாதொரு பகுதியாவது அளவுக்கு மிஞ்சினவஸ்துக்களை அடக்கிக்கொண்டிருக்குமானால் அல்லது பக்கத்திலிருக்கும் யாதொரு வஸ்து விசேஷமாய் இருந்தாலும் மூச்சு விடுதலினாலும், தோலிலிருந்து உதிரும் வஸ்துக்களினாலும், பிராணிகளின் மலத்தினாலும், சாதாரணமான வஸ்துக்கள் அழுதிப்போவதினாலும், எரிதலினாலும், தரையிலிருந்துண்டாகும் ஆவியினாலும், உலோகத்துகளிலும் மற்ற வஸ்துக்களிலுமிருந்து உண்டாகும் மண்ணுசிகள் முதலானவைகளினாலும் காற்றுக் கெட்டுப்போகும், (நாம் உட்கொள்ளும் சுவாசத்திற்குப் பூரகம் என்ற

தும் வெளியே விடும் சுவாசத்திற்கு இரேசகம் என்று சொல்வதாம்.)

5. காற்றின் சுத்த இயற்கையான குணம்:—விஷவாயுக்கள் அல்லது ஆவிகள் உண்டான இடத்தில் நிற்காமல் எங்கும் பரவுதலாலும் காற்றினால் அசுத்தங்களானவை நாலு பக்கங்களிலும் சிதரடிக்கப்படுகின்றதினாலும் செடிகளின் செய்கைகளினாலும் அதாவது ஆகார மாக்கி உட்கொள்வதினாலும், பிராணவாயுவின் சுத்தத்தினாலும், மழை பெய்யும்பொழுது ஆகாயத்தில் கலந்திருக்கும் விஷவாயுக்கள் மழைத்தண்ணீரோடு கலந்து அதன் வழியாய் பூமியில் இறங்கி மறைந்துபோகின்றதினாலும் விஷவாயுகளின் கொடூரங்கள் இயல்பாகவே தணித்து காற்று சுத்தமாய்க்குகிறது.

6. காற்றோட்டம்:—குளிர்ந்த காற்று நமது தேகத்தின் வெப்பத்தை இழக்கும். உஷணக்காற்று வியர்வையை அதிகரித்துவைக்கும். குளிர்ந்த காற்றைவிட உஷணமான காற்று இலேசானது உஷணமான காற்று சிக்கிரம் உயர எழும்புகிறதினால் சமையல் செய்கிறதென்களில் புகைகூடுவைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

7. விஷவாய்வுகளை நீக்கும் பக்குவங்கள்:—நாம் முக்கியமாக விஷவாயு அல்லது கெட்ட காற்றை போக்கும் வகைகளை நன்றாய் அறிந்து பழக்கத்திற்கு கொண்டுவரவேண்டும். பிரதிதினம் காலைவிட எழுந்தவுடன் நாம் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். பற்களை நன்றாய் சுத்தி செய்யவேண்டும். நாக்ளை நன்றாய் வழிக்கவேண்டும். திரேகத்தை நன்றாய் தேய்த்து கழுவுவேண்டும். அழுக்கில்லாமல் சுசியாய் தோய்த்த துணிகளை உடுத்தவேண்டும். மார்பில் துணி அல்லது சொக்காய் ஏற்கேடும் இருக்கவேண்டும். கைமால் அல்லது ஜெத்துக்களால்

வாசஞ்செய்யப்பட்ட இடங்களிலெல்லாம் போதுமான சுத்த ஆகாயம் உட்புகச்செய்ய வேண்டும். இதைத்தான் உட்புகுவது என்று சொல்வது. இக்காற்றை இரண்டுவிதமாக வெளிக்காற்று என்றும் உட்காற்று என்றும் விகரிக்கக்கூடும். வெளிக்காற்று வீட்டுக்கு புறம்பே இருக்கும் அது ஆகாயத்தை சுத்தமாழிருக்கும்படிச் செய்யும். வீடுகளிலும் நாம் படுத்து நித்திரை செய்யும்வசதிகளிலும் ஆகாயம்நன்றாய் பிரவேசிக்கும்படி ஜன்னல்முதலானது தாராளமாய்வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பதலில் உஷ்ணமான வேளையில் உஷ்ணமான காற்றை தடுக்கும்படி சாளரங்களையும் கதவுகளையும் மூடிவைக்க வேண்டும். வீட்டுச்சுவர்களுக்கு அடிக்கடி சுண்ணாம்பு அடிக்க வேண்டும். வீட்டில் குப்பை யில்லாமல் சுத்தமாய் வைத்திருக்கவேண்டும். விஷவாய்வுகள் உள்ள இடத்தில் புதிய அடுப்புக்கரியைச் சிறுதுண்டுகளாகிப் போடவேண்டும். காய்ந்த களிமண்ணை கக்கசுகளிலுள்ள அசுத்தங்களில் போடவேண்டும்.

8. சுத்த ஆகாயத்தின் பலன்:—நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு மணிக்கு 2,000 அல்லது 3,000 கன அடி உள்ள ஆகாயம்வேண்டும். நம் ஒவ்வொருவருக்கும் 500 அல்லது 600 கன அடிக்கு மேலான இடம் இருக்கவேண்டும். வியாதிக்காரர் ஆகாயத்தை அதிகச்சுகிரமாக கெடுக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களிருக்கும் இடங்களில் சுத்த ஆகாயம் அதிகமாய் வரும்படி செய்துகொள்ள வேண்டும். வீடுகள் அதிக உயரமாயிருந்தால் குளிர்ச்சியாயிருக்கும். 12 அல்லது 14 அடி உயரம் போதுமானது. நாம் நடக்கும்போதும் உட்காரும்போதும் குளியாமல் நிமர்ந்துமிருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் நெஞ்சுமுன் னோக்கியிருத்தலால் நாம் அதிக ஆகாயத்தை சுவாசிக்கக்கூடும். அதினால் நமக்கு

சுகமும், பலமும் உண்டாகும். மேற்சொன்னவைகளைல்லாம் நன்றாய்க் கவனித்து நமதுதேகத்துக்குள்ளே போதுமான சுத்த ஆகாயம் செல்லும்படி இடங்கொடுக்கவேண்டும். அப்படி செல்வதினால் இரத்தமானது நன்றாய்ச் சுத்திகரிக்கப்பட்டு நமக்கு மிகவும் செளக்கியத்தையும், சந்தோஷத்தையும் கிளைவிக்கும்.

3-வது அத்தியாயம்.

சுத்த ஜலம்.

I. ஜலத்தின் பிரயோஜனம்:—நாம் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் ஜலமானது மிகவும் முக்கியமான பொருளென்று கூறியிருக்கிறோம். நமக்கும்ஜந்துக்களுக்கும், பயிர் பூண்டுகளுக்கும்ஜலம்ஆவசிகமானது. ஜலம்இல்லாமற்போனால் நாமும், ஜந்துக்களும், பயிர் பூண்டுகளும்மாண்டுபோவோம்என்பதற்குச்சந்தேகமுண்டோ? இல்லை. நம்முடைய அனுபவாகத்தில் இதுஉண்மை என்று நிச்சயிப்பதற்குப் பதிலிருஷ்டாந்தங்கள் உண்டு. நாம்சாப்பிடும்பொழுது ஜலம் குடிக்கவேண்டுமென்பது ஆவசிகமாகியிருக்கிறதல்லவா? நெஞ்சில்சாதம் அடைத்துக்கொண்டால் உடனேஜலம்எடுத்துக்கொண்டு வரும்படி சொல்லுகிறோமல்லவா? நாட்டில்மாடுகுடிக்க ஜலமில்லை, மாடு மாண்டுபோகிறது என்று கேட்டிருக்கிறோமல்லவா? இரோஜாச்செடி ஒன்று தொட்டியில் போட்டு வளர்க்கிறார்கள், ஜலம் அத்தொட்டிக்கு ஊத்தாவிட்டால் அந்த இரோஜாச்செடி என்ன ஆகிறது? பட்டுப்போகுமென்பது உனக்குத்தெரிந்தகாரியந்தானே.

அதினால் ஜலம் அதிக பிரயோஜனமுள்ளதென்று நன்றாக விளங்குகிறது.

(4) பூகோளசாஸ்திரத்தில், பூமியில் காப்பங்கு நிலமுப முக்கால் பங்கு ஜலமுமாயிருக்கிறதென்று வாசித்திருக்கிறோமல்லவா? அண்டம் எப்படியோ அப்படியே பிண்டம் என்று சொல்வதுபோல நமதுதிரேகத்தில் ஏறக்குறைய முக்கால்பங்கு ஜலபதார்த்தங்களாகவேயிருக்கிறது. நாம் உண்ணும் உணவு இறைப்பையில் சென்று கஞ்சியைப் போல கூழாகி, அதில் பாலைப்போல் இருக்கிற பக்கானது அன்னரஸமாக அதன்மேல் பிராணவாயு (இக் வாயுவைப்பற்றி முந்தின அத்தியாயத்தில் வாசித்திருக்கிறாய்) பட்டவுடன் இரத்தமாகின்றதும் மற்றகழிவுபதார்த்தங்கள் வெளியே தள்ளப்படுகின்றன. இரத்தமானது திரேகத்தை போவிப்பதற்கு மயிர் இழையிலும் மெல்லிய தானசிறு குழல்களின் வழியாய் திரேகம் முழுமையும் பரவிக்கின்றது. நமது சரீரத்தில் போதுமான அளவு ஜலம் இல்லாவிட்டால் இரத்தம் தடித்து அதாவது உறைந்து அச்சிறு குழாய்களின் வழியாய் இலேசாக செல்லமாட்டாது. ஆதலால் நாம் குடிக்கும் ஜலமானது இரத்தத்தோடு சேருகிறபடியாலும், அதினால் அனேக நன்மையிருப்பதாலும் நாம் தண்ணீர் அசுத்தமாயிருந்தால் நம் திரேகம் கெட்டு நமக்கு அனேக வியாதி நேரிடும். ஆதலால் நாம் சரீரகமாயிருக்கும் பொருட்டு ஜலத்தை மிகவும் சுத்தியாய் வைத்திருக்கப் பிரயத்தனப் படவேண்டும். அசுத்தை செய்யலாகாது. நாம் முந்தின அத்தியாயத்தில் சுத்த ஆகாயம் ஆவசிகம் என்று சொன்னோம். அப்படியே சுத்த ஜலமும் ஆவசிகமென்பதை நன்றாய் கவனிக்கவேண்டும்.

2. ஜலத்தின் உற்பத்தி முதலானவை:— ஜலம் எப்படி உற்பத்தியாகிறது என்று பார்ப்போம். முதல

வது சமுத்திரத்திலிருந்து சூரிய உஷ்ணத்தினால் நீராவியாக எழும்பி, பின்பு அந்த நீராவி குளிக்காற்று பட்டவுடன் மேகங்களாகி மழையாக வருஷிக்கிறது. இதனால் நாம் அறிகிறதாவது ஜலத்திற்கு முக்கியமானதும் முதன்மைபாணதுமாகிய ஆதாரம் மழை. மழையின் ஜலமானது கடையவரையில் ருசியுள்ளதும், சுத்தமானதுந்தான். ஏனெனில் மழையானது ஆகாயத்தை ஊடுருவிவருகையில் அதில் ஆகாயத்தில் உள்ள பிராணவாயுவும், கரியமலவாயுவும் சேருகிறது. மேலும் சமுத்திர ஜலத்தில் உள்ள அனேக வகையான உப்பு, சுண்ணாம்பு முதலிய கன பொருள்களெல்லாம் கீழே நின்றனவிடுகிறது. மேற்கூறிய மழையின் ஜலமானது ஆறுகள், ஏரிகள், குளங்கள், ஊற்றுக்கள், கிணறுகள் முதலியவைகளில் பெருகியும், உறியும், நமக்குப் பானத்திற்கு உபயோகமாகிறது.

(a) ஆற்றின் ஜலம்:—சாதாரணமாய் ஏறக்குறைய எல்லா பெரிய ஆறுகளில் அல்லது நதிகளில் அதாவது பாலாறு, பெண்ணாறு, காவேரி, வைகை, தாமிரவரணி முதலியவைகளில் இருக்கும் ஜலம் சுத்தமாயிருக்கும். ஒரே ஆற்றின் ஒருகரையோரத்திலுள்ள தண்ணீருக்கும் மற்றகரையிலுள்ள தண்ணீருக்கும் வித்தியாசம் சில சமயங்களில் காணக்கூடும். இதுயாதுகாரணமென்று யோசிக்குங்கால் பூமிக்குத் தகுந்தபடியென்று ஏற்படுகிறது. மழைகாலத்தில் மழைநீர் அடித்துக்கொண்டிருக்கும் சேற்றினால் ஜலமானது கலங்கலாயிருக்கிறதைக் கண்டிருக்கிறோமல்லவா? அந்த ஜலத்தை சிலநேரம் ஸ்தாகும் அப்படியே கலக்காமல் ஒரே இடத்தில் நிற்கவிட்டால் அதுவே தெளிந்து போகும். ஆற்றின் ஜலம் சாதாரணமாய் குடிக்கத் தகுந்ததேயாயினும், அதில் பூண்டுகளாலும் ஜீவஜெந்துக்களாலும் உண்டாகிற பல்வகை அசுத்தக் கழிவுகள் சேர்ந்தி

ருப்பதாலும், மனிதர் அதில் குளிப்பதாலும், பல வகைகுப் பைகளைக் கொட்டுவதாலும், ஆடுமாடுகளைக் குளிப்பாட்டுவதாலும், நதிகளில் பிரவாகங்கள் உண்டாகித் தண்ணீர் பலஅசுத்தங்களைக் கரைத்துக்கொண்டு கலங்கலாய்க்கிடுவதாலும், மேலும், சதுப்பு நிலங்களிலும், காடுகளிலும் உண்டாகும் அத்தண்ணீரில் அழுதின இலை முதலானது விசேஷமாக யிருப்பதாலும் நதிகளில் இருக்கும் ஜலத்தை அப்படியே குடிக்கலாகாது. அப்படியே குடிப்பதால் காய்ச்சலும், சிலருக்கு வயிற் றோட்டம் முதலானவியாதிகளும் நேரிடுகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு அத்தண்ணீரை நன்றாய் காய்ச்சி, வடித்து, குளிரவைத்து சாப்பிட்டால் அதில் உள்ள விஷம் எல்லாம் எடுபட்டுப் போகுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(6) ஏரியின் ஜலம்:— ஆற்றின் ஜலத்தைப்பற்றி என்ன என்ன விஷயங்கள் மேலே கூறியிருக்கிறோமோ. அவைகள் எல்லாம் இவ்விஷயத்திலும் அப்படியே நன்றாய் கவனிக்கவேண்டும். ஏனெனின் தண்ணீர் கொஞ்சமாய் ஒடுகிற ஏரிகளிலும் சிறு ஆறுகளிலும் மேற் சொன்ன காரணங்களால் வரும் துஷ்பம் அதிகம். இப்படிப்பட்ட கெடுதிகள் உண்டாத படிக்கு ஜாக்கிரதையுடன் ஜலக்கரைகளைச் சுத்தப்படுத்த வேண்டும். மேலும் மச்சம், தாமரை, முதலிய படர்கொடிகளை ஜலத்தில்பத்திரமாய் வளர்ப்பது மிகவும் நன்று.

(7) குளத்தின் ஜலம்:—மேல் சொன்ன ஆற்றின் ஜலத்தையும், ஏரியின் ஜலத்தையும் விட, இதின் ஜலம் அதிக லேசாய் கெட்டுப்போகிறது. கோடைகாலத்தில் முழுவதும் வற்றிப்போகிறது, அல்லது அதிகம் குறைந்துப்போகிறதுமேலும் நதிகளிலும் ஏரிகளிலும்

செய்வதைப்போல் குளத்திலும் ஜனங்கள் குளிப்பதினாலும், வாய்கொப்பளித்து அதிலே தானே தப்புவினாலும், தங்கள் வஸ்திரங்களை துவைப்பதினாலும், சமையல் பாத்திரங்களை கழுவதினாலும், குளக்கரைகளை கக்கலாக பாவித்து பின்பு குளத்திலேயே கால் அலம்புவதினாலும், செடி, கொடிகளை அதில் ஊறப்போடுவதினாலும், அதிலுள்ள ஜலம் கெட்டுப் போகிறது, கிராமங்களில் ஜலத்திற்கு கஷ்டமிருப்பதால் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால் யாவற்றாலும் ஒன்றாய்சேர்ந்து குடிக்கிற ஜலம் கிடைக்கத்தக்கதாக ஒரு குளம் வெட்டிக் கொள்ளவேண்டும். அதில் மச்சங்களும், தாமரைமுதலிய படர்கொடிகளும் இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். இக் குளத்தை அதிகஜாக்கிரதையுடன் பாதுகாக்கவேண்டும். குளிக்கவும் வஸ்திரங்கள் துவைக்கவும், இன்னும் மற்ற காரியங்களுக்கும் வேறு ஒரு குளத்தை ஜனங்கள் ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

(8) கிணற்றின் ஜலம்:—அதிக ஆழத்திலிருந்து ஊருகிற தண்ணீருள்ள கிணறுகள் அதாவது பூமிக்குள்ளிருந்து தூரம் சென்று துழையக்கூடா தமண்பாங்கிலும்தோண்டி எடுத்த கிணற்றின் ஜலம் உத்தமமானவை. பூமிக்குள்ளிருந்து தூரம் தோண்டப்படாமல், சொற்ப ஆழத்திலிருந்து ஊருகிற தண்ணீரும், கீழ்முதுத்தண்ணீர்பாய்ச்சலின் உயரமும், பாரிசுமும், பிரதிதினம் உபயோகப்படுத்தப் பட்ட ஜலத்தின் அளவினாலும் பூமிசூரத்தின்வளவினாலும், சில கிணற்றுதண்ணீர்கள் கெட்டுப்போவதற்கு காரணம் உண்டு. அதலால் நாம்கிணற்றில் உள்ள ஜலம் சுத்தமாயிருப்பதற்கு கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்களாவன. (1) ஒவ்வொரு கிணற்றுக்கும் சுற்றுச்சுவர்வேண்டும். (2) கிணற்றைச் சுற்றி தண்ணீர்ச்சுவருதபடி 10 அல்லது 15 அடிக்கல்

எருது போட்டு பசிரிடப்பட்ட நிலங்களிலும் ஜனங்கள்
ஸ்கான்ம் செய்துவஸ்திரங்கள்த் தோய்கறியிடங்களிலும்,
ஜெத்துக்களைக் கழுவுகிற குளத்து அருகிலும், இராத்திரி
குப்பைகள், மலங்கள் போடும் இடங்களிலும் வெட்டலா
காது.

(e) ஊற்று :—ஊற்றின் உற்பத்தி சூரியின்பேரில்
ருக்கும் தண்ணீரால் சூரியின்பேரில்புறம் எந்தவிடத்தி
லாவது அமிரும்போது நீர்வெளியே பாய்ந்து ஊற்று
உண்டாகிறது.

3. கிணறு வெட்டும்பொழுது கவனிக்க வேண்டியவைகள் :— ஒரு சமஸ்தியில் எந்த பக்கம் தாழ்வாயும் புள்ளமாயிருக்கிறதோ அந்த இடத்தில் கிணற்றை வெட்டினால் தண்ணீர் சம்பத்தில் அகப்படும். புல்பூண்டுமுதலான செடிகள் முளைத்து இருக்குமிடத்திலும் ஜலம் சமீபத்தில் காணப்படும். மலைகள், கிணறுகள் உள்ள இடங்களில் தண்ணீர் வெகுவாய் அகப்படும். ஒரு நீரோட்ட மிகுக்குமானால் அதர்க்குசமீபமாய்க் கிணற்றைவெட்டினாலும் தண்ணீர் அதிகமாய் அகப்படும். இரண்டு நீரோட்டங்கள் சந்திக்கிற இடத்தில் கிணற்றை வெட்டினால் தண்ணீர் மிகவும் ஏராளமாய் கிடைக்கும். பூமிக்குள் நெடுந்தூரம் சென்று நழையக்கூடாத மண்பாங்கிலும்தோண்டி எடுக்கப்பட்ட கிணறுக்கு ஆழமான கிணறு என்று சொல்லுவது. பூமிக்குள் நெடுந்தூரம் தோண்டப்படாமல் மேற்புறமாகவே இருப்பவற்றை ஆழமில்லாத கிணறு என்று சொல்லுவது. பூமியில் மிக்க ஆழமாக தண்ணீர் மட்டம் வரையில் தோண்டி தண்ணீர் பாங்கு உண்டாகிறவற்றை யில் தோண்டும் கிணறுகள் சாதாரணமாய் புதுச்சேரியில் காணப்படுகிறது. இதற்கு ஆர்டிஷியன் கிணறுகள் என்று ஆங்கிலேய பாஷையில் உள்ளங்குகிறது.

4. நல்ல தண்ணீரின் இலட்சணங்கள்:—
நல்ல தண்ணீர் கண்ணாடியைப்போல தெளிவுள்ளதாயும், யாதொரு நிறமும், வாசனையும், ருசியுமற்றதாகவு மிருக்கும். இது நல்ல ஜலம் என்று கண்டுபிடிப்பதற்கு திருஷ்டாந்தம். இந்த ஜலத்தில் பருப்பும், காய்க்கரிகளையும் சமைத்தால் நன்றாயும், லகுவாயும் வெந்து போகும் தண்ணீரை பிரகாசிக்கவும் இரம்மியமாகவும் செம்கிற ஆவிகளாவது - உப்புவாயு, பிராணவாயு, கரிய மலவாயு. இம்மூன்றில் முக்கியமான பிராணவாயு எத்தன்மையுடையதெனின்: மீன்கள் முதலான ஜல சரங்களின் பிராணனைக் காப்பாற்றுகிறது, சுத்த தண்ணீரில் கரைவாத சில பதார்த்தங்களைக் கரையச் செய்கிறதுமாம்.

5. தண்ணீர் இரண்டுவகைகள்:—அதாவது—
இலேசானதும் கனமுள்ளதுமாம். சுரங்கப்பதார்த்தங்கள் கொஞ்சம் சேர்ந்தாவது அல்லது சேராமலாவது இருக்கும் தண்ணீர் இலேசானது என்றும் அதிக சுண்ணாம்பாவது அல்லது வேறுசுரங்கம் பதார்த்தங்களாவது சேர்ந்திருக்கிற தண்ணீர் கனமுள்ளது என்று சொல்வது.

அவைகளுக்குள்ள வித்தியாசம்.

லேசான தண்ணீர்.

1. இலேசாய் தோலை நனை யச் செய்கிறது.
2. வஸ்திரங்களின் அழுக்கை சீக்கிரத்தில் போக்கடிக்கிறது.
3. இந்த ஜலம், சுத்த ஜலம் பாணம் பண்ணுவதற்கு உபயோகமானது.

கெட்டியான தண்ணீர்.

1. இந்த ஜலம் சீக்கிரத்தில் சுர்மத்தை நனைக்கிற தில்லை.
2. வஸ்திரங்களின் அழுக்கை சீக்கிரமாய்போக்கடிப்பதில்லை.
3. பாணம் பண்ணுவதற்கும் சமையல் வேலைகளுக்கும் இதை உபயோகப் படுத்துகிற தில்லை.

4. சோப்பை இந்த தண்ணீரில் தேய்த்தால் துரை உண்டாகச் செய்யும்.

5. நீராவிக்கும் கைத்தொழில் வேலைகளுக்கும் இந்த ஜலம் மிகவும் உபயோகமானது.

4. இந்த தண்ணீரால் துரையை உண்டாக்க அதிக சோப்பு தேவை.

5. இந்த தண்ணீரில் மஷ்டை உண்டாக்குகிற படியால் நீராவிவந்தி ரங்களுக்கும் கைத் தொழில் வேலைகளுக்கும் பிரயோசனப் படாது.

6. தண்ணீரை சுத்திகரிப்பதற்குத் தகுந்தவகை:—
தண்ணீரை வேகமாய் போகச் செய்வதாலும், கொதிக்க வைப்பதினாலும், காய்க்கவைப்பதினாலும், வடிகட்டுதலினாலும், அதை சுத்திகரிக்க செய்யக்கூடும். இப்படி செய்வதைச் சேர்க்கை முகார்தரங்களால் தண்ணீரை சுத்திகரிப்பது என்று சொல்பது. மேலும் தண்ணீர் இயற்கையால்கூட ஆவியாய் பரிமணிப்பதினாலும், பொங்குதலினாலும், பொங்கித் தனியுதலினாலும் சுத்தி ஆகிறதுண்டு.

7. தண்ணீரை கொதிக்கவைப்பதால் உண்டாகும் பிரயோஜனம்:— தாவரவர்க்கம் அல்லது ஜீவ ஜெந்துக்களில் பிராணனுடனிருக்கும் உருவங்களை ாசம் செய்யும் வேறுசில அசுத்தங்களைக் கூட நிவர்த்தி செய்யும். மேலும் உருகிப்போன ஆவிகளை வெளியே ஓட்டிவிடும்.

(a) மலையாய்ச்சல் முதலிய வியாதிகள் உண்டாகும் இடங்களில் வெந்நீரில் சுக்கு, மஞ்சள், பனங்குருத்து, தேயிலை, கசப்புவாதங்கொட்டை இவைகளை தனியேயாவது அல்லது சேர்த்தாவது வெந்நீரைக்கொதிக்கவைத்து குடிப்பது.

பதுகன்மை அப்படி செய்வதில் ஜலத்தில் உள்ள எல்லா விதவிஷகுணங்களும் நீங்கிவிடுமென்கிறார்கள்.

8. தண்ணீரைவடிகட்டிசாப்பிடும்வகை:— வடிகட்டுக்கு பலவகையானகருவிகள் உண்டு. அவைகளில் சாதாரணமாய்வற்றாரும் செய்துகொள்ளக்கூடியது. “விணிப்பாணைவடிகருவி” இதைச் செய்துகொள்ளும்வகையாவது. முதலாவதுமுகிலால்மூன்றுபடியுள்ளமூன்று கால் ஏணிசெய்துகொள்ள வேண்டும். மூன்று பெரியமண்பாத்திரங்கள் வாங்கவேண்டும். மேல்பாத்திரத்தில் சுத்தமான ஆற்று மணலை மாத்திரம் பாதிப்பாணை நிறையப் போட்டுச்சட்டியால் மூடிவிடவேண்டும். அப்படியேநடுபாத்திரத்தில் ஏறக்குறைய பாதி நிறைய புதிய அடுப்புக்களிகளையும்சுத்தமான ஆற்றமணலையும் கலந்துபோடவேண்டும் இவ்விரண்டு பாத்திரங்களின் அடியிலும் துவாரத்தையுண்டாக்கி உருண்டையாகச் சீவின சிறு மூங்கில்குச்சியைக்கொண்டு அத்துவாரத்தை இலேசாக அடைத்து வைக்கவேண்டும்.

கீழ்ப்படியில் உள்ளவெறும் பாணையைக் கண்டடியால் மூடி முதற்பாணையில் அதாவதுமேல்அடுக்கில்வைத்திருக்கும் பாத்திரத்தில் ஜலத்தை ஊற்றினால் அது மணலில் சுவறி துவாரங்களின் வழியாய்இரண்டாவது பாத்திரத்தில் விழுந்து கரியில் சுவறி மூன்றாவது பாணையாகிய கடைசிபாணையில் விழும். இந்த ஜலத்தை குடிப்பதற்குஉபயோகிப்பது மெத்த உத்தமம். ஆனால் வடிகட்டுவதினால் எல்லா அசுத்தங்களும் போகாது. ஆதலால் இப்படி வடிகட்டியபின் நன்றாய்க் கொதிக்கவைத்து அதை ஆற்றி இந்த கடைசிபாணையில் அதை ஊற்றி வைத்துக்கொண்டு சாப்பிடுவது அதிகநன்மை. வாரத்துக்கொரு முறையாவது புதுமணலும், புதுகரியும் உபயோகிக்கவேண்டும்.

அல்லது பழையமணலை நன்றாய்க்கழுவி வெயிலில் சாயப் போடவேண்டும். கரியை நெருப்பில் போட்டுச் சுத்தி கரிக்கவேண்டும்.

9. ஜலம் மலீனமாவதற்குக் காரணங்களும் அதை தடுக்கவேண்டியவிஷயங்களும்தான்:—சமுத்திரஜலம்ஆவியாக எழும்பும்போது அதில்உள்ள அனேகவிதமான உப்பு, சுண்ணாம்புமுதலிய கனபொருட்களெல்லாம் மேநின்றுவிடுகிறதென்று முந்தியேசொல்லியிருக்கிறேன். மழைஜலமானது அதிக சுத்தமுள்ளதாயிருக்கிலும், அது ஆகாயத்தின் வழியாய் வரும்போது தூசுகளைக்கலந்திருக்கும் அசுத்தவாயுக்களையும்விட்டுக் கூரையின் மேலுள்ள அசுத்தங்களையும் அடித்துக்கொண்டு வருவதால் அசுத்தமாகிறது. மேலும் மனிதருடைய அல்லது மிருகங்களுடைய மலஜலத்தையாவது மரித்த சரீரங்களின் அழுதிய மாய்சத்தையாவது போன்ற யாதொரு கல்மஷத்தையாவது அசுதியாவதுஜலத்துடன் கலந்தால்அந்தஜலமானது குடிப்பதற்கு உதவாமல் செளக்கியக்குறையும் அபாய ஹேதுவும் உள்ளதாகிவிடுகிறது. இதேகாரணங்களால் தான் ஆற்றின்ஜலமும், ஏரியின்ஜலமும், குளத்தின்ஜலமும் கிணற்றின் ஜலமும் ஆகியவை எப்போதே மேலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி மலீனமான ஜலத்தை சாப்பிடுவதால் வார்திபேதியும், அதிகாரபேதியும், ஜ்வரமும் உண்டாகின்றன ஆதலால் பலவிதமான ஜலதாரைகளையும், சாக்கடைக் குழிகளையும், எருக்குப்பைக்களையும், மசான பூமிகளையும், ஆறு, ஏரிஅல்லது கிணறு என்னும் யாதொரு ஜலதாரத்தினின்றும் வெகுதூரத்துக்கப்பால் ஏற்படுத்திக்கொள்வது அதிக அவசியமாகும்.

10. ஜலத்தின்பேரில் வைத்திருந்த அபமானம்:— நமது பெரியோர்கள் ஜலத்தின்பேரில்

அதிக சிரத்தையும் நாட்டமும் வைத்திருந்தார்கள் என்பதற்கு சில திருஷ்டாந்தங்களை எடுத்துக் காட்டலாம். பரதர், பிரதிஞ்சை பண்ணும்போது இராமரைக் காட்டுக்குப் போகும்படி அறமதி கொடுத்தவன் குடிக்கிற தண்ணீரைக் கெடுப்பவனுடைய பாவத்திற்கு போகக்கடவன் என்றுசபதம் பண்ணியிருப்பதாக ராமாயணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ஏற்படுகிற விஷயமாவது தண்ணீரை கெடுப்பதினால் பாவம் உண்டாகும். மேலும், கண்ணன் உத்தவருக்கு “வடிகட்டின் தண்ணீர்தவிர மற்ற தண்ணீரை குடிக்கலாகாது என்று கட்டளையிட்டதாக பாரதத்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

4-வது அத்தியாயம்.

போஜனம்.

1. போஜனம்:—நாம் உயிருடனிருப்பதற்கு மூன்று முக்கியமானபொருள். அதாவது காற்று, ஜலம், போஜனம் வேண்டுமென்று முந்தியேசொன்னோம். மேலும் காற்றின் பிரயோஜனத்தையும், ஜலத்தின் பிரயோஜனத்தையும் முந்தின அத்தியாயத்தில் வாசித்திருக்கிறாய். இவை இரண்டும் இலவசமாய் கிடைக்கின்றன போஜனமோ நாம் பாடுபட்டு சுவாமியின் உதவியால் சம்பாதிக்க வேண்டிய பொருளாயிருக்கிறது. நாம் ஆகாயமும் ஜலமும் மில்லாவிட்டால் பிழைத்திருக்கமுடியாது என்று முந்திகூறியிருக்கிறோமே. அப்படியே போஜனம் இல்லாவிட்டால்தினைதினேசரீரம்குறைந்து, மெலிந்து, தேகவியேகமாய் விடவேண்டும். ஏனெனின் நாம் வேலைசெய்யும்போதும் நடக்கும்போதும் பேசும்போதும் நமது சரீரக்குறைந்து மெலிவு அடைகிறது. அதுபோலவே நாம் நிதிரைசெய்யும்போது நாம் விடும் சுவாசத்தினால் நம் இரத்தாசயம் துடிப்பதினாலும் நமக்கு பலம் குறைந்.

சும்சரீரம் மெலிந்துபோகிறது. இப்படி மெலிந்துபோவதை சரிப்படுத்தநாம் தக்கபோஜனம் உட்கொள்ள வேண்டும். போஜனத்தினால் பலம் உண்டாவதுமல்லாமல் தேகத்தில் அனலும் உண்டாகின்றது. தேக அனல் தான் நமது ஜீவனுக்கு ஆதாரப்பொருள். “அன்னத்தின் பேரில் காயம் என்கிறார்களல்லவா! ஆகலால் போஜனம் நமக்கு, (1) சரீரத்திலுள்ள நெசவுகளை பழுதுபார்க்கவும், கட்டவும், (2) நம்முடைய தேகத்திலிருந்து ஒவ்வொரு நியிஷமும் கழிவு பதார்த்தங்கள் பலருபங்களாய் வெளிப்பட்டுப்போன பதார்த்தங்களுக்குப்பதிலாக புதிய பதார்த்தங்கள், வந்துசேர்க்கவும், (3) தேகத்தில் அனல் உண்டாக்கச்செய்யவும், (4) சரீரத்தில் பலத்தை அதிகரிக்கசெய்யவும் அத்தியந்தாவசியமான பொருள் என்று ஏற்படுகிறது.

2. போஜன பதார்த்தங்களின் வகுப்புமுதலானவைகள்:—(1) சதையை உண்டாக்கும் சத்துள்ள பதார்த்தங்கள் அதாவது பால், பால்கட்டி, மாமிசம், முட்டை, பயறு, தானியவகைகள். தேகத்தை புஷ்டி செய்யும், தேகத்துக்கும் மனதுக்கும் பலத்தையும் உறுதியையும் கொடுக்கும். (2) கொழுப்பு பதார்த்தங்கள் அதாவது ஜீவ ஜெந்துக்களிடத்திலும் பூன்கொளிலிருந்தும் உண்டாகும் எண்ணெய்களும் கொழுப்புகளும். அக்கிணியை உண்டாக்கி சரீரத்தில் அனலை உண்டாக்க உதவி செய்யும் மூளைநரம்பு முதலியவை வளருவதற்கு அனுகூலமாயிருக்கும். (3) கரிஜலஸ்ஸதுக்கள் அதாவது மாப்பசை தித்திப்புவிசேஷமுள்ள பதார்த்தங்கள், சர்க்கரை முதலானவைகள். கொழுப்பை உண்டாக்கி ஒடி நடமாட, தே அனலை உண்டாக்கி இரத்தம் சரியாய் பரவவும், சுவாசிக்கவும், நன்றுபஜ்ஜீரணிக்கவும் செய்கிறது. (4)

உப்பு, அல்லது சுரங்கபதார்த்தம் சேர்ந்த போஜனம் அதாவது சாப்பிடும் உப்பு, காய்களினிருந்து உண்டாகும் உப்பு, இரும்பு, சுண்ணாம்பு முதலானவைகள் தசைநரம் புகளுக்கு வலிவு அதிகரித்து தேகத்தை பலப்படுத்தும். கிபாபகசத்தி உண்டாக்கச் செய்யும்.

நமது தேகம் தசையினாலும், கொழுப்பினாலும், எலும்பினாலும் கட்டப்பட்டது. இப்பேர்ப்பட்ட வண்ணக்களை நாம் அதிக ஜாக்கிரதையுடன் பாதுகாக்கவேண்டும். இவைகளை பாதுகாக்கத் தகுந்த போஜனபதார்த்தங்களே யாம். அந்தபதார்த்தங்களை மேலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளை திட்டமாக உபயோகப்படுத்த வேண்டும். குறைவாயிருந்தால் (1) இரத்தம் பரவுதல், சுவாசித்தல், ஜீரணம் இவைகளெல்லாம் திருப்திகரமாய் நடக்காது; (2) தசை நரம்புகளின் வலிவும் கிபாபகச்சகத்தியும் சாதாரணமாய் தவறும்; (3) சரீரமுழுவதும் பலவீனப்படுத்தும் அதுபோலவே அதிகமாயிருந்தால் அஜீரணம், உறுப்புகள் வலிவு குறைந்து வெவ்வேறு வியாதிகள் உண்டாகும். நரலாவது மூத்திரப் பைகளிலாவது கெடுதலை உண்டாய் நோய்கள் உண்டாகும்.

3. போஜனத்தின் அளவு, காலம், முதலானது.— ஒருமனிதன் சாப்பிடவேண்டிய போஜனம் அவன் செய்யும் தேகமனோமுயற்சிகளுக்குத் தக்கபடி அனுசரிக்க வேண்டும். (1) அவனுடைய தேகத்தின் நிறையில் 20ல் ஒரு பங்கு நிறையானதாயிருக்கவேண்டும். அதில் (a) தண்ணீர் மோர் காப்பி முதலிய நீர் போன்ற பதார்த்தங்கள் இரண்டுபாகமாகவும், (b) சோறு, ரொட்டி, முதலான பதார்த்தங்கள் ஒருபங்காகவும் இருக்கவேண்டும். மேலும் (2) வயதுக்கும், செய்யும் தொழிலுக்கும், காலத்துக்கும், நிலைமைக்கும் தகுந்த அளவாயிருத்தல் நலம். அதிகவேலை

செய்கிறவர்களுக்கு அதிக போஜனம் வேண்டும். சிறுபிள்ளைகளும், பலயினர்களும் ஒருதினத்தில் ஐந்து முறை கொஞ்சம் கொஞ்சமாவது சாப்பிடுவது நலம். பெரியவர்கள் மூன்றுமுறை சாப்பிடுவது யுத்தம், ஒவ்வொரு சாப்பாட்டு நேரத்திற்கு மத்தியில் குறைந்தது ஐந்துமணி நேரம் யிருக்கவேண்டும். சாப்பிடுவதற்கு தகுந்த வேளையாவது காலை, மத்தியானம், இரவு, இரத்திரி எல்லாம் இரப்பைபதன் தொழிலை செய்வதால் காலைப் பசி அதிகமாக யிருக்கும் ஆதலால் வேலைசெய்ய ஆரம்பிப்பதற்கு முந்தி யிருக்கும் ஆதலால் வேலைசெய்ய ஆரம்பிப்பதற்கு முந்தி சாப்பிடவேண்டும். காலைபோஜனமும், மத்தியான போஜனமும் கனத்த போஜனமாயிருக்கலாம். இரப்போஜனம் மாத்திரம் சற்றே குறைவாயிருக்கவேண்டும். ஏனெனில், இரவில் ஜீரணசக்தி சற்று குறைவு.

சாதாரணமாய் ஒவ்வொருவரும் சாப்பிடுவதைப் பார்க்கிலும் கொஞ்சம் அதிகமாகவே மழை அல்லது குளிர்காலத்தில் செல்லும். ஏனெனில் மாரிகாலத்தில் நமது தேகத்தில் உள்ள அனல் குறைவு படுகிறது. அந்தக் குறைவை தக்க திட்டமாய் வைத்திருக்கவும், சரீரவளர்ச்சிக்கும் ஏற்ற அளவு போஜனம் வேண்டியதாயிருக்கிறது. அப்படியே தேசத்தில் போதுமான துணி தரிக்காதவர்களின் பேரில் குளிப்படுவதினால் இவர்கள் தேகத்தில் அனல் குறைத்து விடுவதால், அதிகம் சாப்பாடு செல்லுகிறது.

4. எப்படி சாப்பிடவேண்டும்.—சாப்பிடு கையில் சுந்தோஷமாய் சாப்பிடவேண்டும். மனதை போஜனத்தினிடத்தில் செலுத்தவேண்டும். மற்ற எவ்விஷயத்திலும் கவனம் வைக்கலாகாது. அப்படி சாப்பிடுவதில் தான்போஜனம் உடம்பில் பிடிக்கும். பலத்துக்கும், சுகத்துக்கும் ஏற்றதாயிருக்கும். போஜனத்திற்கு மத்தியில் அடிக்கடி

ஜலம் சாப்பிடலாகாது. போஜனத்திற்குப் பின் சாப்பிடுவது யுத்தம். இதை வழக்கத்திற்கு கொண்டு வந்து விட்டால் மெத்த சலபமாயும், சுகமாயிருக்கும். போஜனத்தை நன்றாய் மென்று அது உமிழ்ந்தோடு கஸ்தப்பின் நன்றாய் விழங்கவேண்டும். ஆத்திரத்தோடு விழங்குவதினால் அஜீரண முண்டாவதன்றி இரைப்பைக்குச் சங்கடமுண்டாகும்.

5. நாம் சாதாரணமாய் உபயோகிக்கவேண்டிய உணவுகளின் குணங்கள் முதலானவை.

(a) பால்.—குழந்தைகளுக்கு முக்கியமாய் பால் தேவையானது. பசுவின்பால் வயது சென்றவர்களுக்கும், குழந்தைகளுக்கும் மிகவும் ஆரோக்கியமானதும் தேகத்துக்கு புஷ்டியைத் தரத்தக்கதுமானது. பால் ஜீரணமாகாத சில சந்தர்ப்பங்களில் பாலைச் சுமாராய் சுடவைத்து சாப்பிடுவது நலம். ஒரு வருஷம் வரையில் குழந்தைகளுக்கு பசுவின்பால் வார்ப்பதே நல்லது. பாலைகாய்ச்சி சாப்பிடுவதினால் ருசியாயிருக்கும். மேலும் அதில் எகாவது கிருமிகள் உண்டாயிருந்தால் அவைகள் எல்லாம் நாசமாய்போம். பாலுக்கு சாதாரணமாய் தேகத்தை வளர்க்கும்படியான குணமுண்டு. பெரியவர்களுக்கு பால் தவிர மற்ற உணவுகளும் தேகத்தை ஆதரிக்க ஆவசியம். பால் கெட்ட வாசனை, அருவருப்பான ருசி இல்லாமலும் வெண்மை நிறமாயும், மஷ்டிஸ்ஸாமலு மிருக்கவேண்டும். காலையில் கறந்தபால் மிகவும் ஆரோக்கியமும், பலத்தைத் தருவதாயுமிருக்கின்றது. மேலும் கடைசியாக சுறக்கப்பட்ட பால் மிகவும் ருசிகரமாயும், ஆரோக்கியமாயுமிருக்கும், பாலை கெட்டுப்போகாமல் ஒரு புட்டியில் நன்றாய் கறக்கப்போட்டு வைக்கவேண்டும். பாலை அதிகநேரம் வைத்துப் புசித்தால் அதில் ஒருவித புளிப்பு உண்டாகி நமது

தேக சௌக்கியத்தைக் கெடுக்கும். நோயாளி கறந்த பாலையாவது நோயான பசுவின் பாலையாவது சாப்பிடலாகாது.

(b) அரிசி.—நமது தேசத்தாருக்கு காலந்தொடங்கி இவ்வரிசி முக்கியமான ஆகாரம். இது கோதுமை, ராகி, கம்பு, சோளம், வரகு இவைகளைப்போல அதிக புஷ்டியையும், பலத்தையும் கொடுக்கத்தகுந்தது அல்லவாயினும் அரிசியை சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் பலபெயர்கள் பலசாலிகளாகவே இருக்கிறார்கள். இவ்வரிசியைச் சமைத்து, அன்னமாக்கி, அத்துடன் துவரை, கடலை, பருப்பு, நெய், தயிர், பால், உப்பு, மிளகம், முட்டை முதலானவைகளை சேர்த்து சாப்பிடுவதில், அரிசி போஜனத்தால் நமது தேகம் சௌக்கியமாயிருக்கிறது. பச்சை அரிசி, புழக்கப்பட்ட நெல்லின் அரிசியைவிடப் புஷ்டிகரம். ஆனால் புழுங்கலரிசி எளிதில் ஜீரணமாகும்.

(c) கோதுமை.—கோதுமை உணவை அதிகமாக மற்ற தேசங்களில் உபயோகிக்கிறார்கள். நமது நாட்டில் வெகு கொஞ்சம் பெயர் சில வியாதியை ருறைக்கும் நிமித்தம், கோதுமை அன்னம் சாப்பிடுகிறார்கள். கோதுமைக்கு தசையை வளர்க்கும் சக்தியுண்டு; தேகத்தை புஷ்டிப்படுத்தும். கோதுமையில் கொழுப்பு அதிகமாக இல்லை. அதை சரிப்படுத்த வெண்ணெய் அல்லது நெய் சேர்த்து நாம் சாப்பிடுவேண்டும்.

(d) ராகி, கம்பு, கேழ்வரகு முதலிய தானியங்கள்.—இவைகளை புன்செய் தானியங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அரிசி, கோதுமை இவைகளைவிட அதிக புஷ்டிகரமான ஆகாரம். இவைகளை சாதாரணமாய் ஏழை ஜனங்கள் உபயோகிக்கிறார்கள். அரிசியையும்

கோதுமையையும்விட நயம். இச்சிறு தானியங்களில் உயி அதிகம்; என்ன குற்றினாலும் உயி முழுதும் போகிற தில்லை. ஆதலின் அரிசி சாப்பாட்டை பழக்கமுடையவர்கள் இதை எப்பொழுதாவது சாப்பிட்டால், இந்த உணவு பிடிக்காமல் வயிற்றுப்போக்கால் வருந்துவார்கள். ஆதலால், இதை சாப்பிட இஷ்டமுடையவர்கள் என்னசெய்ய வேண்டுமென்றால், மாவாக்கிக்கொண்டு அதை ஒரு மேன்மையான துணியிற்போட்டு 'வஸ்திரகாயம்' பண்ணிக்கொள்வதினால் அதில் உள்ள உயி எல்லாம் போய் விடுகிறது. அப்புறம் அதை உபயோகப்படுத்தினால் திரேகத்துக்கு பலத்தையும், புஷ்டியையும் தரும்.

(e) பயறுகள்:—கடலை, துவரை, உளுந்து முதலிய பலவகை பயறுகளில் சதைபகுதி புஷ்டி யுண்டாக குஞ்சத்து உண்ம. அவைகளில் பாலில் உள்ள சத்துக் கொப்பான சத்து இருக்கின்றது. பருப்பு முதலிய பயறுகளையும் தண்ணீரையும் மாத்திரம் சாப்பிட்டுவந்த எய்ரேய மனிதரைப்பற்றி "பத்துநாள் சென்றபோதே வெனில் இராஜாவின் போஜனத்தில் புதித்த எல்லா இறைஞ்சைப் பார்க்கிலும் அவர்கள் நல்ல உருவம் சதை புஷ்டியுமுள்ளவர்களென்று கூணப்பட்டது" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவைகள் சுலபபாய் ஜீரணமாகிறதில்லை. வாயுவை உண்டாக்கத்தக்கவைகள், ஆதலால், நன்றாய் வெந்தபிறகு சாப்பிடுவது யுத்தம். சாதாரணமாய் குழந்தைகளும், பலவீனர்களும் இவைகளை அதிகமாய் சாப்பிடலாகாது.

(f) நெய்.—நெய்சாதம், பதார்த்தம், பலகாரம் முதலானவை அதிகமாய் சாப்பிடுகிறவர்களுடைய தேகம் கொழுத்துப்போகும்; கடினவேலை செய்வதற்கு உத

வாது. பலத்தை உண்டாக்காமல் போனபோதிலும் தேகத்தில் அனலை யுண்டாக்க உதவிதரும்.

(g) சர்க்கரை:—சர்க்கரை அனேகவகைகள்:—கரும்புச்சர்க்கரை, பனைவெல்லம், தேங்காய் சர்க்கரை, பழச்சர்க்கரை, பால்சர்க்கரை, தேன் முதலானவைகள். விசேஷமாய் சர்க்கரை சேர்ந்த பதார்த்தங்களை உபயோகப்படுத்துவதால் தீனிப்பையை ஒழுங்கு சனப்படுத்தும். மிதவும் கெடுதியான வியாதிகளை உண்டாக்காது ஏது இருக்கும்.

8. தானியம் மக்கிப்போயிருப்பதை கண்டுபிடிக்கும்வகை:—(a) தானியத்தின் நிறம் மாறியிருப்பதாலும், (b) ஓர்வகையான துரும்புபிடித்த காற்றும் இருப்பதாலுமாம். மேலும் மிகவும் மக்கிப்போயிருந்தால் ஓர்தானியம் மற்றோர் தானியத்தோடு ஒட்டிக்கொண்டு அல்லது மொத்தமாய் ஒன்றோடொன்று அடைஅடையாய் கட்டிக்கொண்டிருக்கும்.

7. மாமிசம்:—மனிதனுடைய தேகத்திலிருக்கின்ற யந்திரங்களே ஆடு, மாடுபோன்ற ஜெந்துக்களிடத்துமிருப்பதால் இவைகள் பாலும், மாமிசமும் அவர் அவர்களுடைய வழக்கத்தின்படி சாப்பிடுவது தகுதியென ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாமிசத்தில் கொழுப்பு, சிலகித உப்பு இவைகளெல்லாம் சேர்ந்திருப்பதாலும் மிக எளிதில் ஜீரணிக்கசெய்யம் சத்தியுண்டு. நோயால் பிடிக்கப்பட்டும் ஆடுமாடுகளின் மாமிசத்தை சாப்பிட்டால் விஷமுண்டாகும். மாமிசத்தை பரிசோதித்து சாப்பிட வேண்டும், பரிசோதிப்பதில் ஏற்படும் விஷயங்களாவன: (1) மாமிசம் பால் வர்ணமாயிருந்தால் அது நோயுள்ளது என்று தீர்மானிக்கவேண்டும்; (2) நீலலோகிதவர்ணமாயிருந்தால் இறந்துபோன மிருகத்தின் மாமிசம் என்று

தீர்மானிக்கலாம்; (3) நல்ல மாமிசம் என்று கண்டுபிடிப்பதற்கு அடையாளங்கள்:—(a) ஒரு வெண்மையான தட்டில் வைத்தால் அதிலிருந்து கொஞ்ச நாழிகைக்கெல்லாம் ஒருவித சிவப்பு வர்ணமான நீர் ஓட ஆரம்பிக்கும்; (4) மாமிசத்தை நம்கைவிரலால் தொட்டால் ஜலம் நமது விரலில் தோன்றக்கூடாது.

8. முட்டை:—சாதாரணமாய் முட்டைகள் ஜீரணமாகக்கூடிய ஆகாரம். இடைக்கு இடைசரியாய் மாமிசத்துக்கு சமானமாயும், எண்ணெய்க்கு மேலானதாய் மிருக்கிறது. முட்டைகளில், கோழிமுட்டை சிலாக்கியமான ஆகாரம். முட்டைகளை வேகவைத்துச் சாப்பிடும் வழக்கம் நல்லது. முட்டை வாயுவானதால் அரை வேவல்வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதோடு மிளகுதூள் வைத்து சாப்பிட்டால் சிக்கிரமாய் ஜீரணமாகும். முட்டையில் உள்ள வெள்ளைக்கருவும், மஞ்சட்கருவும் ஒன்றாய் கலந்து வேகவைத்து நெய்யிலாவது எண்ணெயிலாவது பொரிக்கப்பட்டால் அதிகசிக்கிரமாய் ஜீரணமாகிவிடும்.

9. முட்டை நல்லது கெட்டது என்று பரிசீலிக்கும் விதம்:—(1) முட்டையை வெளிச்சத்தில் பிடித்தால் புது முட்டையாயிருந்தால் அதின் மத்தியில் சற்று வெளிச்ச மிருக்கும்; பழைய முட்டையாயிருந்தால் உச்சியில் சற்று தெளிவாயிருக்கும். இன்னொரு வழியாவது, IO-பங்கு தண்ணீரில், I-பங்கு உப்பைச் சேர்த்து அந்த தண்ணீரில் முட்டைகளைப் போட்டால் நல்ல முட்டைகள் மூழ்கிப் போகும்; கெட்ட முட்டைகள் மிதக்கும். மெத்த கெட்டுப்போன முட்டையா மிருந்தால் சாதாரணமான சுத்த ஜலத்திலேயே மிதக்கும்.

10. முட்டையைக் காப்பாற்றும் வகை:—சுண்ணாம்பு தண்ணீரில் முட்டைகளைப் போட்டு வைக்கலாம்.

வாள் துளிலாவது உயிலிலாவது முட்டைகளை அடுக்கி புதைத்துவைக்கலாம். முட்டைபின்மேல் எண்ணெயை நன்றாய் பூசி வைக்கலாம். களிமண்ணோடு தண்ணீர் உப்புப்பொடி மிளகுதூள் இவற்றைச் சேர்த்து சேருக்கி அச்சேற்றை முட்டைகளின் மேல் பூசி அவைகளை வெயிலில் உலர்த்தி எடுத்து வைத்திருக்கலாம்.

11. எண்ணெய் அடங்கிய பருப்புகள்:—வேர்க்கடலை, வாதம்பருப்பு, முந்திரிப்பருப்பு, தேங்காய், சாரப்பருப்பு (அதாவது காட்டுமாம்பழப்பருப்பு) இவைகளில் எண்ணெய் அதாவது கொழுப்புபதார்த்தங்கள் அடங்கிருக்கின்றன. இவைகளை பதார்த்தத்துடன் சேர்த்து சாப்பிடுவது நலம்.

12. மசாலா:—மசாலா முதலிய சம்பாநங்கள் போஜனத்தை ஜீரணிக்குச் செய்யும்பொருட்டு வயிற்றிலிருந்தும் வாயிலிருந்தும் ஊருகிற ஜீரண நீர்கள் அதிகமாய் அதிகரித்து சுரக்கும்படி செய்கின்றன. சாதாரணமாய் மரக்கறி போஜனத்தில் அவைகளை விசேஷமாய் சேர்க்கவேண்டும். மரக்கறி பதார்த்தங்களை அளவாய்ச் சாப்பிடவேண்டும். ஏனெனின், அவைகளை ஜீரணிக்கச் செய்ய சரத்திலுள்ள ஜீரணநீர் போதாது. ஆனால் மாமிசபோஜனங்கள் சாப்பிடுகிறவர்கள் சுவல்பமாய் உபயோகப்படுத்தவேண்டும். ஏனென்றால், சலையை வளர்க்கத்தக்க சத்து அதிகமாயுள்ள மாமிச போஜனங்களைக் கொஞ்சமாய் சாப்பிட்டால் தேகத்திற்கு நலம். இந்த மிதமான போஜனத்தை வயிற்றிலிருந்து இயல்பாய் ஊருகிற ஜீரணநீர் சுலபமாய் ஜீரணமாக்கிவிடுகிறது.

13. வாசனைச் சுரக்குகள்:—ஏலரிசி, கிராம்பு, பட்டை முதலியவைகள் மிதமாய் சாம்பு உபயோகப்படுத்தல்

ஜீரணசக்தியுண்டு. ஆனால் அவைகளை அதிகமாய் சேர்த்தால் இரைப்பைக்கு கெடுதி உண்டாகும்.

14. கறிவர்க்கம்:—உருளைக்கிழங்கு, சேமைக்கிழங்கு, வாழைக்காய், வெண்டக்காய் இவைகளெல்லாம் தேகத்துக்கு புஷ்டியைக்கொடுக்கும். அதுபோலவே, அவரைக்காய், கொத்தவரை, பயற்றங்காய், அத்திக்காய், முருங்கக்காய் முதலானனும்; துவரை, உளுந்து முதலானனும் நமது தேகத்துக்கு எவ்வளவு புஷ்டியைத்தருமோ அவ்வளவு தரும். புடலங்காய், பீர்க்கக்காய், பூசனிக்காய் முதலியவை நாவுக்கு ருசியைமட்டும் கொடுக்கும், புஷ்டிதராது. கத்தரிக்காய், ஒருவித ஜீரணத்தை உண்டாக்குகின்றன. கிரை வர்க்கங்கள் நமது தேகத்தில் மலக்கட்டு உண்டாகாதவண்ணம் காப்பாற்றுகின்றன. ஆதலால் நாம் அதைவாரத்துக்கு ஒருமுறையாவது புகிக்கவேண்டும். தூதுவகைக்குக் கபத்தை அறுக்கும் குணமுண்டு மேலும் தூதுவகைக்கும் வல்லாரைக்கும் புத்தியைக் கூர்மைபண்ணும் குணமுண்டு. இன்னொரு சிரஷ்டமான குணம் வல்லாரைக்கு உண்டென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அது என்னவென்றால், குஷ்டம் முதலாகிய பெரு கோய்களை தீர்க்குதலாம்.

15. பூக்கள்:—வாழைப்பூ, ஆவரைப்பூ முதலானது மிக ருசியுள்ளதும், தேகத்துக்கு புஷ்டிதரத்தக்கதாம்.

16. தண்டுகள்:—வாழைத்தண்டு, சேமைத்தண்டு, கிரைத்தண்டு இவைகளை மாதம் ஒருமுறையாவது சாப்பிடுவது நலம். ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு விசேஷமான குணமுண்டு. நம்மை அறியாமல் நமது ஆகாரத்துடன் கலந்துப்போகும் சிறுதாண்டுகளை வாழைத்தண்டு கரைக்கும் அது போலவே சிறிய ரோமங்கள் நமது வயிற்றிற் போயிருந்தால் அவைகளை சேமைத்தண்டு அகற்றும். அப்படியே

கிரைத்தண்டும் நமது வயிற்றிலிருந்து ருசியைக் கொடுத்து, உமிழ்நீரைப்பெருக்கி ஜீரணசக்தியை அதிகமாக உண்டாக்கு மென்கிறார்கள்.

17. ஊர்காய்களின் குணம்:—ஜீரணசக்தியை அதிகரிக்கவும், ஆகாரத்துக்கு ருசியைக் கொடுக்கவும் ஊர்க்காய்கள் மிகவும் உபயோகிக்கப்படுகின்றன. அவையாவன: விதைகள், பழங்கள், இலைகள் எண்ணெய்ப்பசையுள்ள புளிப்புள்ள காய்கறி பதார்த்தங்கள் புளி, எலுமிச்சை, காடி முதலியவையாம்.

18. பழவகைகள்:—நன்றாய் கனிந்த பழவகைகள் நமக்கு அதிக நல்ல ருசியைத்தருவதோடு உணவாயும் சுவைவற்றுக்கு ஜீரண சக்தி உண்டாக்கவும், இரத்தத்தை சுத்திகரிக்கும்படியான சக்தியுமுண்டு. ஆனால் அழுதிப்போயிருந்தால் வியாதிகளை உண்டாக்கும். முக்கியமாய் பழுக்காதகாய் வார்ட்டான் பழங்கள், காற்றினால் கீழ்நீர்ந்த இலந்தைப் பழங்களும் வியாதிகளை உண்டாக்கும். அழுதிப்போன பழம் என்று எப்படி சொல்வது எனில், (1) மெதுவாய் இருத்தலாலும், (2) நிறம் மாறி இருத்தலாலும், (3) வெளிப்போர்வை அநாவது தோல் பச்சை நிறமாயும் இருத்தலாலுமாம்.

19. கெட்டுப்போன பதார்த்தங்களால விரையும் தீமைகள்:—(1) பால், மோர், தயிருடன் அழுக்கு தண்ணீரைகலந்தால், வியாதியை உண்டாக்கக் கூடிய கிருமிகள்கூவிக்கும்; (2) சமைத்த போஜனத்தை அதிக நேரம் வைத்திருந்து சாப்பிட்டால் வயிற்று கடுப்பு முதலானன உண்டாகும். அப்படியே முசிப்போன பதார்த்தங்களை சாப்பிட்டால், பித்தம், ஊர்தி, இரத்தக்கழிச்சல் முதலானவை உண்டாகும். மேலும் வியாதியினால் இருக்கு

காலத்தில், நாம் சாப்பிடும் விஷயத்தில் அதிக கவனம் வைக்கவேண்டும். சாதாரண காலங்களில் கொஞ்சம் கெடுதி செய்யக்கூடிய போஜன பதார்த்தங்கள் இக்காலங்களில் மிகுதியான தீமையை செய்யக்கூடும். ஆதலால் சுலபமாய் ஜீரணமாகாத சகலவகைப் பதார்த்தங்களையும் சாப்பிடலாகாது.

20. போஜனம் வேற்றுமைப்பட்டதாகயிருக்க வேண்டும்:—நாம் எப்பொழுதும் ஒரேவகையான போஜனம் சாப்பிடலாகாது. அப்படி சாப்பிடுவோமானால் தேசியந்திரங்கள் சிலகாலத்திற்குள் சோர்படைந்து தன் அத்தன்தொழிலைசரியானபடி நிரைவேற்றக்கூடாமையாய் போய்விடும். ஆதலால் பலவகையான போஜன பதார்த்தங்களையாவது, அல்லது ஒருவிதத்தார்த்தத்தை பலவித பக்குவங்களாகச் செய்து சாப்பிடுவேண்டும்.

21. நானாவிதமான பானங்கள்:— (1) ஜலம் (2) ஷர்பத் (3) காப்பி தேயிலை கோக்கோ பானங்கள் (4) இலாகரி பானங்கள், இவைகளின் குணங்களைப் பற்றியும் வலிவைப்பற்றியும் யோசிப்போம்.

(a) ஜலம் இயற்கையானபானம். இதைப்பற்றி மூன்றாம் அத்தியாயத்தில் அதிக விவரமாய் சொல்லியிருக்கிறது. எல்லாவித போஜனத்திற்கும், ஜலம் வேண்டியதாயிருக்கிறதல்லவா! ஜலத்தை உபயோகிக்கும் விஷயத்தில் அதிக கவனத்தை செலுத்தவேண்டும். நல்ல ஜலத்தை சுத்தியாகவைத்து குடிக்கவேண்டும். அப்படிச் சிலாமல் கண்டஜலம் குடிப்போமாகில் அனேக நோய்களுக்கு இடமாகும். “தாயைக்கழித்தாலும், தண்ணீரைக்கழியாதே” என்கிற பழமொழியு மிருக்கிறதல்லவா! (b) ஷர்பித்துகள் அனேகவிதமான பழவகைகளினின்றும்

செய்யப்படுகின்றன. எலுமிச்சை, கிச்சிலி, திராட்சை, மாதுளம் முதலானவை இவைகள் ரசத்துடன் தண்ணீரும், சர்க்கரை வாசனைத் திரவியங்களும் கலந்து ஷர்பத்து ஆகிறது. இவைகள் இனிப்பாயும், தேகத்துக்கு ஆரோக்கியமாயு மிருக்கின்றன. (c) காப்பி, தேயிலை கோக்கோ பானங்கள் இவைகள் சாந்தமானலாகிரியில்லாத பானங்கள் காபிபானம் நமது நரம்புகளின் சக்தியை கொஞ்சம் அதிகமாக பண்ணி நமக்கு ஒருவித உற்சாகத்தைக் கொடுக்கின்றது. காப்பிபானம் காலை வேளைக்கும் குளிர்காலத்தில் இரண்டு வேளைக்கும் ஏற்றது. தேயிலைபானம் இச்சாரத்தின் குணம் நமது நரம்புகள் பலவீனமாய்ப் போயிருந்தால் அப்பலத்தை மறுபடியும் திருப்பிக்கொடுக்கிறதென்கிறார்கள் கோக்கோ பானம் மேற்சொன்ன காப்பி தேயிலை பானங்களைவிட சிரேஷ்டமானது ஏனெனில் இதற்கு அவைகளைவிட சரீரத்தை போஷிக்கும் சக்தி அதிக மடங்கு உண்டு இதில் இன்னொரு சிலாக்கியமுண்டு அதாவது இதுபானமாயிருப்பது மனறி போஜனத்திற்கும் தகுந்ததுமா யிருக்கிறது. (d) இலாகரி பானங்கள்—பிராந்தி, சாராயம், கள் முதலிய லாகரி வஸ்துகள் இவைகளை சாப்பிடுகிறவன் புத்தியை மயக்கி விடுகிறது. அவன் மானமழியச்செய்கிறது மேலும் ஜீரணக்கருவிகளைக்கெடுத்து அஜீரணத்தை யுண்டாக்குகிறது மல்லாமல் நரம்புகள் தளர்ந்து மூளைகள் கெட்டு தேகத்துக்கு நடுக்கல் உண்டாகச்செய்கிறது குடிக்காரன் ஆயுசு குறைவு. ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியில் அலுவல் பார்த்து வந்த டாக்டர் மரகனல்லிதுரை அவர்கள் சென்னையில் அதிக மரணம், துர்பாக்கியம் உண்டாவதற்குக் காரணம் இவ்வகையான சாராயங்களைச் சர்ப்

பிடுவதனால் தான் என்று தன் அனுபவத்தை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்.

22. பொடி:—பொடிபோடுவது ஒருகெட்டவழக்கம், இது சாராயம் குடிப்பதுபோலயாவது சுருட்டு புடிப்பதைப்போலவாவது கெடுதியில்லாவிடும் நல்ல வழக்கமாகத்தான் நவிலை. பொடிபோடும் பழக்கம் முதலில் தூக்கம் போகவேண்டுமென்று செய்ய ஆரம்பித்ததாகயிருக்கிறது. நன்றாய் யோசிக்குங்கால், பொடி போடுவதில் அதற்காகவைத்திருக்கும் குட்டையை மூக்கு கிந்துவதால் கெடுத்து விடுவதையும், விடுவாசலை அகத்தப்படுத்திவைத்த தவிர நற்குணம் ஒன்றும் அதிலுல் காணோம்.

23 சுருட்டு:—மிதமாய் இரண்டொரு சுருட்டு பிடித்தால் அது புத்தியை கூர்மைபடுத்துகிறதென்றும், நரம்புகள் பலத்தை சீர்திருத்துகின்றது என்கிறார்கள். எப்படியிருக்கிலும் அவ்வழக்கமே இல்லாமலிருந்தால் மெத்த நலம்—சுருட்டுபிடிப்பது துவழக்கம் ஒன்று - இரண்டு தான் என்று ஆரம்பித்த சுருட்டுபழக்கம் முத்திதென்னுலாய்விடும் அதிகமாய் சுருட்டு பிடிக்க-பிடிக்க - கண்பார்வை மட்டாய்விடுமென்றும் நரம்புகள் தளருமென்றும், தேகத்தின் வலிமை குறையுமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

24. தாம்பூலம்:—சிறுவர்கள் வெற்றிலைபாக்குப்போடலாகாது பற்காவி அழகை கெடுத்துவிடும் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள் சாதாரணமாய் இரண்டு ஒருதடவை சாப்பிட்ட உடன்பெரியவர்கள் வெற்றிலைப்போட்டுக்கொள்வதில் கெடுதியில்லை. இப்படி செய்வதில் தேகத்துக்கு சௌக்கியமும் ஜீரணசக்தியையுமீ அதிகரிக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதிகமாக போட்டுக்கொள்ளுவதை பழக்கத்துக்கு கொண்டுவருவோமானால் ஜீரணசக்தி

த்திபை குறைத்து தேகத்துக்கு கெடுதியை விளைக்கும். சல்ல சுண்ணாம்பாய் இல்லாவிட்டாலும் சரி அதிக சுண்ணாம்பானாலும் சரி பற்களின் காரையில் ஒருகொடிய புண் உண்டாக்கும் ஆதலின் வெற்றிலைபோடும் வழக்கமே இல்லாவிட்டால் மெத்தநல்லது. நமது விடுகளில் கிழங்கு வெற்றிலையுடன் புகையிலையை சேர்த்துப் போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படி செய்வதில் அனேககொடிய நோய்களை விளைவிக்கிறது.

25. புதுமீன் கெட்டுப்போனமீன் என்று பகத்தறிவது:—புதுமீன் செதில்கள் செவப்பு நிறமாயும் பிரகாசமாயுமிருக்கும். மாம்சம்பிருகாயும் விரிவாகத்தக்கதாயுமிருக்கும். கெட்டுப்போனமீன் வெண்மைநிறமாயினதாகவும் ஒட்டிக்கொள்ளத்தகுந்ததாயும் கிரஸினால் தொட்டால் சரத்தில் பள்ளம் விழுவதாயும் தூக்கத்தம் விசிக்கொண்டும் இருக்கும்.

26. ஆகாரசோதனை பரிட்சை:—கடைகள் மார்க்கெட்டுகள், ரொட்டிகிடங்குகள், பால்கறக்கும் இடங்கள், ஆடுமாடு தொழுவங்கள், ஆடுமாடுகள் அடங்கும் இடங்கள், இவைகளையெல்லாம் பரிசோதனை செய்வதில் அது சரிக்கவேண்டிய முக்கியமான விஷயங்கள் என்னவென்றால்,

- (1) சாதாரணமாய் இடம் சுத்தமாயிருத்தல்
- (2) சுத்த ஜலம் போதுமான வரவுள்ளதாயிருத்தல்
- (3) சாக்கடைத்தண்ணீர் சரியாய் வெளிப்போதல் நல்ல காற்று உலாவதல்
- (4) கிரமமான சித்தி செய்தல்
- (5) தூர்க்கந்தமான அல்லது நன்றாய்க் கட்டப்பட்ட தசாக்கடைக்கால் இல்லாமை

- (6) கக்கசிகள்
- (7) குப்பைமேடுகள் அல்லது நல்ல ஆகாயம் கிலம்
நிலம் இவைகளைக் கெடாமலிருக்கும் படி செய்
தல்
- (8) பால் கறக்கும் பசுக்கள் அறுக்கத் தயாராயிரு
க்கும் ஆடுமாடுகளுக்கு வியாதியில்லாமலிருத்தல்
- (9) விற்கிறவர்கள் சாப்பாடு செய்பவர்கள் அல்லது
அவர்கள் குடும்பத்தார் வேலைக்காரர்கள் இவர்
களில் யாதொரு தொத்துசம்பந்தமான வியா
திகள் இல்லாமலிருப்பது
- (10) கிலைக்கு தயாராயிருக்கிற வஸ்துக்கள் ஆரோக்
கியமும் சுத்தியாயும் இருக்கின்றனவாவென்ப
தையும்

27. பிஸ்கோத்து:—மாவுதவிடுவ்கலந்தும், கலக்கா
மலும் தண்ணீருடன்கலந்து மிகவும் குடுண்டாகச்சுடப்
படுகிற வஸ்துவுக்கு பிஸ்கோத்து என்று பெயர். சிரேஷ்
டமான பிஸ்கோத் கொஞ்சம் மஞ்சள் நிறமாய் கெட்டி
யாயும், பூச்சிகளில்லாம லிருக்கும்.

28. ரொட்டி:—பிசைந்த மாவு மெதுவான போது
சுத்த ஆகாயம் கரிமலவாயுமாவுக்குள் பிரவேசித்து சிற
சிறு பிளவைகளாக மாவை பாதித்த போது ரொட்டி
ஆக்கப் படுகின்றது. அப்படி நல்ல ரொட்டி செய்
தற்கு கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்களாவது (1) நல்ல
கோதுமை மாவு. (2) புளிப்பேறின் மாவு, (3) அரைப்
பதால் சேர்க்கை பொருள்கள் நன்றாய் சேர்த்து கல
தல். (4) பொங்கும் அல்லது உப்பும் முகாந்தர
களை ஒழுங்கு படுத்தும்படியான போதுமான உப்

(5) மாவை ரொட்டியாக்க போதுமான உஷ்ணம் அதி
கரிக்கச் செய்தலுமாம்.

ரொட்டியின் புஷ்டி தரத்தக்க விசேஷம் மிகவும்
அதிகம். நெடுநாள் அரோசகம் உண்டாகாமல் ரொட்டி
யை ஆகாரமாக உபயோகப் படுத்தலாம். சேக்கிரம்
தயார்செய்யப்படலாம். அதிசேக்கிரத்தில் ஜீரணமாகும்.
நல்ல ரொட்டியில் மாவு உப்பு கொஞ்சம் சர்க்கரை தண்
னீர் இவைகள் தனிர வேறென்றும் கலக்கக்கூடாது.
அதிக தண்ணீர் சேர்த்தால் முசிப்போக இடமுண்டு.
அதனால் உபயோகப்படாது. அரிமொவு கலந்த ரொட்
டியானது கோதுமையால் செய்த ரொட்டியைவிட
குறைவான யோக்கியதை யுள்ளதாயிருக்கிறது.

29. சபையல் பாத்திரம்:—எல்லா விதமான
பாத்திரங்களில் (அதாவது-பித்தளை வெண்கலம், சயம்,
இரும்பு இனும், சமையல், முதலானது செய்வதைவிட
மண்பாண்டங்களில் செய்வது அதிக சிரேஷ்டம். அதி
னால் தேகத்துக்கு செளக்கியத்தை உண்டாக்கும். ஆனால்
சட்டிபாணியில்சமையல் செய்வது ஒருவருடைய, சம்பத்
திற்கும் அர்தஸ்த்துக்கும் குறைவென்று நினைத்துபெரும்
பாலும் நீக்கிவிடுகிறார்கள். ஆதலால் பித்தளை வெண்கலம்
செம்பு பாத்திரங்களை உபயோகிப்பவர்கள் இவைகளில்
வெள்ளியம் கலாய்ப்புகி உபயோகிக்கவேண்டும்.

30. போஜனத்தின் பலம்:—இந்த அத்தியா
யத்தில் சொல்லியிருக்கப்பட்ட ஒவ்வொருவிஷயத்தையும்
நாம் சரியாக கையாளுவோமானால், மருந்தே நாம் எடுத்
துக்கொள்ள வராதிென்றும், சுகத்துக்கு முந்தக்காரணம்
தக்க போஜனம் என்று ஏற்படும். இப்படிக்கெல்லாம்
நமக்கு சுகத்தைக்கொடுக்கும் பகவானை பஜனைச் செய்
வோம்.

5-வது அத்தியாயம்.

விடு.

சுகத்துக்கேற்ற வீடு:—நாம் சுகமாயிருப்பதற்கு நாம் இருக்கும் வீடு பெரும்பாலும் சுகத்துக்கேற்ற வசதியாயிருக்கவேண்டும். சுகாதார விதிகளை அனுசரித்து வசிப்பதற்கு ஏற்றபடி செளக்கியமாய் அமைக்கப்பட வேண்டும். அவ்விதிகளில் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்களாவன:—

(1) வீடுகட்டத்தகுந்த இடங்கள். (அ) கற்பனையுள்ள தரை:—கற்பரையுள்ள தரையில் தண்ணீர் தாராளமாய் வடிந்துபோய்க்கிடும், அங்குள்ள ஆகாயம் சுரமற்றதாயிருக்கும். மேலும் அதில் ஊறுந்தண்ணீரில் அசுத்தங்கள் அதிகமாய்ப் போய்ச்சேர இடமிராது. சுகாதாரமாய் இவ்விடத்தில் ஊறுந்தண்ணீர் சுத்தமாயிருக்கும்.

(b) பருக்கைக்கல் உள்ள தரை:—அல்லது சுரல்தரை, இந்ததரையானது அதிகப்பள்ளமான தரையாயிராமல் சமானமுள்ளதாய். அல்லது சற்று மேடானதாயிருந்தால் அதைப்போல சுகத்திற்கு அனுகூலமான தரை வேறொன்று மில்லையாம். மேலும், இந்த தரையில் தண்ணீர் தாராளமாய் வடிந்துபோகும். ஊறுந்தண்ணீர் சுத்தமாயிருக்கும்.

(c) மணல் தரை:—மணல் தரை இரண்டுவகையுள்ளது. அதில் வீடு கட்டுவதற்கு தகுந்த இடம் எப்போதென்றதாவதெனில் மணலானது சுத்தமாயும் அதிக ஆழமாய் இருப்பது தான். அதில் தெளியும், சுத்த

முமான தண்ணீர் ஊறும். அங்குள்ள ஆகாயம் சுத்தமாயிருக்கும், இதனால் நமக்கு என்ன ஏற்படுகிறது என்றால், உலர்ந்ததரையும் பரிசுத்தமான காற்றும் உலாவும் படியான இடத்தில் வீடு கட்டவேண்டும். இப்படி தனவந்தாளும், ஏழைகளும் அவர் அவர்கள் நிலைமைகளுக்கு தக்கப்படி மாளிகையானாலும் குடிசையானாலும் இரண்டும் சுகத்துக்கு சரிசமானமான வசதியாகும்.

2. வீடு கட்டத்தகாத இடங்கள்:—ஆறு குளம் முதலிய இடங்களுக்குச் சமீபமான இடங்களிலும், களிமண் தரைமீதும், தண்ணீர் அதிகமாய் தங்குவதாலும், மணல் தரையில், மணலானது சொல்ப ஆழமாயிருக்கிறதோ அதற்குக்கீழ் பலவகையான மண்கள் காணப்படுகிறதோ, இப்படிப்பட்ட தரைமீதும் தண்ணீர் தாராளமாய் வடிந்துபோகாததினாலும், நெல் முதலிய பயிர்களுள்ள வயல்களில் தண்ணீர் எப்போதும் தங்கியிருப்பதாலும், இவ்விடங்களில் வீடு கட்டலாகாது. அப்படி கட்டியிருக்கும் வீடுகளில் வாசஞ்செய்கிறவர்களுக்கு ஜலுப்பு, தலைநோய், ஜூரம் முதலிய நோய்கள் உண்டாகும்.

3. வீடுகள் கட்டவேண்டிய முறைகள்:—(a) நமதுவீட்டின் அஸ்திவாரத்துக்கு 4, 5, அடி கீழேயுங்க டக்கசுவில்லாதபடி பார்க்கவேண்டும். (b) நமதுவீட்டைச் சுற்றி நாம் எடுக்கும் சுவர்கள், சுரம்பற்றாதபடி போதுமான உயரமாயிருக்கவேண்டும். (c) வீட்டின் தளம்தெருவின் சமதளத்துக்கு இரண்டடி உயரத்துக்குமேல் அமைக்கப்பட்டு இரண்டுமூன்றுபடிக்கட்டுகளால் ஏறிப்போகும் படியாய் இருக்கவேண்டும். அப்படி பில்லாமலிருத்தல் தளம் தெருவேடு தெருவாய் தணிந்திருந்தால் மழைத் தண்ணீர் வீட்டினுடச்சென்று வீட்டில் தமிர்ப்பை உண்டாகப்பண்ணும். அதுவுமல்லாமல் தெருவினுள்ள மண்

குப்பை வீட்டில் வந்தடையும். (d) வீட்டின் வாசல்களும், ஜன்னல்களும் ஒன்றுக்கொன்று எதிராக, போதுமான வரைக்கு வைக்கப்பட்டு இருத்தல் வேண்டும். அப்படி வைக்கப்படுவதினால் நல்லகாற்றுதாராளமாய் வீட்டினுட்ப்பிரவேசித்து வீட்டில் உள்ள அசுத்த ஆகாயத்தை வெளிப்போக்கி சுத்த ஆகாயத்தைப் பரவச்செய்யும். (e) சுவர்கள் உள்ளும், புரம்பும்சாந்துபூசப்படவேண்டும். ஏனெனின் சாந்துபூசப்படாத சுவர்கள் பூச்சிகளுக்கும், விஷவாயு களுக்கும் உறைவிடமாய் அநேகநோய்கள் உண்டாவதற்குக் காரணமாகும். (f) சமையல் அறைகளுக்கு ஜன்னல் புகைபோக்கி முதலிய திறப்புகள் வைத்துக் கட்டவேண்டும். அடுப்புதென்பக்கத்தில் அல்லாமல் வேறெந்த பக்கத்திலாவது புதைக்கவேண்டும். (g) சூரியன் உதயமாகும்போது சூரியகிரணம் வீட்டில் பிரவேசிக்கக் கூடாதபடி கட்டப்படவேண்டும். ஏனெனின்காலையிலே ஆயுளைக் கிணிக்கச்செய்யும். (h) பரிபூரணமான வெளிச்சமும், நர்ப்புறமும் சுற்றிப்பார்த்தால் மனதிற்கு உற்சாகமு் மிகுக்கும்படியானதாக கட்டவேண்டும்.

4 வீடுகளை வைத்திருக்கவேண்டிய விதம்:—

நாம்வீடுகளை அதிகசுத்தமாயும் ஜாக்கிரதையாயும் வைத்திருக்க (1) வருஷத்தில் இரண்டுமுறையிட்டை வெள்ளையடிக்கவேண்டும் (2) வீட்டின்தளம் சரிவரவிற்கும் நிலமையையும், தளத்தில் எவையேனும் ஓட்டைகள் மிருப்பின் அவைகள் வழியாகப் பூமிக்குள்ளிருந்து மலவாயுக்களும்பி வீட்டைக் கெடுக்காதவண்ணம் அடைத்து வரவேண்டும் (4) குப்பைகளில் தள்ளும்படியான காய்கறிபதார்த்தங்கள் அசுத்தமான கந்தைகூணிகள், உடைந்தசட்டிபாணிகள் முதலியவைகளை அப்போதைப்போது வீட்டைவிட்டு அப்புறப்படுத்தவேண்டும் (5) சாக்கடைக்

குள்ளிருக்கும் குப்பைகளை அடிக்கடி வெளிப்படுத்தி தண்ணீர் தாராளமாகப் போகும்படிச் செய்யவேண்டும். வீட்டிலுள்ள சாமான்களை அதனதன் இடத்தில் ஒழுங்காய் வைக்கவேண்டும்.

(5) வீடு எவ்விடத்தில் இருப்பது உத்தமம்:—

(1) குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழில் செய்யும்ஸ்தலங்களுக்கு அருகாமையிலும் (2) தெருவுக்கு மத்தியிலும் (3) நமது வீட்டுக்கு அருகில் குடியிருப்போர், யோக்கியர்களும் மரியாதையுடையவர்களும் மிருக்குமிடத்தில் இருக்கவேண்டும் வீடு ஏன் ஓர்மூலையில் இருக்கப்படலாகாதெனின் மூலையிலிருந்தால் ஓர்சமயம் திருடர்களால் உபத்திரவப்பட காரணம் உண்டாகும். நமக்கு இஷ்டமான தெல்லாம் அமைந்து வீடு அமைப்பது கஷ்டம் ஆகினும் எவ்விடத்தில் வீடுமிருந்தால் அதிக சுகம் என்பதையோ சிப்போம். தென்முகமாய் இருத்தல் நன்மை. ஏனெனில் தெற்கிலிருந்து அடிக்குந் தென்றற்காற்று உஷ்ணத்தைத் தணித்து நமக்கு சுகத்தை விளைவிக்கும். இதற்கு இரண்டாவது கிழக்கு முகமாயிருக்கும் வீட்டின் பிரயோஜனாவது காலையில் சூரிய வெளிச்சமும், மாலையில் கடற்காற்றும் அவ்விட்டைச் சுத்தி கரித்துச் சுகத்துக்கேற்றதாயிருக்கிறது. மூன்றாவது மேற்கு தெற்குமுகமாயிருக்கும் வீடுகொஞ்சம்சுகத்தைதரும் கிடைசிலிவடக்கு நோக்கி மிருக்கும் வீடு சுகத்துக்கு ஏற்றதல்ல.

6. ஸ்மிருதிகளின் சாதாரணமான வீடு:—

நமது வீடு சாதாரணமாய் கட்டுகளாயும், முதல்கட்டில், வழி, ஓர் அறை, கூடம், தாழ்வாரம்பெரியவாசல், சமான் அறை, படுக்கை அறையும், இரண்டாவது கட்டில் சமையல் அறை, சிறு கூடம், சிறிய அறை நல்லதண்ணீர்க்கிணறு, மாட்டுத்தொழுவம் இவைகளால் அமைக்கப்பட்ட

டிருக்கிறது. மேலும் தெருவுக்கு நேராக ஓர் தாழ்வாரமும், உயர்ந்த திண்ணையும் இருக்கிறது. இவைகளை எக்விதமாய் நாம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதையும் கவனிப்போம். முதலாவது, இந்த அறை மற்ற அறைகளைவிட கொஞ்சம்பெரிதாயும் தெருப்பக்கத்தில் உள்ளதாய் மிருக்கவேண்டும்.

(a) உட்காரும் அறை ஆங்கிலேய பாஷையில் டிராபிங்ரூம் என்று சொல்வது தான். இந்த அறையில் வீட்டிலிருக்கிவார்களுக்கும், வீட்டுக்கு வருகிறவர்களுக்கும் தக்க ஆசனங்கள் போட்டு வைத்திருக்கவேண்டும். இந்த அறை தாய்தந்தை, புத்திரி புத்திரர்கள், சினேகிதர்கள் கூடி அன்னியோன்னிமாய் சம்பாஷிக்க தகுந்த இடம். இந்த அறையை பார்வைக்கு அழகாயும், மனதிற்கு சந்தோஷம் தரும்படியும் சாமான்களை ஒழுங்காய் வைத்திருக்கவேண்டும்.

(b) படுக்கையறை:—நம் வீட்டில் உள்ள அறைகளில் விசேஷமாய் படுக்கை அறையைப்பற்றி தெரிந்து கொள்வது மெத்த அவசியம். முதலாவது காற்றோட்டமும், வெளிச்சம் லேசாய் உள்ளே செல்லக்கூடியது முமாயிருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் போதுமான காற்று தாராளமாய் வரத்தடைப்படும். இந்த அறையில் அதிக அடைசல் என்பது கூடாது. அதாவது படுக்கையறைச்சாமான்கள் தவிரவேறுசாமான்கள் அடையத்து வைக்கலாகாது. அப்படி செய்யாவிட்டால் போதுமான காற்று தாராளமாய்வரத் தடைப்படும். மேலும் இந்த அறையில் நமது புகிப்புக்கு என்று ஒருவித ஆசிரத்தையும்கூடாது. ஒருகால் கட்டாயமாய் வைக்கவேண்டிய அவ்வகாரத்தை ஜாக்கிரதையாய் ஒரு பார்த்திரத்தில் நன்றாக முடிவைத்து உபயோகிக்கலாம். படுக்கை

கை அறையிலுள்ள மெத்தைபாய் தலையணை போர்வை இவைகளைபெல்லாம் அடிக்கடி நாம் வெளியிற்போட்டுத் தட்டியெடுத்தும், துணிகளையும், போர்வைகளையும், உறைகளையும், தோய்த்தும், மாற்றியும் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(c) சாமான் அறை:—இந்த அறையில் உடுப்பு முதலிய சாமான் அடங்கிய பிருவைகளும், வீட்டுத்தட்டு முட்டுகளும் வைக்கும் அறை. சாமான்களை கண்டபடி எறிந்து விடாமல் ஒரு ஒழுங்கை அதுசரித்து வைக்கவேண்டும்.

(d) சமையலறை:—இந்த அறையில் நெருப்பை எரிப்பதனால் உண்டாகும் கெட்ட ஆகாயமும், அடுப்பு புகையும் யேறுவதற்கு, புகைக்கூடு முதலிய துவாரங்கள் ஆவசியம். மேலும் அறைவிசாலமாயும் உயரமாயுமிருக்கவேண்டும். அடுப்புதரையோடு தரையிருந்தால் உட்கார்ந்து சமையல் செய்யவேண்டும். அடுப்பு திண்ணையின் மேலிருக்குமானால் நின்றுகொண்டும், பலகையின்மேல் உட்கார்ந்திருந்து இலேசாய் சமையல் செய்யலாம். சட்டிப் பாணை முதலான சமையல் பாத்திரங்களை கழுவும் ஜலம் வெளியே போகும்படியாக ஜலதாண்டிகள் சமையல் அறையிலாவது அருகிலாவது இருக்கவேண்டும்.

(e) கக்கூசு:—இது வீட்டிலுள்ளவர்களுடைய தகைக்குத்தக்கபடி போதுமான விஸ்தாரமுள்ள தானூர் அறையாக இருக்கவேண்டும். (2) மழைபெய்யும் பொழுது கக்கூசில் தண்ணீர் விழாதபடி அதின்பேரில் தகுதியான மரைவு இருக்கவேண்டும்! ஆனால் கக்கூசில் போதுமான ஆகாயமும், வெளிச்சமும், பிரவேசிக்கத்தக்கதாக பக்கங்களில் போதுமான திரப்புகளையும் வைப்பது தான் அதிக உத்தமம். கக்கூசில் கெட்ட விசைத்தை நீக்கிக்கொள்ள

ஒரு உபாயம் உண்டு. அதாவது கொஞ்சம் காய்ந்த மண்ணை நரகல்மேலே தூவிவிட்டால் உடனே கெட்டநாற்றம் போய்விடும் (3) இதன்தரை நீர் சுவறக் கூடாததாயும், இதை சுத்திசெய்து கழுவித் தள்ளும் தண்ணீர் வெளிப்பட சாக்கடை யுடையதாயு மிருக்க வேண்டும். கக் கூசை தினந்தோறும் இரண்டு தடவை சுத்திபண்ண வேண்டும். தோட்டியானவன் மலத்தைக்கொண்டுபோய் ஜலதாரஸ்தானத்துக்கு நெடுந்தூரத்திலுள்ளபயிர் நிலங்களில் கால்வாய்களை வெட்டி அவைகளில் போட்டு விட வேண்டும். நாட்டுப்புறத்து ஊர்களிலுள்ள வீடுகளுக்குக் கக்கசுகள் கிடையாது. அங்குள்ளவர்கள் என்னசெய்ய வேண்டுமென்றால், வீட்டுக்கு வெகு தூரத்தில் ஒரு அடி அகலமும், மூன்று அடி ஆழமுமாக ஒருகுழி ஏற்படுத்தி அதில் எல்லாரும்போய் மலவிசர்ஜனம்செய்துக்கொள்ள வேண்டும். மேலும்அக்குழியைச்சுற்றிமறைவாயிருக்கும் பொருட்டுஇரண்டு பக்கத்திலும் நெடுகமரக்கிளைகளையாவது மூங்கிறப்பாய்களையாவது வைத்து கட்டிக்கொள்ள வேண்டும். உச்சியிலிருந்து முக்காலடி அளவு வரையில் கால்வாய் நிரம்பிவிட்டால் அந்தக்கால்வாயை அறுதியாக மண்ணை போட்டு மூடிவிடவேண்டும். மலத்தைக்கால்வாயில் மூன்றங்குல ஆழமாககெரட்டி மூன்றங்குலமலமும் ஒன்பதங்குலமண்ணுமாக இருக்கும்படிமண்ணை போட்டு மூடிவேண்டும். சிலமாதங்களுக்கப்பால் இந்த நிலத்தைப் பயிரிட்டால் பயிர் அதிக செழிப்பாகவளரும்.

(7) சாக்கடைக் குழியை கட்டிக்கொள்ள வேண்டிய விதம்:—வீட்டுக்கு 20 அடி தூரத்துக்கப்பால்நீர் கசியாத நல்ல சாக்கடைக் குழியைபின்வரும் விதமாகக் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும்.

(i) வேண்டிய அளவுக்கு ஒரு குழியைத் தோண்டி அதில் நல்ல தடிப்பான களிமண்ணை ஓரடி கனம்

இருக்கும்படி பூசி அதன்பிறகு பூமியின் அடியிலிருந்து நுனிவரையில் ஓரடி கனத்தில் கல்சுவரை எழுப்பி அடியில் ஓரடி கனத்தில் கல்லால் தள வரிசை போடவேண்டும்.

(ii) சுவருக்கும் களிமண் பூச்சுக்கும் மத்தியில் 9 அங்குல அளவுக்கு இடத்தைக் காலியாக விட்டுவைத்து அதில் எவ்வளவு பிடிக்குமோ அவ்வளவு களிமண்ணை கெட்டனை செய்க.

(iii) சாக்கடைக்குழிக்கு மேல்மூடியை மரத்தினால் செய்து போடலாம், அல்லது கற்பலகைகளை உபயோகிக்கலாம்.

(iv) சாக்கடை குழிக்குள்ளே ஓர் இருப்புத்தொட்டியையாவது துத்திராகத் தொட்டியையாவது வைக்கவேண்டும். அந்தத் தொட்டியில் சேகரமாகிறகல்மஷங்களை எல்லாம் இரண்டு நாளைக்கு ஒருதரமாவதுமூன்று நாளைக் கொருதரமாவது சட்டிகளில் வாரிக்கொண்டுபோய் பயிரிடப்பட்ட நிலங்களிலாவது மரங்களின் வேர்களுக்குச் சமீபத்திலாவது கொட்டி விடவேண்டும்.

மூடப்பட்டிருக்கும் சாக்கடை கால்களை விடதிருந்திருக்கும் கால்வாய்கள் அதிக அனுகூலம் ஏனெனின் (1) எப்போதும் சோதனை செய்ய சுலபம். தடைப்பட்ட இடங்களில் குப்பைகளை உடனே அகற்றப்படுத்தலாம். (2) எலிகள், பெருச்சாளிகள் முதலியவைகளை இடமிராது.

(8) கழுவடை ஜலம்:—வீட்டுக்குள்ளே எவ்வகைப் பொருளையும் கழுவின ஜலமென்றும், குதிரைலாயங்களையும், மாட்டுத்தொழுவங்களையும் கழுவின ஜலமென்றும் சாதாரணமாய்மனிதனாதிகளின் குதிரைமேன்

றும் அர்த்தமாகும் இந்த கழுவடைஜலம் பெரும்பான்மையாய் பூமியில் ஊறுகின்றது. அல்லது புறம்பில் உள்ள அல்லது வீட்டுக்குச் சமீபத்திலுள்ள சாக்கடைக்குழியில் போய்விழும்படி விடப்படுகிறது. அந்தக் குழியில் விடப்பட்டஜலமானது பூமியில் தானே ஊறிப்போகிறது. ஆகவே அக்கம்பக்கத்திலுள்ள கிணற்று ஜலம் அசுத்தமாய் விடுகிறது.

7. குப்பைகளின் சேர்க்கைப்பொருள்களை உடனே அப்புறப்படுத்தவேண்டும்:—(a) சாதாரணமாய் வீட்டை பெருக்கித் தள்ளியகுப்பை (b) ஸ்நாநம்செய்த தண்ணீர், காய்கரி பதார்த்தங்கள், மாமிசங்கள் இவைகளின்குப்பை சமையல் பாத்திரங்களை கழுவும் தண்ணீர் (c) சாம்பல் (d) கொட்டாய் குப்பை முதலானவைகளை ஜலம் கெடாமலிருப்பதற்கும், குடியிருக்கும் இடங்களிலுள் அவைகளைச்சுற்றிலும் கிலம் சுத்தமாயும், காற்றுசுத்தமாய் இருக்கவேண்டியதற்கு உடனே குப்பைகளை அப்புறப்படுத்த வேண்டும்.

8. ஈரமில்லாத மார்க்கமாய் குப்பையை அப்புறப்படுத்தும் வழியால் உண்டாகும் அனுகூலமும் பிரதிகூலமும்:—

- (1) சுத்தம், கெட்டவாசனை இல்லாமையும்,
- (2) கெட்ட மலஜலங்கள் வெளிப்படுத்தப்படுதலும்,
- (3) சாக்கடைக் கால்களிருந்துண்டாகும் வியாதிகள் நடுக்கப்படுகின்றதும்,
- (4) தண்ணீர் கொஞ்சமாகத் தேவையாயிருப்பதும்,
- (5) விலையுயர்ந்த எருவு மீதியாகிறதும,
- (6) பெரியதாகவும் அதிக பணச்செலவுள்ள சாக்கடைக்கால்வாய்கள் அவசியமில்லாமலும்,

(7) நதிகளின் ஜலம், குடிக்கும் ஜலாசையங்கள் இவைகள்கெட்டுப்போகாமலிருப்பதுமாதான் அனுகூலமானது.

- (1) மலஜலத்தைச் சேர்த்து வைத்தல் ஆரோக்கியத்துக்குமிகவும் கெடுதி அபாயமண்டாருதலும்,
- (2) அடிக்கடி அப்புறப்படுத்தல் பணச்செலவு பிறப்பதுமாதான் பிரதிகூலமானது.

9. ஈரமுள்ள மலஜல கக்கங்களின் அனுகூலமும் பிரதிகூலமும்:—மலஜலத்தைப் போக்கடிப்பதற்கு இது அதிக சிக்கிரமான முகாந்தரம். அதிக பணச்செலவு பிடிக்காததும், மிகவும் அனுகூலமான மார்க்கம். கெட்டகாற்று, பூமிசுத்தம், தண்ணிரில்கெட்டுப்போதல், வியாதிபரவுதல் இவைகளெல்லாம் என்னுய்கட்டப்படாத சாக்கடைகால், உண்டாகும் எப்போதும் ஏராளமான ஓயாததண்ணீர் அவசியம் தேவையாயிருப்பது சாக்கடைக்கால்களில் குப்பை அதிகமா யிருப்பது சாக்கடைக்கால்களைக் கட்டுவதற்கு அதிகபணம் வேண்டும். ஆதலால் இவைகளெல்லாம் பிரதிகூலமானவைகள்.

10. தெருவிலுள்ள வீட்டைப்பார்க்கிலும் தோட்டத்தின் மத்தியிலுள்ள வீட்டிலேகாற்று தராளமாய் உலகவுவதால் தோட்டத்தில் கட்டப்பட்ட வீடுமிகவும் சுகமுள்ளது:—உமொனூல் தோட்டத்தின் மத்தியில் விடுகட்டப்படவேண்டும். அப்படி அமைக்கப்பட்ட வீடுவெளிப்பதற்கு மிகவும் வசதியானது. பற்றியே திரவியவந்தார்கள் நங்கள் பங்களாக்களை தோட்டத்தின் நடுவில் கட்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்தவிடு

ளில் காற்று தாராளமாய் எங்கும்பரவிடலாவும். இவைகளில் வசிப்பவர்கள் சந்தேகாஷத்தையும் தேகசௌக்கியத்தையும் அனுபவிக்கக்கூடும். மரங்கள் இப்பேர்கொற்ற வீடுகளின் சமீபத்திலாவது மேற்சொன்ன சாதாரணமாய் ஹிந்துக்கள் வசிக்கும்விட்டுக்கு அருகாமையிலாவது, இருக்கக்கூடாது. இருந்தால் காற்றையும், சூரியவெளிச் சத்தையும் மறைக்கும். அவற்றிலிருந்து விழும்மழைத் தண்ணீர் வீட்டில் நமிர்ப்பை யுண்டிடுவன.

II. வீட்டை சுத்தியாய்வைத்திருப்பதற்குவேண்டிய இன்னம் சில முக்கியமான முறைகள்:—பிரதிநின்காலையில் எழுந்திருந்த உடன்கீட்டின் எதிரிலும், தெருவின்கொஞ்சம் பசுஞ்சாணமும், கொஞ்சம்கோமியமும் நல்ல ஜலத்தில் போட்டு நன்றாய் தெளிக்க வேண்டும் (2) காலையிலும், மாலை யிலும் வீட்டின் தரையையும் வெளிமுற்றங்களையும் நன்றாய் பெருக்கி குப்பைகளையும் அடுப்பை பெருக்கி சாம்பலையும் எடுத்து ஒரு மூலையில் வைத்துவைக்காமல் உடனே வெளித்தொட்டியில்கொட்டவேண்டும். ஒருவாரத்துக்கு ஒரு தடவை அதாவது எந்தநாளையிலாவது சாதாரணமாய் பிரதி சுக்கிரவாரத்திலாவது வீட்டை மேற்சொன்ன பசுவின் புதிய சாணத்தால் கொஞ்சம்போட்டு மொழுகவேண்டும். அப்படி செய்யவினால்தான் பூச்சிமுதலானது செத்துப்போய்விடும். வீட்டைமெழுகி, காய்ந்த உடனே அதை நன்றாய்பெருக்க வேண்டும். சுதவு ஜன்னல்களை திறந்துவைக்க வேண்டும் பின்பு அவ்வீட்டில் உட்கார்ந்து நாம் செய்யவேண்டிய வேலைகளை செய்யவேண்டும். சுட்டிபானை முதலியவைகளை முந்தினதினம் இராத்திரியில்தேய்த்து கழுவவேண்டும். மறுதினம் காலையில் அவைகளை ஜலம்கொட்டி கழுவி உபயோகிக்கவேண்டும். ஒட்டறையையும் வாரத்திற்கு

ஒரு தடவை அடிக்கவேண்டும். தெருவில் உள்ள சாக்கடையில் குப்பையைக் கொட்டலாகாது. வருஷத்தில் சங்கராந்தி பண்டிகை ஆரம்பிப்பதற்குமுந்தி அதாவது டி.ஸம்பர் மீ மத்தியில் முதல் ஜனவரி மத்தியில் 10 உவரையில் சுண்ணாம்பு அடிப்பதை காண்கிறோம். அனேகர் தெருவு வாசல் சுவர்கள் மாத்திரம் அடிக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யலாகாது. வீடு கக்கசு உட்பட முழுமையும் வருஷத்தில் இரண்டு தடவை வெள்ளையடிப்பது அதிக நன்மை தரும்.

6-வது அத்தியாயம்

சூரிய வெளிச்சம்

சூரியவெளிச்சம் நாம் ஜீவித் திருப்பதற்கு அத்தியாவசியம்:—சூரியவெளிச்சம் மனிதருக்கும் மற்ற ஜீவஜெந்துகளுக்கும் மரஞ் செடிகளுக்கும் அவசியம். இது இல்லாவிட்டால் நாம் ஜீவித்திருக்க முடியாது. ஜீவஜெந்துக்களும் இறந்துபோம், மரம் செடி முதலியன பட்டுப்போம். திருஷ்டாந்தமாய் சூரிய கிரணம் தாராளமாய் உட்புகுண்ணாத இடங்களில் வளரும் மரம் செடி முதலியன மற்ற விடங்களில் உள்ளவைகளைப் போன்று பசுமை நிரமுடையதாய் செழிப்புற்று ஒங்கிப் பரந்து வளராமல், வெளுத்துப்போய் குறுகி ஒடுங்கிய தோற்றமுடையன வாய் இருப்பதையும், வெளியே சென்று சுத்த ஆகாயத்தையும் சூரிய வெளிச்சத்தையும் சுகித்தனுபவியாது விட்டிணுள்ளேயே கதவை அடைத்துக் கொண்டிருக்கிற கோஷாஸ்திரிகளும், இருட்டிற்குள் சதா இருப்பிடமாகிய குகைகளிலிருந்து சூரியனையே பாராமல் யோகப்பயிர்ச்சி

செய்யும் சன்னியாசிகளும் உடம்பு மெலிவடையப் பெற்று பல்ஹீனர்களாய் மிருக்கவும், வெயிலில் உழன்று, சுத்த ஆகாயத்தை சுவாசித்துக்கொண்டு வேலைசெய்யும் கூலியாட்கள் திடகாத்திரமான சரீரத்தையும் வலுவையுடையவர்களாய் இருக்கவும், நாம் நான்தோறும் கண்ணுற்று வருகிறோம். சூரிய வெளிச்சத்தில் முக்கிய உபயோகங்கள்.

ஜீவஜெந்துக்களெல்லாம் தாங்கள் உய்யும் பொருட்டாக பிராணவாயுவை உட்கொண்டு கரியமலவாயுவை வெளியிடுகின்றன. பிராணிகளின் இவ்விதச் செய்கையால் ஆகாயமுழுவதும் கரியமலவாயுவினால் நிரப்பப் பட்டு பிராணிகள் ஜீவித்திருப்பதற்கு பிராணவாயுவே இல்லாமல் அற்றுப்போகக்கூடும். ஆனால் மரம், செடி, புல், பூண்டு முதலியவைகளின் நேர் விரோதமான செய்கையினால் ஜீவஜெந்துக்களுக்கு அவ்வித ஆபத்து நேரிட இடமில்லை. தாவரங்கள் ஆகாயத்திலுள்ள கரியமல வாயுவை பிரித்து கரிவாயுவை தங்களுடைய வளர்ச்சிக்கு எடுத்துக்கொண்டு பிராணவாயுவை திரும்பவும் பிராணிகள் உட்கொள்ளும் பொருட்டாக விவெதற்கு உதவிபுரிவது சூரிய வெளிச்சமே. தாவரங்களால் சூரிய வெளிச்சத்தின் உதவி இன்றி இத்தொழில் நிகழ்த்த இயலாது ஆகையால் பிராணிகளும், தாவரங்களும் உய்வதற்கு சூரியவெளிச்சம் இன்றியமையாதது. சூரிய வெளிச்சமாவது வீடுகளைச் சுத்திகரிப்பதற்கு உதவுவதுமன்றி பாம்பு, மூட்டுப்பூச்சி, செல்லு முதலிய பூச்சிகளைத் தூரத்திலும்.

தூற்றுபோன கிணற்றினுள்ளும், நெடுநாள் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த வீட்டினுள்ளும் கொண்டுபோகும் விளக்கு அணைந்துபோகும். ஏனெனின் இவ்விடங்களில் சூரியவெளிச்ச மின்மையால் கரியமலவாயு

நிறைந்திருக்கும். கரியமலவாயுயின் தன்மை அது நிறைந்துள்ள இடத்தில் விளக்கு எரிபமாட்டாது. மேலும் பாழுங்கிணற்றில் ஒருவன் விழந்தால் அவன்பிழைப்பது வெகு அரிது. ஏனென்றால் அவ்விடத்தில் அவன்கவாசிப்பதற்குப் போதுமான சுத்த ஆகாயமின்மையாலும் சூரியவெளிச்ச மின்மையால் அங்கு சேர்ந்திருந்த கரியமலவாயுவை அவன் உட்கொள்ளவேண்டி இருந்ததினாலும் மூச்சு திணருண்டிற்றந்தவனேயாம்.

2. வெளிச்சமும் காற்றழியல்வாவிட்டால் அனேககெடுதிகள் நேரிடும்:—சென்கியத்துக்குகுதையுநேரிட்டு வியாதிக்கும் மரணத்துக்கும் ஏதுவாக முடியும். திருஷ்டாந்தமாக அனேகவருஷங்களுக்கு முன் கல்கத்தாவில் சுமார் 146 நபர்களை சதுரத்துக்கு சதுரம் 18 அடியுள்ள இறுக்கமான இருட்டறையில் அடைத்துவைக்கப்பட்டதாகவும், அடுத்த தினம் அவர்களில் 23 பேர்தான்குற்றுயிரா யிருந்து நகர்வதுக்குக்கூட சக்தியற்றவர்களாயிருந்தார்களென்றும் மற்றவர் இறந்துவிட்டதாகவும் ஹிந்துதேச சரித்திரங்கள் முறையிடுகின்றன. இதற்கெல்லாம் காரணம் யாதெனில், பேரதுமான நல்ல ஆகாயமும் வெளிச்சமும் இல்லாமையே முக்கிய காரணமாயிருந்தது. ஆதலால் வெளிச்சம் ஒவ்வொருவனுக்கு வெகு முக்கியம் “வளர்ச்சிக்கு வெளிச்சம் வேண்டும்” என்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். வெளிச்சம் நம்மை உற்சாகமுள்ளவர்களும், சந்தேகத்தை முன்னவர்களுமாக்குகிறது. நமதுவீட்டில் வெளிச்சம் தாராளமாய் பிரவேசிக்க தக்கதாய் போதுமான கதவுகளும், ஜன்னல்களும் இருக்க வேண்டும். சூரியவெளிச்சம் நமக்கு சுகத்தை கொடுக்கிறது என்று நாம் வெயிலில் திரிந்தால்வியாதிகளை உண்டாக்கும். வெயிலில்போகும்போது நமதுதலையை குடைவை கொண்டாவது துணியை கொண்டாவது மூடவேண்டும்.

7-வது அத்தியாயம்

வஸ்திரம்

உடை—மிருகங்களுக்கு உரோமம் நிறைந்த அவைகளின் தோலும், பட்டிகளுக்கு அவைகளின் இறகும் உடைகளாக இருக்கின்றன. ஆனால் நம்முடைய தேகம் மெல்லியதோலினால் மூடப்பட்டிருப்பதால் நாம் தகுந்த உடைகளைத் தரித்துக் கொள்ளவேண்டும். அழ்வாரான உடைகள் உஷ்ணதேசத்துக்கும் சிதள தேசத்துக்கும் தக்கதாக வித்தியாசமுள்ளதாயிருக்க வேண்டும்.

“அரைவயிறுக்குச் சாப்பிட்டாலும் அரைகிரம்ப வஸ்திரமிருக்கவேண்டும்” என்னும் உலகச்சொல்லிருக்கிறது. நாம் சருமத்தை வஸ்திரத்தால் மூடுவதால் நம் தேகத்தில் உண்டாகும் உஷ்ணத்தை அது பாதுகாத்து நம் ஆகாரத்தையும் சீர்மைசெய்து கொடுக்கின்ற படியால், உடுப்பு விஷயத்தில் நாம் அதிகமாக கவனத்தை செலுத்தவேண்டியதாயிருக்கிறது. நமது தேசம் உஷ்ண தேசமானதினால் வஸ்திரத்தின் மகிமையை நாம் அதிகமாக கொண்டாடுகிறதில்லை யாயினும், உயிருடன் பிழைத்திருப்பதற்கு நாம் காற்றினிடத்திலும், ஜலத்தினிடத்திலும், எவ்வளவு அபிமானம் வைத்திருக்கிறோமோ, அவ்வளவு அபிமானம் குளிர்ந்தேசத்தில் வஸ்திரத்தினிடத்தில் வைத்திருக்கிறோம். நாமும் குளிர்காலத்தில் விசேஷமாய் வஸ்திரம் தேடுகிறோமல்லவா? ஏனென்றால், குளிர்காற்றால் நமது தேகத்திலிருக்கும் குடு குறைந்து போகும். அது குறையாமலிருக்க சித்தத்துக்குத் தக்கபடி நாம் ஆடை தரித்துக்கொள்ள வேண்டியதாயிருக்கிறது. அது உபாலவே வெப்பத்தினின்று நம்மை காப்பாற்றி

வதற்கு சிலவித வஸ்திரங்களும் வேண்டியதாயிருக்கிறது.

2. தேசத்துக்கும் காலத்துக்கும் தக்கபடியான உடையும் அதன் குணமும்:—உஷ்ணதேசங்களிலும், உஷ்ணகாலங்களிலும் பருத்தி, பட்டு முதலியவைகளாகிய வஸ்திரங்களையும், சிதள தேசங்களிலும், குளிர்காலங்களிலும் கம்பளிமயிரினால் செய்த உடைகளையும் நாம்தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். பருத்தி ஈரத்தை சீக்கிரத்தில் இழுக்காது. ஈரத்தை உள்ளே பிரவேசிக்க ஒட்டாது. ஆட்டுரோமத்தை விட குறைவாய் உஷ்ணத்தை உட்பிரவேசிக்கச் செய்யும். நயமாய் வாங்கி சுலபமாய் தோய்த்து நான் படநிற்க உபயோகப்படுத்தலாம். சிதோஷ்ணசமமான நாடுகளில் சாதாரண உடுப்புகளுக்கும் மற்றபிறதேசங்களில் உள்ளவர்களுக்கும் உடுப்புகளுக்கும் உபயோகப்படும். வெள்ளைநிறமான துணிகளின் மேல்படுகிற உஷ்ணம் அதற்குள் செல்லாமல் சிதறிப் போகும். கறுப்புநிறமுள்ள துணிகளோ உஷ்ணத்தை இழுத்துக்கொள்ளும். கறுப்பு உடுப்பு வெயில்காலத்துக்கு ஏற்றதல்ல. ஆதலால், வெள்ளைநிறமான வஸ்திரங்களையும் வெள்ளை யுரைப்போட்ட குடை முதலியவைகளையும் உபயோகிப்பது நன்மை. ஏனென்றால், வெள்ளை குரிய கதிர்களைச் சிதறிப்போகச் செய்யும். ஆட்டுரோமத்தால் செய்யப்படும் வஸ்திரங்கள் ஈரத்தை சீக்கிரத்தில் இழுக்கும். சூட்டை அதிகவிரைவாய் உட்செலுத்தும் காற்று உள் நுழைவதற்கும் அது உகலமானது. அதிக சிதளமான பிரதேசங்களில்மிக்க அது உகலமானது. நமது தேசத்தை எப்பொழுதும் கம்பளி துணியால் ஆக்கிலேய பாஷையில் பிளானல் என்று சொல்லப்பட்ட துணியினால் கைக்கப்

பட்ட ஒரு சொக்காய் போட்டுக்கொள்வது தேகத்துக்கு
செனக்கியம். சாதாரணமாய் சிறுகுழந்தைகளுக்கு, மெல்
லிய கம்பிளி உடுப்பு தேகமுழுதும் மூடும்படியா யிருக்க
வேண்டும். வெகுநயமான தோலுள்ளவர் சில குழந்தை
களுக்கு கம்பிளி உருத்தும் ஆதலால் பட்டுத்துணி சேர்
த்து உடுப்புத்தைத்துத் தரிக்கவேண்டும்.

3. வஸ்திரத்தின் பிரதான பிரயோஜனம்
களும் அதன் நிமித்தம் கவனிக்க வேண்டியவைக
ளும்:—வஸ்திரத்தின் முக்கிய பிரயோஜனங்களாவது,
சேத்தினின்றும் வெப்பத்தினின்றும், நமது தேகத்தை
பாதுகாக்குகின்றது. நாம் தரிக்கும் துணிகள் நமது சரீ
ரத்திலிருந்து உண்டாகும் ஃயர்வையை இழுத்துக்கொ
ண்டிருக்கின்ற படியால் நமது சர்மத்துக்கு அருகில் தரி
க்கும், சொக்காய், துணிமுதலானவைகளை அடிக்கடி சுத்
தம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டும். ஃயர்வையை நமது
தேகத்திலிருந்து இழுத்துக்கொள்ளவும் சிலவித நாற்ற
த்தை வாங்கிக்கொள்ளவும் ரோமத்தால் செய்யப்பட்ட
வஸ்திரங்களுக்கு அதிக சக்தியுண்டு. நனைந்த வஸ்தி
ரம் உடுத்தலாகாது. ஏனென்றால், நனைந்த வஸ்திரத்தை
போட்டுக்கொள்வதால் தேக அனலைக் குறைத்து ஃயர்
தியை யுண்டுபண்ணும். அதுபோலவே அழுக்கு வஸ்தி
ரங்களையும் உடுத்தலாகாது. அழுக்கு வஸ்திரங்களை
கட்டுவதில் அதிலிருக்கும் அழுக்குகள் தேகத்திற்குள்
சென்று ஃயர்வை துவாரங்களை யடைத்து சுகத்துக்கு
கெடுதியுண்டாகும். ஆதலால், நம்வஸ்திரம் நமக்கு சுகக்
குறைவை உண்டாக்காமலிருக்க நாம் வெந்நீர் காய்வி
ட்டு அவ்வெந்நீர் களகளவென்று கொதிக்கும்பொழுது
அதில் நமது துணியை நன்றாக ஒருநாழிவைத்து அதன்
பிறகு எடுத்து நன்றாய் தப்பி, உலர்த்தி உபயோகிக்க

வேண்டும். தேகத்தில் அதிக மிருதுவான அவயவங்கள்
தலையும், உடலும். இவ்விருண்டையும் அதிக ஜாக்கிரதை
யாக காப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். ஒருகால் நீ பள்
ளிக்கூடம் போகும்பொழுது மழையினால் நீ நனைய
நேரிட்டு நரசொக்காய் முதலானதை சிறிதுநேரம்
தரிக்க நேரிடும்சமயங்களில் நீ செய்யவேண்டிய உபா
யம் என்னவெனில் இங்கும் அங்கும் விரைவாய் உலாவு
வேண்டும். அப்படிச்செய்கின்ற தேகமுயற்சியினால் இரத்
தம் கதித்தோடசரீர அனலை அதிகப்படுத்திக்கொண்
டேயிருக்கலாம்.

4. தகுதியான சுத்த வஸ்திரம்:—நமது தேக
அனல் அதிக விரைவாய்க்கழிந்து போகாதிருக்கும்படி
செய்கிறது. மேலும் நமது துட்பமான தோலின் பேரில்
தூசமுதலிய கெடுதியான வஸ்துக்கள் படாதபடிக்குக்
காக்குகின்றது.

8. வது அத்தியாயம்.

ஸ்நானம்.

1. தேகசுத்தத்திற்கு ஸ்நானம் அவசியம்:—
ஸ்நானம் என்பது நமது தேகத்தின் மேற்பாகமாகிய தோலை
சுத்தியாக வைத்துக்கொள்ளுவதாம். நமது தேகத்தின்
மேற்காணும் தோலை இசைப்பாகமாக சொல்லலாம்.
அதாவது பொய்தோல் என்றும், கிரமமானதோல்
என்றுமாம். இந்த பொய்தோலின் கீழ் கிரமமான தோ
லிருக்கின்றது. இந்த தோலில்தான் நமது சரீரத்திலிரு
ந்து வேர்வை வெளியில் கிளம்புகிறது. வேர்வை குழல்
கள் அதுபோலவே சிலவித தைலத்தை வெளியில் கீழ்கும்.

வேர்வைக்குழல்கள் அநேக சிறுகுழல்கள் ஒன்றாகச்சேர்ந்துச் சுற்றப்பட்டு எண்ணிறந்த சிறு துவாரங்கள் வழியாய்ப்போய் தோலின் மேல்வாயைத் திறந்துகொண்டிருக்கும். இவ்வாய்கள் நமது கண்ணுக்குத் தெரியாது. பூதக்கண்ணாடியால் பார்க்கக்கூடும். சாதாரணமாய் உள்ளங்கைத்தோலில் ஒருசதுரஅங்குல இடத்திற்குள் ஏறக்குறைய 3,500 சிறுதுவாரங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன என்றும், ஒருமனிதன் தோலின்பேரில், சுமார் ஏழுகோடியிருக்கு மென்கிறார்கள். இந்த வேர்வைத்துவாரங்கள் நாம் காணும் மயிர்களைவிடச் சிறியவைகளாம். ஆகையால் நமதுதோலின்மேல் காணும் வேர்வைகுழல்களும், தைலக்குழல்களும் நமது தேகத்திலிருந்து ஏதோ ஒரு வித அசுத்தத்தை எப்பொழுதும் இடைவிடாமல் வெளியில் கொண்டு வருவதுடன் நமது தோலையும் பதப்படுத்தி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அசுத்தமும், விஷமுமான இந்த வேர்வைக்கழுவு பதார்த்தங்கள் எக்காரணத்திலாவது தடைப்பட்டு தேகத்திற்குள் தங்குமானால் உடனே சுகங்கெட்டு சிறங்கு முதலிய தோலைப்பற்றி வியாதிகள் உண்டாகும். ஆதலால்மேற்சொன்ன நோய்களுக்கு இடம் கொடாமலிருக்கநாம் நமதுதோலை நல்லநிலைமையில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி செய்வதற்கு முதன்மையானது ஸ்நாநம் தான். ஸ்நாநம் செய்வதினால் (1) தேலின் பேரில் படிந்திருக்கும் அழுக்கைநீக்கி அடைபட்டிருக்கும் சிறுவேர்வை துவாரங்கள் நன்றாய்திறக்கப்படச்செய்வதும். (2) சொறிசொங்கு முதலான தோலைப்பற்றிய வியாதிகளை வரவிடாமல் செய்வதற்கும். (3) சரமுகுமைக்கும் சுகத்தையும் பலத்தையும் உற்சாகத்தையும் வருவிக்கத்தக்க நன்மை ஏற்படுகின்றது.

2. ஸ்நாநம் பண்ணத்தகுந்த நேரம்:—வகாந்ததிற்கேற்றநேரம் அதிகாலையில் சூரிய உதயத்துக்கு முன்பு தான்.

இரவில் நாம் தூங்கும்பொழுது நமது தேகத்திலிருந்து வேர்வைவழிகிறது அப்படியே சிலருக்குகோட்டுவாய்க்கீறும் சிலவேளைகளில் அகன்றுகொண்டிருக்கிறது. நாம் நித்திரை செய்யும்பொழுது இவ்வளவில்தான் அசுத்தங்கள் தேகத்திற் சேர்ந்துகொண்டே யிருக்கிறபடியால் இவைகளை நாம் பிராத அல்லது காலை ஸ்நாநத்தால் போக்கிக் கொள்ளலாம். காலை யில் ஸ்நாநம் பண்ணுவதால் என்றும் தூக்கத்தில் கெட்ட கனவுகளுண்டாகிக் கொண்டிருந்தால் அவைகள் அவனைவிட்டு நீங்குகிற தென்மம் பெரிபேரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மேலும் ஒருவனுக்கு அழகு, சாந்தி, பலம், ஆபுள், ஆரோக்கியம் முதலியவைகள் உண்டாகிறது. பலமில்லாதவர்கள் இவையான போஷணம் சாப்பிட்டுவிட்டு சூரியன் உதயமானபின் ஸ்நாநம் பண்ணவேண்டும். அதிக தேக உழைப்புள்ளவர்கள் வியர்வை அடங்குகிற வரைக்கும் பொறுத்திருந்து பிறகு ஸ்நாநம் பண்ணவேண்டும். சாதாரணமாய் சாப்பிட்டபின் ஸ்நாநம் பண்ணக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் சாப்பாடுசரியாய் ஜீரணமாகமாட்டாது. கடினவேலைசெய்து தேகத்தை அழுக்காக்கிக்கொள்ளுகிறவர்கள் சாப்பாடாதிருக்கலாம்.

3. லேசான ஜலத்தில் ஸ்நாநம் செய்வது புத்தம்:—மழைஜலம் முதலிய மிருதுவான ஜலம் ஸ்நாநத்துக்கு ஏற்றது. நாம் எப்பொழுதும் சுத்தஜலத்திலேயே குளிக்கவேண்டும். குளிர்ந்த தண்ணீரில் அரைநாழிகைக்குமேல் அதாவது பன்னிரண்டு மணிக்குமேல் குளிக்கலாகாது என்கிறார்கள். குளித்தபின் தேகத்தில் குடு

உண்டாகும்படியாக ஒருசவுக்கத்தினாலே நன்றாய் தேய் துத் துடைக்கவேண்டும். வாலிபர்களுக்கும் பலமுள்ள வர்களுக்கும், குளிர்ந்த ஜலஸ்நானம் நல்லது. ஜலம் தேகத்தில் பட்டவுடன் குளிரினால் தேகம்சிலிர்த்துத் தேகம் சுருங்குவதனால் இரத்தம் உள்பக்கம் கதித்தோட உள் ளேயிருந்து இரத்தம் அதேவிதமாய் தோலுக்கு ஓடிய நும். இதனால் தேகத்துக்கு சுகமும், ழுளைக்குப் பலமு முண்டாகும். நுரையீரல்முதலிய, விடங்களில் இரத்தக்க ட்டுகளிருந்தால் அவைகள் நீக்கப்படும்.

4. தினத்தோறும்ஸ்நானம்:—தினம் ஒருமுறை ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும். ஸ்நானம் என்றால் தேகத்தை நன்றாய் அழுக்கைப்போக்கும் பொருட்டு ஜலத்தில் குளி ப்பதுதான். ஆனால் தலைமயிர் அதிகமா யிருக்கிறவர்கள் பிரதிதினம்தலை வழியாய் ஸ்நானஞ்செய்வது கூடாமை யாயிருந்தால் கழுத்துவரையில் குளித்துத் தேகத்தைநன் றாய் சுத்திசெய்ய வேண்டும். வாரத்தில் இரண்டுதடவை அல்லது குறைந்தது ஒருதடவையாவது தவராமல் தலை முழுவேண்டும்.

5. வெதுவெதுப்பான நீர் ஸ்நானம்:—குழற் தைகளுக்கும், கிழவர்களுக்கும் கெர்ப்பஸ்திரிகளுக்கும் வெதுவெதுப்பான நீரைவிட்டுகுளிக்கச்செய்யவேண்டும். குழந்தைகளை இப்படிஸ்நானம்செய்துவைக்கும்பொழுது அவ்வெந்நீர் குழந்தைகளுடைய நரம்புகளுக்கு ஓர்வித காரத்தத்தைக் கொடுத்து தூக்கத்தையும் உண்டாக்கும்.

6. வெந்நீர் ஸ்நானம்:—கடினவேலையாலுண்டா கும்சரீரசகோர்வு, காய்வு அல்லதுவெளியில் பரயானைச் செய்ததினாலுண்டாகும் தேகவரட்டு முதலிய காரணங் களை நீக்க வெந்நீர் ஸ்நானம் தருந்தது. வெந்நீர் ஸ்நானம்

முடிந்தபிறகு தேகம்அதிகமாய் வேர்க்கிற தல்லவா? ஆத லால் ஸ்நானம் பண்ணினஉடன் குளிர்ந்த காய்வு தேகத் தின்மேல்படாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். மேலும் கடினதேகமுயற்சிகள் செய்யலாகாது.

7. எண்ணெய் ஸ்நானம்:—உஷ்ண தேசத்தினு ள்ளவர்களாகிய நாம்வாரம் இரண்டுமுறைதவறாமல் எண் ணெய் தேய்த்துக்கொண்டு ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். எண்ணெய் ஸ்நானம் நமது தேகத்திலிருக்கும் அழுக்கை நன்றாக எடுத்து விடும். நமதுதோலைப்படுத்தி வைக் கின்றது.மேலும் இந்தஸ்நானத்தில் உஷ்ணம் சமநமாகிற தென்றும் தேகத்துக்குஆரோக்கியமென்றும் நமதுபெரி யோர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது பிளைக் என்னும் மஹாமாரி என்னும் சிவாதி எண்ணெய் தேய்த்து முழுகும் வழக்கமுள்ளவர்களை அனேகமாய்பற் ருதென்றும் சிலவைத்தியர்களின் அபிப்பிராயம்.

8. ஸ்நானத்தைப்பற்றி பொதுவான குறிப்பு கள்:—எவ்வித ஸ்நானம் செய்யும்பொழுதும் நன்றாக தேகத்தை பயற்றம்பொடி, சேக்காய், சவர்க்காரம் (சோப்பு) முதலியவைகளாலும், நாம் நன்றாகத் தேய்த் துக் குளித்து அழுக்கை நமது தேகத்தைவிட்டு அகந்ற வழிபார்க்கவேண்டும். “சுசியாயிருக்குதலானது தேவ பக்திக்கு இரண்டாவதானது” என்று ஆங்கிலேய பர்ஷையில் ஒரு பழமொழி யிருக்கின்றது. சாதாரண மாய் யாவற்றாளும் தேகமும், வஸ்திரமும் சுசியாய் வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அப்படியே எல்லோ ரும் இவ்விஷயத்திலும் கவனிக்கவேண்டும். ஸ்நானத் தால் பலமும், சந்தோஷமும் உண்டாகின்றன. சீர்கெட் டமன நிலைமையையுடையவன் தான் பெரும்பாலும் தன்

தேகத்தையும், வஸ்திரங்களையும் அசுத்தமாயும் அரு-
ருக்கப்படத்தக்கவண்ணமாயும் வைத்திருப்பான். ஆனால்
தேகத்தையும், வஸ்திரத்தையும் சுத்தியாய் வைத்திருக்-
கிறவனுடைய முகம் தேஜஸாயும் அவன் மனதில் உயர்
வரன எண்ணங்களும், நல்ல நடத்தைகளும் இருக்குமெ-
ன்று எண்ணும்படி யிருக்கிறது.

9-வது அத்தியாயம்.

தேகமுயற்சி.

1. அப்பியாசம்:—தேகத்திலுள்ள சகலயந்திர-
களும் அதன் அதன் தொழிலை சரியாய் நிறைவேற்றி
பலனடையும் பொருட்டுக் கையாட வேண்டிய ஒருவ-
கையான சரீர்தொழிலுக்கு தேக அப்பியாசம் என்று
சொல்வது. நமது வீட்டிலுள்ள பாத்திரங்களை உப-
யோகிக்கப்படாது விட்டால் அவைகள் துரும்பு பிடித்தி-
டுகெடுப்போவதுபோல் நமது தேகத்திலுள்ள அவயவங்-
களை சரியாய் உபயோகிக்கப்படாவிட்டால் தேகம் சிறுத்-
துக்குன்றின வளர்ச்சியுள்ளதாய்விடும். கடினவேலைச்செ-
ய்ய ரக்தியற்றதாய்விடும். மேலும் மனோதத்துவங்கள்
பலவின்பப்படும். ஆகையால் சரீர அப்பியாசம் நமக்கு
போஜனம் முதலானது எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவு
அவசியம்.

2. தேக அப்பியாசத்தால் உண்டாகும் பிர-
யோஜனம்:—இத்தேக அப்பியாசம் செய்வதினால் (1) இ-
ரத்தம்வேகமாயோடி தேகமெங்கும் வியாபிக்கின்றது. (2)
தூர நரல்கள் நன்றாய் விரிந்து, அதிக ஆகாயத்தை உட்-

கொள்ளுதலால் இரத்தம் அதிகமாகி உத்திகரிக்கப்பட்டு
தேகத்திற்கு சுகத்தையும், பலத்தையும் கொடுக்கிறது.
சரியமலவாயு முதலியவிஷக்கழிவுகள் தேகத்தையிட்டுச்
சரியாய்கழிந்துபோகின்றது. (3) தோலின் வேலையும் அதி-
கரிக்க வேர்வை சாதாரணமாய் உண்டாவதிலும் குறை-
ந்தது இருபங்கு அதிகமாக வெளிப்படுத்துவதினால் தேக-
த்துக்கு சுகமுண்டாகும். தேகத்திலுள்ள தசைகள் நன்-
றாய்ப்பருத்து வளர்ந்து, பலமும் உறுதியுமுள்ளவைகளா-
கின்றன. (4) அதுபோலவே தேக அப்பியாசத்திற்கு
ஆதாரமான முளையானது பலத்தையும் சுகத்தையும் பெ-
ற்று கடினமான மனோதத்துவங்களை பலப்படுத்தி, மன-
உற்சாகமும், புத்தி கூர்மையும் உண்டாகின்றன. (5) சாப்-
பிடும்போஜனம் சரியாய் ஜீரணமாகி அதிலுள்ள சத்-
துக்கள் தேகத்தில் சேருகின்றன. (6) நல்ல பசியுண்டா-
க்குகிறது. (7) தேகம் வலிமையுடன் அவலட்சணமாய்த்
தோன்றும், பலமும், உருகியும், இலட்சணமுடையதா-
யிருக்கும். அஜீரணம், கடியம் முதலான வியாதிகள் கிட்-
டே நெருங்காது.

தேகமுயற்சி சிறுபிள்ளைகளுக்கும் பெரிய-
வர்களுக்கும் எல்லோருக்கும் ஆவசியம்:—பிள்ளை-
கள் எவ்வளவு சிறுவர்களோ அவ்வளவுக்குத்தேகமுயற்சி
அதிகமாயிருக்கவேண்டும். சிறு குழந்தைகள் எப்பொழு-
தும் அவைகளின் கால்களையும், கைகளையும் அசைத்துக்
கொண்டிருப்பதை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாம். இதுதான்
தேக அப்பியாசம் என்பது. இறக்கமுள்ளகடவுள் இயல்-
பாதவேகொடுத்திருக்கிறார். குழந்தைகள் ஒன்று இரண்டு
வயதானபின் அங்குமி இங்குமிநின்று ஓயாமல் விளையா-
டிக்கொண்டிருப்பதே குழந்தைகளுக்குப்போதுமானதேக
அப்பியாசம். 15 வயதுவரையில் எதும்புகளும், மாய்ச

பேசிகளும், தமனிகளும் அதிகமாக கெட்டிப்படாமலிருக்கின்றபடியால் சாதாரணமாய் பிள்ளைகள் காலையிலுஞ் சாயந்தரத்திலும் ஓடி ஆடி குதித்து பந்தடித்து விளையாடி தேக அப்பியாசஞ்செய்வது போதுமானது. வாலிப ஆண்கள் எல்லாதசைகளும் குலுங்கச்செய்யும் பந்தாட்டங்கள், சிலம்பவித்தைகள், மல்யுத்தவாட்டம் முதலிய தேக அப்பியாசங்களை கால மாலையவற்றால் செய்யவேண்டும். விருத்தாப்பியர் முதலானவர்கள் ஏதாகிலும் கொஞ்சம் ஆகாரம் சாப்பிட்டுவிட்டு சற்றுநேரமான பிறகு சுத்தஆகாயத்தில் உலாவவேண்டும். பலநீனமாயிருக்கிறவர்கள் வண்டியில் ஏறிசமுத்திரக் கர்த்துக்குப் போகவேண்டும்.

4. ஆண்களுக்கு தேக அப்பியாசம் எவ்வளவு ஆவசிகமோ அவ்வளவு பெண்களுக்கும் அவசியம்தான்.—நமது தேசத்தில் ஹிந்து பெண்களாகிய நமக்கு தேக அப்பியாசம் என்பது ஆண்பிள்ளைகளுக்கு இருப்பதைப்போல் இல்லாவிடினும் நாம் சிறுபெண்களாயிருக்கும்போது ஓடி ஆடி குதித்துகிரியலாம். கண்ணுமூச்சு தூண் ஆட்டம் முதலானதும் ஆடலாம். இப்படி ஆடுதலில் நமது சரீரத்திலுள்ள எல்லாத்தசைகளுக்கும் ஏற்ற அப்பியாசமாயிருக்கும். வாலிபப்பெண்கள் விட்டில் உள்ள தொழிலைச் சரியாகச் செய்வோமானால் அதுவே நமக்குப்போதுமான அப்பியாசம்.

5. தேக அப்பியாசத்தின் அளவும் செய்வதற்குத்தகுந்த வேளைகளும்:—ஒருவன் ரெய்யவேண்டிய தேகமுயற்சியின் அளவு அவனுடைய தேகநிலை, பலம், அலுவல் முதலியவைகளுக்குத்தக்கபடி பேதமுண்டு. எல்லாரும் அனுசரிக்கக்கூடிய பொதுவிஷயங்களாவது (1) ஒரு

வன் பிரதிதினமும் சுத்தஆகாயமுள்ள இடங்களில் குறைந்தது ஐந்து மைல்தூரம் நடக்கவேண்டும். எல்லாத்தசைகளுக்கும் பலம் தரும்படியான அப்பியாசஞ் செய்வேண்டும். மட்டுக்கு மிஞ்சினேரோமும் திறமைக்கு மிஞ்சின கடின அப்பியாசமும் செய்வலாகாது. அப்படிசெய்வதினால் தசைகள் பலவீனப்பட்டு, இருதயம் துறைமீரல் முதலிய உறுப்புகள் கெட்டு நன்மைக்குபதிலாக கெடுதியான விபாதிகள் உண்டாகும். அப்பியாசஞ்செய்துவேர்த்திருக்கையில் குளிர்காத்த தேகத்தின்படலாகாது. அதனால் தேக அனல் குறைந்துவிடும். (2) குடிநெருக்கமுள்ள பட்டணங்களிருப்பவர்கள் ஈரப்பெருக்களி லிருப்பவர்களைவிட அதிகதேகமுயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். (3) மாணுக்கர்கள் தங்களுக்கு அப்பியாசப்போது கடைக்கிற விடுமுறைநாள்களில் அதிகமான தேகமுயற்சி செய்துக்கொள்ளவேண்டும்.

(4) தேக அப்பியாசஞ் செய்வதற்கு கால வேளை தான்தகுத்தது. சாயங்காலத்தில் வெளிச்சமாயிருக்கும் பொழுது செய்யலாம். இருட்டுநேரத்தில் செய்வது நல்லதல்ல. சாப்பிட்டபின் குறைந்தது 3-4 மணி நேரம் பொறுத்து பிறகுதான் தேக அப்பியாசம் செய்யவேண்டும். ஜீரண யந்திரங்கள் வேலைசெய்யும்காலத்தில் சதைகள் முதலிய யந்திரங்களுக்கும் வேலைகொடுக்கலாகாது. சாப்பிட்ட போஜனம் சரியாய் ஜீரணமாகி இரத்தம்மாரி தேகத்தில் எங்கும்போய் கிப்பிக்கிறவேளைதான் தேக முயற்சிக்கேற்ற வேளை என்பதை நன்றாய் கவனித்து நடக்கவேண்டும். சாப்பிட்ட உடனே தேக அப்பியாசஞ் செய்யக்கூடாது.

6. பள்ளிக்கூடத்து மாணாக்கரின்தேக அப்பியாசம்:—சாதாரணமாய் பள்ளிக்கூடத்தில் வாசிக்கும்

அனேக பிள்ளைகள் தங்கள் பாடங்களை வாசிப்பதிலேயே அவர்கள் மனதை செலுத்துகிறார்கள். சிறுவயதில் தேகத்தில் சுகம் பலம் ஊக்கம் முதலியவைகள் குறைவில்லாமல் இருக்கிறபடியால் தேகஅப்பியாசத்தின் அவசியம் அவர்களுக்கு தோன்றுகிறதில்லை. இதை அசட்டைசெய்கிறார்கள். இப்படி செய்வதினால் சுகானமும் நேரிடுகிறது. அனேக கெடுதிகளும் பின்னிட்டு அவர்கள் படித்தபடிப்பும் விணயப்போகிறது. அவர்கள் நோயாளிகளுமாய், பலமற்றவர்களாய் விடுகிறார்கள். மனோதைரியமும் குறைந்துகிறது. தேகசௌக்கியமும் மனதின் சௌக்கியமும் ஒன்றுடனமற்றொன்று சீராக சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றபடியால் இவ்விரண்டையும் நாம் சரியான நிலைமையில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

7. மனோமுயற்சி:—நமது தேகத்தையும் நமது புத்தியையும், ஆங்கிலேயர்களைப்போல விரித்துக்களாகிய நம்மில் அனேகர் சரிவரச்சீராக வளர்க்கிறார்கள். தினந்தோறும் தேகமுயற்சிகளை கிரமமாய்ச் செய்துக்கொண்டு மனோமுயற்சிகளையும் செய்பவன் தேகமுயற்சியில்லாமல் மனமுயற்சிமாதிரி செய்பவர்களைவிட இரண்டுபங்கு வேலைசெய்யமாட்டுவான்.

(a) இப்படி செய்வதில் நாம் எல்லாவிதத்திலும் சௌக்கியப்படலாம். நமது தேகம் ஒரு யந்திரம்போலாம். இந்த யந்திரத்தை ஒட்டுகிறது மனது யந்திரத்தின் ஒவ்வொரு அம்சமும்; சரியான நிலைமையிலிருந்தால் மனது அதைலேசாய் ஒட்டக்கூடும். இந்த யந்திரமானது தேகத்துக்கு சுகக்காற்றும், நல்ல ஜலமும், ஆரோக்கியமான போஷணமும், தகுதியானவும் சுத்திகரமான உடையும் தேக அப்பியாசமும் வேண்டும். இவைகள் எல்லாம்

சரியாயிருந்தால், நாம் தேகசௌக்கியத்தையும், மனோசௌக்கியத்தையும், ஆயுள் நாட்களையும் அதிகரித்துக்கொள்ள செய்யவும்கூடும். மேலும் நாம் உற்சாகத்தோடு கூடியவர்களாய் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் ஊக்கமாகவும், தைரியமாகவும் நடத்தலாம்.

10-வது அத்தியாயம். சித்திரை.

1. இளைப்பாறுதல்:—பகல்முழுவதும் நாம் வேலை செய்வதினால், நமக்கு தேக பலமானது குறைகிறது. இரவில் களைப்பு உண்டாகின்றது. இந்த குறைவுகளை நீக்குதலின் பொருட்டு நாம் இளைப்பாறவேண்டும். இதற்கு போதுமான சித்திரைசெய்யவேண்டும்.

2. நித்திரை:—சித்திரையென்பதெவ்வொருபிராணியினுடைய உயிருக்கும் உருதியைச்சொடுக்கும் மல்லண்டம். நால் கைமுதலிய உறுப்புக்களிலிருக்கும் சில்களுக்கு பலன்கொடுத்து அவைகள் அதன் அதன் தொழிலைச் செய்ய வலிமையைகொடுக்கிறது.

3. நித்திரையின் அளவு:—ஒவ்வொருவருக்கும் அவர் அவர் செய்யும் தேகமுயற்சிகளுக்குத் தக்கதாய் போதுமான அளவு நித்திரைசெய்யவேண்டும். கடின உழைப்புள்ள கூலியாட்களுக்கும், படிப்பு முதலிய மனோமுயற்சி புள்ளவர்களுக்கும் சிறு பிள்ளைகளுக்கும் அதிக நித்திரைவேண்டுமென்றும், சுகமுள்ளவர்களுக்கு 7-மணி நித்திரை போதுமென்றும், பிள்ளைகளுக்கு 7 வயது

வரையில் 12-மணி நேரம் நித்திரையும், 16 வயது வரையில் 9-அல்லது 10-மணிநேரம் நித்திரையேண்டுமென்ற பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

4. நித்திரைக்குத் தகுந்த காலம்:—யாவனெருவன் சீக்கிரத்தில் படுக்கப்போய்ச் சீக்கிரத்தில் அதாவது விடியுமுன்னம் எழுந்திருக்கிறாலே அவன் தேச செளக்கியத்தையும், லட்சுமிகடாக்ஷத்தையும் அதிக புத்தியையும்டைகின்றான். அதாவது இரவு சுமார் ஒன்பதரைமணிக்கு படுக்கைக்குப்போய் குறியன் உதிக்க 12-மணி நேரமிருக்கும்பொழுது அதாவது சுமார் நாலரை மணிக்கு படுக்கை விட்டு எழுந்திருக்கவேண்டும். அதிகாலையில் எழுந்திருப்பதால் அக்காலத்திலுள்ள ரம்மியமான ஆகாயத்தை சுவாசிப்பதினால் தேகத்தில் சுறுசுறுப்பும் மனதில் உற்சாகமும் உண்டாகும். பகலில் தூங்குகிற வழக்கம் நல்லதல்ல. கூடியமட்டும் இவ்வழக்கத்தை நீக்கிவிடவேண்டும். 16 இராத்திரிநித்திரை சுகத்திற்கு அனுகூலமானது.

5. நித்திரை விஷயத்தில் கவனிக்கவேண்டிய சில முக்கியமான குறிப்புகள்:—நல்லநித்திரைசெய்யவேண்டும். படுக்கப்போக இரண்டுமணிமுன் சாப்பிட்டு இருக்கவேண்டும். வயதுநிறைய சாப்பிட்டஉடனேபடுக்கக்கூடாது. அப்படிசெய்வதினால் நாம்உட்கொண்ட உணவானது ஜீர்ணமாகாமல் இரைப்பைவருத்தப்பட்டு மூலையும் குழம்பிப்போகும். படுக்கப்போகுமுன் கைகளைநீக்கிவிட்டு மனது அமரிக்கையாககிருக்கும்படிசெய்யவேண்டும். படுக்கப்போகச் சீற்று முன் பாதங்களை சுடுதண்ணீரில்வைத்தெடுக்கலாம், அல்லதுகிரைசக்குளித்தஜலத்தினால் நனைத்து துவட்டிவிடலாம். 16 தரைமீ

படுக்கலாகாது. படுத்தால் வாத்தக்கடுப்புமுதலிய வியாதிகள் சம்பவிக்கும். ஆதலால் கட்டில்களில் படுப்பது நல்லது. கட்டில் இல்லாவிட்டால் தரைமீன் பேரில் கொஞ்சம்வைக்கோலையாவது காய்ந்த சுரக்குளையாவது பரப்பி அதன்பேரில் பாலையும், கம்பினியும், துணியும் போட்டுப்படுத்துத்துக்கவேண்டும். காற்று அதிகமாய் அடிக்கும் இடத்தில் படுத்தோமானால் நமது தேகத்திலுள்ள அனல்குறைந்துபோய் வியாதியைபிறப்பிக்கும். ஒடுக்கமான அறையிலும் நித்திரைசெய்யலாகாது. போதுமானசுத்தவாயுவரத்தக்கதாயிருக்கும் அறைகளில் நித்திரைசெய்யவேண்டும்.

11-வது அத்தியாயம்.

வியாதி.

1. வியாதிகள்:—ஸ்தனசம்பந்தமாய் தேகத்தின் உறுப்புகள் வலிவு குறைந்து தங்கள் கடமைகளைச் சரியாய்நடத்தாமல்பலஹீனப்படுவதால் வியாதிகள். உண்டாகும் இவைகளுக்கு தேகத்துவவியாதிகளென்றுபேர். அதாவது (1) தேகத்ததுவத்தால் உண்டாகும் வியாதிகள் சீக்கிரத்தில் காணும். ஏனெனில் அவைகளுக்குகாலவரை வேண்டுவதில்லை. இன்னம் (2) கிருமிகள் சம்பந்தமாய் உற்பத்தியாகும்வியாதிகள். (3) புழு சம்பந்தமாய் உற்பத்தியாகும் வியாதிகளாம்.

2. சிறுபுழுக்கள்:—ஜ்வரென்று ரூபமான சிறுசிறு புழுக்கள் ஜெனனத்தரீல் வியாதி தேகத்தில் உண்டாகும். இவைகள் இரண்டுவகை. அதாவது, தேகத்தின் மேற்புறத்தை சார்ந்தவைகள். தேகத்தின் உட்புறத்தைச்

சார்ந்தவைகள். தேகத்தின் மேற்புறத்தைச் சார்ந்த வியாதிகள், பேன், சிலைப்பேன், சொறி, சிரங்கு, சிறு கிருமிகள், மூட்டுப்பூச்சிகள், ஈக்கள் இவைகள் சம்பந்தமான வியாதிகள். தேகத்தின் உட்புறத்தைச் சார்ந்த வியாதிகள், ரத்தம்கெடுதல், வட்டப்புழுக்கள், படர்தாமரை நூல் போன்ற புழுக்களால் உண்டாகும் வியாதிகளாம்.

3. புழுசம்பந்தமான வியாதிகளைத் தடுக்கக் கூடிய சம்பந்தங்கள்:—ஜலம், ஆகாரம் இவைகள் கெடாமல் சுகாதாரமான நிலையிருந்தாலும், சரீரம், வஸ்திரங்கள், சுற்றுபக்கஇடங்கள் சுத்தியாயிருந்தாலும், புழுசம்பந்தமான வியாதிகள் அனுகூலம்.

4. சர்மத்தின்மேற்புறத்தை அணுகும் வியாதிகளை நிவர்த்திக்கும் வகை:—சரீரம், வஸ்திரம் இவைகளை சுத்தமாய் வைத்துக்கொள்வதாலும், வியாதி அணுகின மனிதர்களிடம் யாதொரு சம்பந்தமில்லாமல் நிவர்த்திப்பதாலும், வஸ்திரங்களை தண்ணீரில் கொதிக்கவைப்பதாலுமாம். மேற்படி சிலைப்பேன்கள் ஒழிந்த போகும்.

5. சிரங்கு:—ஓர் துண்ணிய கிருமிசர்மத்தில் தோண்டுவதால் சிரங்கு உண்டாகிறது. சிரங்கு அழுக்கினாலும், நல்லபோஜனமில்லாமையாலும், சோம்பலினாலும் உண்டாகிறது. சிரங்குகளை நன்றாய் சேடிப்பாலும் வெந்நீராலும் கழுவி கெந்தகத்தை போடுவோமானால் சிரங்கு ஒழிந்துப்போகும். சாதாரணமாய் மூட்டச்சாம்பலும் விளக்கெண்ணைப்போட்டால்கூட சிரங்குபோய்விடும்.

6. குடல் சம்பந்தமான புழுக்களால் உண்டான வியாதியஸ்தர்களின் மல ஜலங்களை விபஜனம் செய்யவேண்டிய விதம்:—அவைகளைக் கொளுத்தியாவது பூமியில் புதைத்தாவது அவைகளின் துர்க்குணங்களை நீக்கவேண்டும்.

7. கிருமி சம்பந்தமாய் உண்டாகும் வியாதிகள்:—சிலது பிரத்தியேகமான சம்பந்தங்களில் மாத்திரம் தோன்றி ஒரிடத்திலாவது ஒர்தாபுக்கு மாத்திரமாவது விசேஷமாய் அல்லது குறைவாய் அனுகூலம் முன்பாக ஒரு இடத்தில் இல்லாமல் அந்த இடத்தில் கொஞ்சம் காலம்வரையில் விசேஷமாய்ப்பரவியிருமுதும் அல்லது உலகமுமுதும் பரவியிருந்த குணம் கிருமி சம்பந்தமான வியாதிக்கு உண்டு. இதனால் இராஜகத்தாரர் “குவாரண்ட்டைன்” என்னும் ஒரு சர்ப்பாடு செய்கிறார்கள். அதாவது தொத்து சம்பந்தமான வியாதிகள் பரவியிருக்கும் இடங்களுக்குப் போக்குவரவு இல்லாமல் சில சிபந்தனைகட்டுப்பட்டு தடைப்படுத்துவதாம். மேலும் தேக சௌக்கியமுள்ள ஜனங்களை ஓர் குறித்த காலம் வரையில் தொத்து வியாதிகள் பரவியிருக்கும் இடங்களிலிருந்து புறப்பட்டுவந்தால் அவர்களை ஒரிடத்தில் தங்கும்படிச் செய்தல், அல்லது பிரபானிகள் ஓர் கப்பலிலாவது குறித்த இடத்திலாவது புறப்பட்டுப்போகும் மார்க்கத்தில் கடைசியாய் அவர்களுக்குத் தொத்து வியாதிகண்டால் கடைசியாய்கண்டகாலமுதல் சிலகாலம் வரையில் அப்புறம் போகாமல் தடை செய்தலுமாம். மேற்படி தொத்துவியாதி உண்டாய் பரவுவதற்கு போதுமான காலம்வரையில் மேற்படி குவாரண்ட்டைனுக்கு வால் அளவு கிரீஸமிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

8. தொத்துசம்பந்தமான வியாதிகள் கண்ட வீடுகளிலுள்ளவர்கள் கவனிக்கவேண்டிய முக்கியமான அம்சங்கள்:—(a) அறையினின்றும் அனுவசியமான சாமான்கள் வஸ்திரங்கள் இவைகளையெல்லாம் அப்புறப்படுத்தவேண்டும். (b) கார்பாலிக் ஆலிட் என்னும் திராவகத்தில்கூறிய ஒர்துப்பட்டியை அல்லது போர்வையை கதவுக்கு எதிரில் ஒர்படுதாவாக தொங்கவிடச் செய்யவேண்டும். (c) வியாதியுடையவர்கள் இருந்த அறையின் சாளரங்களை யெல்லாம் கூடுமீனவரையில் திறக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். (d) வேலைக்காரர்கள் இதற்கு முன்பே இந்த வியாதி கண்டு சுவஸ்தப்பட்டவர்களாய் இருக்கவேண்டும். அவர்கள் தொத்து வியாதி யுடையவர்களுடன் சம்பாஷணை போக்குவரவு செய்யக் கூடாது. அப்படியானால் அவர்கள் வஸ்திரங்களைத் தோய்த்தாவதுவெறு வஸ்திரங்களாவது கட்டிக்கொள்ள வேண்டும். அனுவசியமான சாமான்கள் கழற்சி எறிந்துமுன் வஸ்திரங்கள் யாவையும் அவ்வறையினிருந்து அப்புறப்படுத்தவேண்டும். வியாதியுடையவருக்கு அறையில் தாங்கள் தரித்திருந்த வஸ்திரங்கள் யாவையும் உடனே தோய்க்கப்படவேண்டும். அந்த அறையைவிட்டு வந்தவுடனே கார்பாலிக் ஆலிட் என்னும் திராவகத்தால் தங்கள் கைகளைக்கழுவிவிடவேண்டும். அவர்களின் மூலமான வஸ்திரங்களை கார்பாலிக் ஆலிட் என்னும் திராவகத்திலாவது நனைத்து நண்ணீரில் கொதிக்கவைக்க வேண்டும். (e) அன்னியர்களை அந்த வியாதிஸ்தர்கள் அறைக்குள் வரவொட்டக்கூடாது. ஆனால் ஜன்னல் மூலமாயும் கதவின் மூலமாயும் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும் படுதாவின் முன்னிருந்து வியாதியுடையவருடன் பேசப் படிக்கலாம். வீட்டிலிருக்கும் மற்றவர்கள் மேற்படி

வேலைக்காரர்களிடம்யாதொருபோக்குவரவுசம்பந்தமும் கூடாது. வீட்டில் பிள்ளைகளுக்கிடையில் அவர்களைப் பள்ளிக்கூடம் போகும்படியாகவும் இதர பிள்ளைகளுடனும் அன்னியர்களுடனும் சேரும்படி இடம் கொடுக்கலாகாது. (f) மல ஜலங்கள், சாப்பிட்டஎச்சில் பதார்த்தங்கள் யாவும் தூர்நாற்றம் போக்கடிக்கிற யாதொரு திராவகம் வார்த்த பாத்திரத்தில் வைக்கப்பட்டபின்பு பூமிக்குள் புதைக்கப்படவேண்டும். (g) மலினமடைந்த வஸ்திரங்களையெல்லாம் திராவகத்தில் ஊறவைத்தபின்பு ஜலத்தில் கொதிக்கப்படவேண்டும். (h) தொத்து வியாதியின் குணங்கள் நின்றுவிட்டதாய் கம்பிக்கையுண்டான பின், வியாதியுடையவர்கள் நன்றாய்தண்ணீரில் சுத்தம் செய்யப்பட வேண்டும். ஏதாவது திராவகத்தில் தூர்நாற்றம்போகும்படி ஸ்நானம் செய்யப்படவேண்டும். மற்றவர்களுடன் போக்குவரவுசம்பாஷணைசெய்வதாயிருந்தால் முந்திர்த்த வஸ்திரங்களை எல்லாம் மாற்றப்பட்டவேண்டும். (i) வியாதியுடையவர்கள் இருந்த அறை முழுதும் நன்றாய் தூர்நாற்றம் போகும்படி சுத்திக்கப்பட்டவேண்டும். (j) ஒருவேளை மரணமுண்டானால் பிரேதத்தை கார்பாலிக் ஆலிட் வஸ்திரங்களை நனைத்து துப்பட்டியால் முழுதும் மூடி பூமியில் புதைத்துவிடவேண்டும் அல்லது உடனே தகனம் செய்யப்படவேண்டும்.

10. வாந்திபேதி:—வாந்தியும் பேதியும் கண்டு அரிசி சமையதண்ணீர்போல் மலம் போவதாகியும் உடனே கால்கை இசுவும் கண்டு மூத்திரம் அடைபட்டு மரணத்தை உண்டாக்கும் வியாதி யென சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வாந்திபேதியை சாதாரணமான சுகாதார முறைகள் அனுசரித்தலானும், பூமி, காற்று, வீடு, ஆகாரம்

தண்ணீர் இவைகளைச் சுத்திபண்ணுவதாலும் தடுக்கக் கூடும். வியாதிபயஸ்தர்களை அப்புறப்படுத்தல், அவர்களின் மல ஜலங்களைத் தூக்கந்தமின்றியும், மலின வஸ்திரங்களைச் சுத்திசெய்வதாலும் மேற்படி வியாதியைப் போக்கடிக்க இடம் உண்டு.

(4) உற்சவகாலங்களிலும் ஜனங்கள் கூட்டம் கூடிய இடங்களிலும் அதிகாரஸ்தர்கள் தண்ணீர் கெடாமலிருப்பதற்கும், கக்கல்களுக்குச் சரியான இடம் அமைப்பதற்கும் வியாதிபயஸ்தர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கும் தகுந்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

9. வாந்திபேதி: அண்டையில் இருக்குங்கால் நாம் வாசஸ்தானத்தைப்பற்றியும், தேகத்தைப் பற்றியும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய ஜாக்கிரதைகளாவது:—

அக்கம்பக்கத்தில் வாந்திபேதி கண்டிருக்கும்போது முன்னெச்சரிக்கையாய் செய்யவேண்டிய விஷயங்கள்:—

(i) வாசஸ்தானத்தைப்பற்றி.—

1. பிரதி வீட்டையும் எருவில்லாமலும் அழுது குத் தண்ணீர் இல்லாமலும் எவ்வகையான அழுக்கில்லாமலும் சுத்திசெய்யவேண்டும்.

2. வீட்டு சொந்தக் கக்கல்களைப் பிரதிதினம் இரண்டுதரம் சுத்திசெய்யவேண்டும்.

3. சாக்கடைக்குழிகளையும் கால்நடைகளின் மூத்திரம் விழுவிரு குழிகளையும் பிரதிதினம் சுத்திசெய்யவேண்டும்.

(ii) தேகத்தைப்பற்றி.—

1. அதிகாரபேதியை உண்டு பண்ணத்தக்க சகலமான காய்கறிகளையும் பழங்களையும் உண்ணாமல் நிரித்திக்கவேண்டும்.

2. உப்பை வேண்டியவரையில் தாராளமாய் உபயோகிக்கவேண்டும்.

3. குடிக்கும் ஜலத்தையும் பாலையும் காய்ச்சியே உபயோகிக்கவேண்டும்.

4. பேதியாகத்தக்க மருந்துகளை உட்கொள்ளலாகாது.

5. அதிகாரபேதி கண்டால் அதை உடனே கண்டிக்கவேண்டியது.

11. ஓங்கிராமத்தில் வாந்திபேதி நேரிட்ட சமயத்தில் ஆறுகளையும், கிணறுகளையும், ஏரிகளையும், ஜலதாரைகளையும், குப்பைகளையும் வைக்கவேண்டியமுறைகள்:—

(i) ஆறு:—யாதொரு ஆறுவது அருவியாவது ஜலாதரமாக இருக்குமானால் அடைபாடாக் குறிப்புப் பலகை நாட்டிவைத்தாகிலும் ஆற்றின் குறுக்கே கம்பிகளையேனும் கம்பிகளையேனும் கட்டிவைத் தாகிலும் ஆற்றஜலத்தை மூன்றுபாதமாகப் பிரித்துவைக்கவேண்டும். முதலிலிருப்பது மற்றவைகளைக் காட்டிலும் உயர் தரமாயிருப்பதுமான பிரிவிலுள்ள ஜலத்தை வீட்டுக்காரியங்களுக்காகவும், இரண்டாவது பிரிவிலுள்ள ஜலத்தை கால்நடைகளுக்காகவும், மூன்றாவது பிரிவிலுள்ள ஜலத்தை குளித்தல் சுத்திசெய்தல் முதலான காரியத்துக்காகவும் உபயோகிக்கவேண்டும். பட்டணத்திலிருந்து வரும் எந்த ஜலதாரையையும் மூன்றாவது பிரிவுக்குமேல் ஆற்றின் பிரவேசிக்கொட்டல் ஆகாது.

(ii) கிணறு:—கிணற்றுத் தண்ணீரைத் தோண்டிகளாலாவது இருப்புப் பாத்திரங்களாலாவது பித்தனைப் பாத்திரங்களாலாவது மொள்ளவேண்டும். கிணறுகளுக்குப் படிவைத்திருக்கிற இடங்களில் அசுசியானபாதங்களினால் ஜலம் கெட்டுப்போகுமாயைால் அந்தப்படிங்களில் எவரையும் இறங்க வொட்டாமல் வழியைத் தற்காலம் கொம்புகளாலாயினும் முட்களாலாயினும் அடைத்து வைப்பது நல்லது.

(iii) ஏரி:—கிணறுகளை எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாய் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமோ அவ்வளவு ஜாக்கிரதையாகவே ஏரிகளையும் பார்த்துப் பாதுகாக்க வேண்டும். வார்திபேதி விஷயமானது அளவில் கொஞ்சமாயிருக்கினும் ஒரு பெரிய ஏரியைக்கூட விஷமாக்கிவிடும்.

(iv) ஜலதாரை:—ஜலதாரைகளைத் தினந்தோறும் புது ஜலம் பாய்ச்சியும் பெருக்கியும் சுத்தப்படுத்தவேண்டும்.

(v) குப்பை:—சகலவிதமான குப்பையையும் பிரதி தினம் எடுத்துவிட வேண்டும். சுண்ணாம்பு கால்வாயைப் போல் செய்யப்பட்ட சிறியதொட்டிகளில் போட்டு குப்பையை கொளுத்திவிடக்கூடும். ஆனால் அவைகளின் வாய் மாத்திரம் அதிக, சிறிதாயிருக்கவேண்டும். சுட்டெரிப்பதற்கான அத்தொட்டிகளிலுள்ள சாம்பலை உலர்த்த மண்ணோடு கலந்து கொட்டிவிடலாம். அல்லது பயிர் நிலத்தில் கொண்டுபோய்ப் போட்டலாம்.

12. வார்திபேதி வீட்டிலுள்ளவர்களுக்கு வருங்கால் அனுஷ்டிக்கவேண்டியவசதிகள்:—

• பேதியாகிறதையும் வார்தியாகிறதையும் சட்டிகளில் பிடித்துக்கொள்ளவேண்டும். வேறே யாதொரு தொத்தி

வியாதி முறிக்கமருந்து கைக்குக் கிடைக்கிறதாயிராவிட்டால் அந்தப் பாத்திரங்களில் புது சுண்ணாம்பை தயாராக வைத்திருந்து மலத்தின்மேல் பிறகு கொஞ்சம் சுண்ணாம்பைப் போட்டு மூடவேண்டும்.

(b) வார்தியும் பேதியும் தரையில் ஆய்விட்டால் அதன்மேல் சுண்ணாம்பு போட்டுப் பிறகு அந்தத் தரையைத்தோண்டி யெடுத்துவிட வேண்டும். நோயாளியின் தேகத்தைத் துடைக்க கந்தைகளை உபயோகித்துப் பிறகு அவைகளை மலத்தோடு வைக்கவாவது வேண்டும். அல்லது சுட்டெரித்துவிடவாவது வேண்டும்.

(c) வார்தியும் பேதியுமான் வஸ்துக்களை கிராமத்திலிருந்து கால் மைலுக்குக் குறையாத தூரத்திலும் அருகிகள் ஏரிகள் அல்லது கிணறுகளுக்கு வெகுதூரத்திலும் ஐந்து அடிக்குக் குறையாத ஆழமாக குழிகளைத் தோண்டி அந்தக் குழிகளிலே வார்தியானதையும் பேதியானதையும் போட்டுப் புதைக்கவாகிலும் வேண்டும் அல்லது கூடமா அல் வார்தியானதையும் பேதியானதையும் நெருப்பிட்டுக் கொளுத்திவிடவாகிலும் வேண்டும். வார்திபேதியினால் சங்கடப்பட்ட நோயாளியின் மேலிருந்த வஸ்திரங்களை குறைந்தது இரண்டுமணி நேரமாகிலும் வேகவைக்கவேண்டும்.

3. வார்திபேதி நேரிட்டவீட்டில் அவ்வியாதியை முறிக்கும்வதம்:—சகல தட்டுமுட்டு சாமான்களையும் அந்தந்த இடத்திலேயே இருக்கும்படி விட்டு வைக்கவேண்டும். பிறகு காற்று எவ்வளவும் உள்ளே போகாதபடிக்கும் வெளியில் வராதபடிக்கும் எல்லா வெடிப்புகளையும் துவாரங்களையும் கதவுகளையும் ஜன்னல்களையும் செம்மையாக மூடிவிடவேண்டும்.

இரண்டொரு விடங்களில் மண்ணைப்போட்டு அதன் மத்தியில் ஒரு பாளை ஒட்டி வைக்கவேண்டும். அந்த ஒட்டிணுள்ளே ஏறக்குறைய ஐந்து துலாம் எடையுள்ள கந்தகமடங்கிய மற்றொரு வோட்டை வைக்கவேண்டும்.

இப்படிச் செய்ததும் கந்தகத்தை கொளுத்திவிட்டு அறையிலுள்ள மனிதர்களும் பிராணிகளும் வெளியில்வந்துவிடவேண்டும். கதவுகளையும் ஜன்னல்களையும் மூன்று மணிசேரம் வரையில் மூடிவைக்க வேண்டும். மண்ணைச் சுற்றிலும் கொட்டி அதில் இரண்டு ஒட்டை வைப்பது ஏதற்கென்றால் திராவகருபமாக இருக்கும் கந்தகம் தரையில் ஒழுதி அந்த இடத்தில் தீபற்றிக்கொள்ளாம லிருப்பதற்கேயாம். செங்கல் புதைத்திருக்கிற தரையில் வார்தி பேதியான கல்மஷம் பட்டிருக்குமானால் அந்த இடத்தை ஓரடி ஆழம் வெட்டி எடுத்து எல்லாவற்றையும் அப்புறப்படுத்தி புதைத்துவிட்டு அந்த இடத்தில் வேறே மண்ணைப்போட வேண்டும்.

11. வார்திபேதியினால் இறந்தவர்களின் பிரேதத்தைச்செய்யவேண்டியவீதம்:—

வார்திபேதியினால் தேகவியோகமான பிரேதங்களை தகனஞ் செய்வதே உத்தமம். அப்படிச் சில்லாவிட்டால் அவைகளை ஆறடி ஆழத்தில் புதைக்கவேண்டும். அடியில் பாதையாடிரப்பதனால் மண் ஆழமாயிராத இடங்களில் குழியை எவ்வளவு ஆழமாய் தோண்டக்கூடுமோ அவ்வளவு ஆழம் தோண்டி மூன்றங்குல உயரம் சுண்ணாம்பைக் கொட்டி அதன்மேல் பிணத்தை வளர்த்தி பிணத்தின் மேல் இன்னும் மூன்று அங்குல உயரத்துக்கு சுண்ணாம்பைக் கொட்டவேண்டும்.

15. தொத்துவியாதியை முறிக்கக்கூடிய பொருள்கள்:—(1) தண்ணீர் கொதிப்பதினால் உண்டாகும் ஈரக்கசிவான உஷ்ணம்.

(2) அடுப்புகளிலுள்ள ஈரமில்லாத உஷ்ணம்.

(3) கந்தகம், இது பிரதிகடையிலும் கிடைக்கும். இதை உபயோகிக்கிற விதம் என்னவென்றால், மூடி விடப்பட்ட அறைகளில் இதை வைத்து எரிப்பதேயாம்.

(4) அன்னபேதி. ஜலதாரைகளுக்கும் மலத்துக்கும் சகலவிதமான வார்திபேதி கல்மஷங்களுக்கும் நான்கு பவுன் அன்னபேதியை இரண்டுசேர் தண்ணீரோடு சேர்த்து உபயோகிக்கலாம்.

(5) தூறுபங்கு ஜலத்துடன் ஒரு பங்காகக் கலந்த கார்பாஸிக் திராவகம் அல்லது மக்டோகால் பெளடர் என்று சாதாரணமாய்ச் சொல்லப்படுகிற கார்போலேட் ஆவ் வையம்.

16. விஷபேதியை நிறுத்துவதற்கு பரிசுரங்கள்:—(1) சமீபத்தில் வைத்தியன் இருந்தால் உடனே அழைக்கப்படவேண்டும்.

(2) இசிப்புண்டானால் நல்லெண்ணெயைக்காய்ச்சிப் புறங்களிலும் கால்களிலும் நன்றாய்த் தேய்க்கவேண்டும், வயிற்றின்மேல் கடுகு போல்ட்டிஸ் போடவேண்டும். இடது மார்பின்மேலும் மேற்படி போல்ட்டிஸ் போட வேண்டும்.

(3) தாகமெடுத்தால் வேண்டுமானால் நல்லதண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும். கஞ்சியாவது இஞ்சி சுரசமாவது கொடுக்கலாம்.

(4) நாலுநாழிகைக்கு ஒருமுறை ஒருபுதிய பச்சை முட்டை உள்ளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். காய்ச்சின பசும்பால் கொடுக்கலாம்.

(5) குளோரைடைன் 20, 30 துளிகள் ஜலத்தில் விட்டு 3 மணி அல்லது 4 மணி நேரத்துக்கெல்லாம் கொடுக்கலாம். அப்பேர்க்கொத்த மருந்தை வாங்கிக் கொடுத்தால் பேதியை சீக்கிரத்தில் சிறுத்தி விடலாம்.

(6) வைத்தியன் இல்லாத இடமாயிருந்தால் பேதியை சிறுத்துவதற்கும் வியாதி மும்மரபாய் ஆகாதபடி அணைபோடுவதற்கும் நயமான மருந்துகள் வாங்கலாம். சுண்ணாம்பு கலப்பு, பாட்டெர்வான் மாத்திரைகள், வார்திபேதி துளிகள் இவைகளை எல்லாம் வாங்கி நெறக்குவாட்டர் (கஸ்ப்பாவிஷ்) இடத்தில் வைக்கப்படவேண்டும். இவைகளால் அதிக நன்மை உண்டாகும்.

17. அஜீரணவியாதி கண்டவுடன் நாய்செய்யவேண்டியசிகிச்சை: இந்த வியாதி கண்டபோது அற்ப வியாதியாய் காணப்பட்டாலும் தீராவியாதியாகி விடும். ஆகாரத்தை மென்று சாப்பிடவேண்டும். அதிக வேகமாய்ச் சாப்பிடக்கூடாது. தகாத போஜனம் உட்கொள்ளலாகாது. மிதமிஞ்சிசாப்பிடக்கூடாது. வேலை தப்பி புசிச்சலாகாது. தேச அபியாசம் உழைப்பு இல்லாமலிருக்கக்கூடாது. லாகிரி வஸ்துக்களைச் சாப்பிடக்கூடாது. இப்படி இருந்தால் ஜீரணசக்தி நன்றாய் இருக்கும். ஜீரணக்கருவிதன் பலவீனப்படாது. புதினாதுயல், இஞ்சி துகையல் போஜன விஷயத்தில் உபயோகிக்கொள்வது நல்லது.

18. மலேரியா என் னுய் சுரத்துக்கும் வார்திபேதிக்கும் இருக்கும் வித்தியாசம்:—மலேரியா என்னும் சுரமானது ஜனசங்கை அற்பமான இடங்களில் பரவும். வார்திபேதியானது பட்டணங்களிலும் ஜன

அடர்த்தியான இடங்களிலும் விசேஷமாய் மரணத்தை உண்டெண்ணும்.

19. மலேரியாவியாதி உண்டாவதற்கு முகாத் தரங்கள்:—(1) அதிக உஷ்ணம். (2) பூமியின் ஈரம். (3) ஆகாயம் கெட்பெப்போதல். (4) சுகாதாரக்குறைவு அ தாவது கெட்டதண்ணீரைக் குடித்தலுமாம். இந்த வியாதியை குளிர்ச்சி, வறட்சி, இன்னும் சுகாதார முறைமைகளாலும் அதைத் தடைசெய்யலாம்.

(1) இந்த வியாதியானது மனிதர் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்துக்குப் போக்குவரவு செய்வதாலும். (2) வார்திபேதிமலஜலங்களால் கெடுக்கப்பட்ட தண்ணீரைக் குடித்தலாலும். (3) தொத்து சும்பந்தமான ஆகாரம் உட்கொள்ளுதலாலும். (4) மலினமானவஸ்திரங்களைத் தரிப்பதாலும். (5) வியாதியஸ்தர்களின் மலஜலப் போக்கு குடலினின்றும் கழிவதால் உண்டாகும் துர்நாற்றத்தை முகர்வதாலும் ஒட்டிக்கொள்ளுகிறது. இந்த வியாதி எப்போதும் சந்தைகளிலும் யாத்திரைகளிலும் காணுகிறது வழக்கம். யாத்திரை போய்வரும் யாத்திரிகளுக்கும் குக்கண்டு அவர்கள் மூலமாய் சென்னைக்கும் இன்னும் மற்ற இடங்களுக்கும் பரவச்செய்கிறது.

20. சீதபேதியும் அதிசாரபேதியும் கிருமிகளும் வருவதற்குக்காரணங்கள்:—இரவிலேவெளியிடங்களில் உறங்குவதால் வயிற்றின்மேல் சீதளம் தாக்குவதினாலும், சாப்பாட்டில் பிசுருகள் நேரிடுவதினாலும் பெரும்பாலும் மலினமான ஜலத்தைக் குடிப்பதினாலும் சீதபேதி, அதிசாரபேதி, இரத்தபேதியும் உண்டாகின்றன. கிருமிகள் வசிக்கிற மலினமான ஜலத்தைக் குடிப்பதால் குடலில் கிருமிகளும் உண்டாகின்றன. ஜலத்தைக் காய்ச்சிவிடுவதனால் இந்தப் பிராணிகள் சாவதுமன்றி அதிசார

பேதியும் இரத்தபேதியும் சம்பவிக்காதபடி பாதுகாப்பு முண்டாகிறது.

21. மஹாமாரி - கொள்ளைநோய்.—மஹாமாரி என்னும் இந்தவியாதி முதலில் பொம்பாய் ராஜதானியில் உண்டாய் பெருநூரில் பரவிப்பின்பு சென்னை ராஜதானிக்கு வந்தது. இதன் முக்கியகுணம் யாதெனில், முதலில் சுரம்கண்டு நரம்புகளும் ரத்ததாரைகளும் வீங்கி அதிக மரணத்தை உண்டாக்கும் குணமுள்ளதாகிருக்கிறது.

22. மஹாமாரி அல்லது கொள்ளைநோயின் அறிகுறிகள்:—வியாதிகண்டவுடன் சிலமணிநேரங்கள் முதல் 10 நாட்களுக்குள் வியாதியின் குணங்கள் செவ்வையாய்க் காணப்படும். பலஹினம், நேகத்தின் நிறம் மஞ்சள் நிறமாய்ப் போதல், தூக்கம், மயக்கம், படுக்கை பொருந்தாமை, கடும்தலைவலி, பின்பக்கம், இடுப்பு, அடிவயறு இவ்விடங்களில் சுட்டிபோல் குத்துதல், குளிர், நடுக்கல், கடுஞ்சுரம், இரண்டுமூன்றுநாள் சுரம்காய்ந்த பிறகு கழுத்து, அக்குள், அறைகளில் வீக்கம் உண்டாகும். வீக்கம் கண்டவுடன் சுரம் படிப்படியாய் குறையும். வீக்கம்குறைந்து கட்டிகள் உடைந்தால் வியாதி குறையும். வியாதி விடாமலிருந்தால் நோயாளி ரத்தம் கக்குவான். மூக்கு, வாய், குடல்கள், மூத்திரம், இவைகளில் ரத்தம் வெளிகாணும். ரத்தப்பெருக்கினால் மயக்கம், சித்தப்பிரமை கண்டு உடனே இழுப்பு வலி கண்டு மரணம் உண்டாகும். இந்தவியாதி வெவ்வேறு அறிகுறிகளைக்காட்டும். சிலசமயங்களில் சுரமல்லாமல் நரம்புதாரைகள் வீங்கும். சுவாசக் குழாய்களில் நோயும் கடும்கூழும் காணும். ஒருவேளை நரம்புகளின் வீக்கமில்லாமலிருக்கும்.

512
87

இந்தவியாதி கண்டவுடனே முனிவிரிபல் ஆபீசருக்காவது, டிஸ்திரிக்ட் மாகிஸ்திரேட்டுக்காவது, அருகாமையிலிருக்கும் மெடிகல் ஆபீசருக்காவது சங்கதி தெரியப்படுத்தவேண்டும்.

எலிகள் பாம்புகள் இந்த ஜெந்துக்கள் இந்தவியாதி யால் முதலில் மரணமடையும். அவைகள் இறந்தவுடன் அவைகளைக் கொளுத்திவிடவேண்டும்.

எலிகளால் இந்த வியாதி விசேஷமாய்ப் பரவுமாதலால் அவைகள் விட்டுக்கு விட்டு நுழையுமாதலால் கொத்து சம்பந்தம் இவைகளால் நேரிடும். ஆகையால் கிராமங்களிலும், பட்டணங்களிலும் எலிகளைக் கொன்று விடுவதே உத்தமம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தானிய மூட்டைகள் வர்த்தக சாமான்கள்தொத்துவியாதியுள்ள இடங்களிலிருந்து வந்தால் அவைகளை யெல்லாம் நன்றாய் சோதனைசெய்து அவைகளில் எலிகள் இருப்பதாய் தெரிந்தால் அவைகளைக் கொன்று உடனே கொளுத்திவிடவேண்டும்.

23. இந்தவியாதியை ப்ரவ்வொட்டாமல் செய்யும் விதங்கள்:—(1) நோயாளியை உடனே அப்புறப்படுத்தவேண்டும். நன்றாய் காற்று உலாவத் தக்க கிழல்போட்ட கொட்டாமிடப்படுக்கச்செய்வது நல்லது. நல்ல காற்று உலாவும்படிச்செய்வது நோயாளிக்கும் அவனுக்கும் பரிசாரம் செய்கிற வேலைக்காரர்களுக்கும் வியாதி அணுகாதபடிக்கு இருக்க விகவும் நல்லது. (2) நோயாளிக்கு எவ்வித ஓத்தாசையைச் செய்ய உடன்பட்டவர்கள் தவிர மற்றவர்கள் அவன் அறைக்காவது கொட்டாய்க்குள்ளாவது போகலாகாது. எப்போதும் கைகளையும் கால்களையும் வெந்நீரால் அடிக்கடி வேலை

காரர்கள் கழுவ் சுத்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும். (3) எச்சில், மூக்குச்சளி, மலம், மூத்திரம் இவைகளை எல்லாம் ஜாக்ஜிரதையாய்ச் சேர்த்து சுண்ணாம்பு நீரால் மூடப்படவேண்டும். கடைகளில் அன்னபேதி கடைத் தால் அகை மலஜலங்களின்மேல் போடவேண்டும். புது சுண்ணாம்புநீரில் மேற்படி அன்னபேதியைக் கலந்து கிராமத்துக்கும் குடிக்கும் ஜலாகயங்களுக்கும் நெடுநூரத்தில் பூமியில் 5-அடி ஆழம் தோண்டி புதைக்கப்படவேண்டும். அல்லது நெல்லி, வாஸ்தூன், கெரோசின் எண்ணெய் கலந்து முழுதும் கொளுத்திவிடப்படவேண்டும். (4) இந்த எச்சரிக்கைகள் வியாதி முழுதிலும் அனுசரிக்கப்படவேண்டும். அல்லது குறைந்தபட்சம் சுரம் நின்றபின் 4-வாரங்கள் வரையிலும் கடைசி தட்டி சுவஸ்தமான ஒருவாரம் வரையிலும் மேற்படி விதிகள் அனுசரிக்கப்படவேண்டும். (5) ரத்தம், ரத்தத் திடீன் கலந்துவந்த போக்குகளையும், கட்டியிலும் விக்கங்களிலிருந்துவந்த விஷசம்பந்தமான சிழுகளையும், சுவாசத் குழாய் நோயுள்ளவர்களின் எச்சில் முதலானவைகளையும் நெருப்பினால் கொளுத்திவிடப்படவேண்டும். (6) நோயாளி போட்டுக்கொண்டிருந்த படுக்கை, வஸ்திரங்கள் முதலானவைகளை எக்காரணங்களாலேனும் வண்ணம் அருகாமையிலிருக்கும் குளம், ஏரி, கிணறு இவையளில் தப்பி சுத்திசெய்யும்படி உத்தரவு கொடுக்கக்கூடாது. (7) மேற்படி படுக்கை வஸ்திரங்கள் யாவையும் நோயாளியின் வீட்டிலேயே தண்ணீரில் வேகவைத்து சுத்தி செய்து வியாதியஸ்தன் சுவஸ்தமானபிறகோ இறந்த பிறகோ அவைகளைக் கொளுத்திவிடவேண்டும். (8) பிணத்தை அலந்தரிப்பதற்கும் சுகொட்டுக்குக் கொண்டுபோவதற்கும் ஏதுவாயுள்ள எல்லா சாமான்களையும் கொளு

த்திவிடவேண்டும். (9) பிணங்களை எவ்வளவு அவசியமாய் தொடக்கடுமோ அந்த சந்தர்ப்பங்களுக்கல்லாமல் மற்றப்படி தொடர் அவசியமில்லை. (10) மதம் ஜாதி இவைகளில் வழக்கம் இப்படிச் செய்வதை தடுக்காதபட்சத்தில் எல்லா பிரேதங்களையும் கொளுத்திவிடவேண்டும் ஒருவேளை பிரேதங்களைப் புதைக்கும்படி நேரிட்டால் குடியிருக்கும் இடங்களுக்கும் குடிக்கும் தண்ணீர் உள்ள இடங்களுக்கும் நெடுநூரம் அப்பால் புதைக்கப்படவேண்டும்.

24. வியாதியஸ்தன் இறந்தபிறகோ அல்லது சுவஸ்தமானபிறகோ அவன் அறையில் இருக்கும்படி உயினைப்போக்குமாறு அனுசரிக்கவேண்டிய விதிகள்:—எல்லா மரசாமான்களையும் வெந்நீர் வார்த்துக் கழுவ் சுத்தம் செய்யப்படவேண்டும், கொளுத்திவிட்டால் மிகவும் நலம். (2) மண்பாண்டங்களையெல்லாம் உடைத்துவிடவேண்டும். பின்பு அவைகளைச் சுண்ணாம்புபோட்டு புதைக்கவேண்டும். உலோகபாத்திரங்களை எல்லாம் அடுப்பின்மேல் வைத்து அக்கினி மூட்டி அவைகளைச் சுரையால் தொடக்கூடாதபடி எவ்வளவு அதிகமான உஷ்ணம் ஏறும்வரையில் வைத்துவிடவேண்டும். மேற்படி பாத்திரங்களின் எல்லாப் பாகங்களும் ஒன்றாய் உஷ்ணம் ஏறும்படி செய்யவேண்டும். (3) வியாதியஸ்தன் அறையில் சூரியபிரகாசமும் நல்லகாற்றும் நன்றாய் உள்பிரவேசிக்குமாறு செய்யவேண்டும். (4) மலம் ஜலம் சிந்தின் இடங்களிலெல்லாம் சுண்ணாம்பும் தண்ணீரும் கலந்து மேற்படி தரைகளைச் சுத்திசெய்யவேண்டும். மண்தரையாயிருந்தால் இப்படிச் சுத்திசெய்த பிறகு அந்தப் பாகங்களில் உள்ள மண்ணைத் தோண்டி யெடுத்து மேற்சொன்னவைகளைப் புதைக்கவேண்டும். புதியமண் அதற்

குப் பதிலாக உபயோகிக்கவேண்டும். (5) சுவர்களைப்பெல்லாம் உலர்ந்ததுடைப்பதால் கூறிப்பெருக்கவேண்டும். அந்தத்துடைப்பத்தை பின்பு கொளுத்திவிட்டு சுவர்களைல்லாம் சுண்ணாம்பு அடிக்கப்படவேண்டும். (6) இந்த வேலை செப்பவர்களுக்கெல்லாம் சரீரத்தின்மேல் வஸ்திரம் இல்லாமலிருப்பதே நலம் அல்லது மேற்படி தரித்த வஸ்திரங்களைக் கொளுத்திவிடவேண்டும். உழைமண்போட்டு அடுப்பில் கொதிக்கவைக்கவேண்டும் அல்லது கொளுத்திவிடவேண்டும்.

இதேபிரகாரம் வியாதியஸ்தர்களுக்குப் பணியிடை உபசாரம் முதலானவை செய்தவர்கள் அனுசரிக்கவேண்டும். இவைகளெல்லாம் செய்தபிறகு முக்கியமாய் காலகைகளைச் சோப்பும் வெந்நீரும்போட்டு நன்றாய் அலம்பி சுத்திசெய்து கொள்ளவேண்டும்.

25. மஹாமாரி கொள்ளினோய்வராதபடிக்கு (இன் ஆக்குலேஷன்) வைசுரிபால் சிகிச்சை செய்துகொள்கிறவர்கள் அனுசரிக்கவேண்டிய முறைகள்:—(1) இரண்டுநாள்முன்பாகவே எண்ணெய்தேய்த்த ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். (2) மலச்சிகிக்காயிருந்தால் ஓர் பேதிக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். (3) இன் ஆக்குலேஷன் செய்துகொண்டபிறகு பத்தியம் இருக்கவேண்டும். பால், கஞ்சி, காடி, சோடா இவைகளைப்பெல்லாம் தாராளமாய்த் குடிக்கலாம். (4) இன் ஆக்குலேஷன் செய்துகொண்டபிறகு ஜனங்கள் களைப்பாலும் மயக்கத்தாலும் அவஸ்தைப்படுகிறார்கள். இதிலுள்ள யாதொரு பயமுமில்லை. இதற்கு நல்ல அவிழ்நம் என்னவென்றால்: ஓர் நாற்காலியில் உட்கார்ந்து முழங்கால்களின் மத்தியில் தலையை வைத்து குனிந்து இருப்பது.

சோடாவாவது காடியாவது கொஞ்சம் பால் கலந்து சாப்பிடலாம். (5) இன் ஆக்குலேஷன் செய்யப்பட்ட (அதாவது வைசுரி பால்வைத்த) பூஜம் நோயெடுத்தால் தவிடு அல்லது வறட்சியான வஸ்துக்களால் ஒத்தடம் போடவேண்டும். பூஜத்துக்கு ஓர் துணியால் விலைபோல கட்டி மாட்டிக் கொள்ளவேண்டும். (6) சுரம் தணிநிற வரையில் வெளியே வந்து காற்றுமேலே படும்படி உலாவலாகாது. பூஜத்தில் வலிசெலநாள் இருக்கும். இது சாதாரணமாய் செய்யும் தன் வேலைக்குயாதொரு தடையாயிருக்க அவசியமில்லை. (7) மூன்றுநாள்கு நாள்வரையில் சாதாரணமான ஸ்நானம்கூட தேவையில்லை. ஒருவேளை ஸ்நானம் செய்யவேண்டிய அவசியமிருந்தால் கம்பளியினால் உடம்பை ஓர் மூடப்பட்ட அறையில் துடைத்துக்கொள்ளவேண்டும். காற்று சரீரத்தின்மேல் படக்கூடாது. குளிர்ந்த ஜலத்தில் ஸ்நானம்செய்வது கூடாது. (8) எட்டுபத்து நாள் வரையில் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொண்டு ஸ்நானம் செய்யலாகாது. (9) சுரத்துக்கு மருந்து தேவையில்லை. இரண்டுமூன்று நாள்களுக்கெல்லாம் சுரம் தணிந்துபோகும். தலைநோய் உண்டானால் மென்தால், பனிக்கட்டி, குளிர்ச்சியான தைலம், காடி ஜலம் முதலானவைகளை மேலே தடவி உபயோகிக்கலாம். சுரம் ஒருவேளை அதிகரித்தால் தேர்ந்த மெடிக்கல் ஆபிசருக்குச் சங்கதி தெரியப்படுத்தி அவர் உத்தரவு ப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டுமே யல்லாமல் சாஸ்திரப் பயிற்சியும் அனுபேக்முயில்லாத வைத்தியர்களிடம் சிகிச்சைக்குப்போகக்கூடாது. (10) வார்தி கண்டால் பனிக்கட்டி கலந்த சோடா, அல்லது பால்கலந்த சோடாவாவது உட்கொண்டால் வார்தி நிவிர்த்தியாகும். (11) ஸ்திரீகள் வீட்டுக்குமாதார்தரம் விலக்காகிறதற்கு

ஒருவாரம் அல்லது 10 நாட்களுக்கு முன்பே இன் ஆக் குலேஷன் செய்துகொள்வது மிகவும் நலம். வீட்டுக்கு விஸக்கான பின்பு ஒருவாரம் பொறுத்தாவது இன் ஆக் குலேஷன் செய்துகொள்ளலாம். (12) பலஹீனமான சுவாசக்குழாய் உள்ளவர்கள், வலியுள்ளவர்கள், பலஹீனர்கள், ஹிருத்யு வியாதியுள்ளவர்கள் இவர்களெல்லாம் மெடிக்கல் ஆபிசரால் முன்பாகவே தேகத்தின் நிலைமையைப் பற்றி பரிசோதனை செய்யப்பட்டு பின்பு யுக்தமான இன் ஆக்குலேஷன் செய்துகொள்ளவேண்டும். மேற் சொன்ன நிபந்தனைகள் யாவும் பிளேக் கம்மிஷனர் அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டவைகள்.

26. சன்னிபாதசுரம் விஷசுரம் அல்லது 21 நாள் சுரம்:—விடாதசுரம் காய்ந்து ரோஜாப்பூநிறமான புள்ளிகள் உண்டாகும். முக்கியமாய் புட்டத்திலும் அடிவயிற்றிலும்கொப்புளங்கள் உண்டாகும். உடல்களின் சிறு குழாய்கள் குறுகி அஜீரணபேதியை உண்டாக்கும். இந் தகுநிகளுடன் கூடிய வியாதியாகும்.

27. சன்னிபாதசுரத்தைத் தடுப்பதற்கும் பரவா மலிருப்பதற்கும் முனிசிபல் அதிகாரிகள் அனுசரிக்கவேண்டிய சுகாதாரமுறைகள்:—(1) வியாதியஸ்தர்களின் மலஜலங்களை வைப்பதற்கு ஓர் இரும்பு தொட்டி வைக்கப்படவேண்டும். இவைகளை ஜாக்கிரதையாய் வைத்து கூடிய சீக்கிரத்தில் அப்புறப்படுத்தி பரிஷ்கரிக்கவேண்டும்.

(2) கக்கன்கள், சாக்கடைக் கால்கள் சுத்திசெய்யப்பட்டு நன்றாய் ஜலம்விட்டு கழுவப்படவேண்டும்.

(3) கிணறுகள் இருந்தால் பொட்டாவிடம் பெர்மாங்கனேட்டியினால் சுத்திசெய்யப்படவேண்டும்.

33. காதுவலிக்கு பரிகாரம்:—அடிவெள்ளுள்ளிச்சாறு, தேங்காய் எண்ணெய் இவைகளைக்காய்ச்சி இளஞ்சூடாயிருக்கையில் காதுக்குள் விடலாம். குளிர்ச்சியால் உண்டானால் காயம் கடுகுபோல்மஸ் காதுக்குப் பிடிபுறத்தில் போடலாம்.

34. வயிற்று வலிக்கு சிகிச்சை:—வெந்நீர் ஒற்றும், கடுகு போல்மஸ் இவைகளை வயிற்றின்மேல் போடலாம். ஒமத்திராவகம், கிராம்பு கஷாயம், கக்கு கஷாயம் குடிக்கலாம். வெந்நீரில் உட்கார்த்து குளிப்பது மிகவும் சவுக்கியத்தைத் தரும். சிசுவாக்குழலால் மலத்தைப் போக்குவதால் உடனே செளக்கியம் தரும்.

35. கண்ணோய்க்குக் காரணம்:—கொசு இந்த நோயை வியாபிக்கச் செய்கிறது. அழுக்கினாலும், கெட்ட காற்றாலும், கண்ணில் ஐசு, கல், மண் முதலானவை விழுவதால் உண்டாகிறது. இதற்கு சிகிச்சை கண்ணில் வெளிச்சம் படாமல் வைக்கவேண்டும். படி காரத்தண்ணீரால் கழுவினால் கழுண்டாகும். கண்ணோய் லேசாய் இருந்தால் கடுபாலும் ஜலமும் சேர்த்துக் கழுவினால் உடனே சுகம் உண்டாகும். கண்ணோய் கடுமையாயிருந்தால் பத்து கிராமினி வெள்ளிபஸ்பம் எடுத்து ஒரு அவுன்ஸ் ஜலத்தில் போட்டு திமை ஒருமுறை ஒரு துளி கண்ணில் விட சுகம் தரும்.

36. கக்கிருமல்:—இதற்கு பரிகாரம்: இதற்குள்ளுள்ளிருந்து கொடுத்தாலும் ஆறுவாரம் பிறகு தான் நிற்கும். பின்பு ஆறுவாரம் வரையில் அது தொற்றும் தன்மையுள்ளது. இரண்டி இருமல் ஒரே இழுப்பாய் இழுக்கும். தொண்டையில் ஒர்வித சப்தமுண்டாகும். நெஞ்சில் தைலம் தேய்க்கலாம். ஆரம்பத்தில் சுரமருந்து கொடுக்கலாம்.

கலாம். முச்சுவடுவது கஷ்டமாய் இருந்தால் நெஞ்சில் இருக்கும் கோழைகளைப் போக்க வார்த்திக்குக் கொடுக்கலாம். வியாதி அனுகூலம் ஆகிறவரையில் தேகபலத்துக்காக குவைனாத்தான் அல்லது இரும்பு திராவகம் கொடுக்கலாம். முதலைக்கரி சுட்டு பிராந்தியில் குவைத்து நாகில் தடவலாம். பாரிலும் உச்சியிலும் சந்தன தூள் போட்டு தேய்க்கலாம். அடிக்கடி ஸ்நானம் செய்துவைப்பது நல்லது.

37. சுளுக்கு முட்டி புரளல் இவைகளுக்கு சிகிச்சை:—வெந்நீர் ஒற்றடம், கர்ப்பூரத்தைலம் தேய்த்தல் குணம்தரும். பரிசார ஜலம் நெடுநாள் சுளுக்குகளுக்கு உதவும். முட்டி புரளுவதற்கு, சாமர்த்திக முள்ள அலுபோக மெடிகல் ஆபிசரிடம் கொண்டுபோக வேண்டும்.

38. மூர்ச்சையுண்டாவதற்குக்காரணம்:—இரத்தாசயம் தன் தொழிலைச் செய்யதடைப்படுவதால் உண்டாகிறது. அதிகபயம், பசி, குடு, களைப்பு, நல்லகாற்று இல்லாமை இவைகளால் இரத்தஜட்டம் தடைப்பட்டு நோயாளியின் தேகம் வெளுத்து மயக்கம் உண்டாகும். மூளைக்கு ரத்தம் பரவாததால் ரொக்கைதப்பிப் போவான். இதற்கு சிகிச்சை (1) சுத்த ஆகாயம் இருக்கிற இடத்தில் நோயாளியை படுக்கவைக்கவேண்டும். (2) குளிர்ந்த ஜலம் முகத்தின்மேல் தெளிக்கவேண்டும். (3) ஸ்மெலிங் சால்ட் இந்த உப்பை முகரச்செய்யவும். (4) நெஞ்சைப் பலமாய்த் தேய்த்தலினால் இருதயம் துடிக்க ஆரம்பிக்கும். (5) மயக்கமாயிருந்தால் காய்ச்சினபால் முதலிய திரவசம்பந்தமான உணவுகளைக் கொடுத்து, பின்பு தெளிந்த சமயத்தில் கனபோஜனம் கொடுக்கலாம்.

39. விஷத்தால் தற்கொலைசெய்ய எந்த உனித்தல் முதலியவை:—இதற்கு கூடியவரையில் செய்யவேண்டிய பரிசாரம். அபிநீயைக் கொண்டாடியிலும் ஊமத்தையைக் கொண்டாடியிலும் சாப்பிட்டுவிட்ட யாதென நயருக்கு இரண்டு ரூபாயின் மேல் பரப்பக்கூடிய அளவான கடுகைப் பொடிசெய்து சிறு சூடான தண்ணீரில் கலக்கிக் கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு வார்தியுண்டாக்கும்பொருட்டு விரலினாலாவது இறகினாலாவது தொண்டையை கிளகிளுக்கும்படி செய்யவேண்டும். வார்தி எடுத்தபிறகு சூடாகவும் உறைப்பாகவுமுள்ள ஒரு கோப்பைக் காப்பி ஜலத்தை கொடுக்கவேண்டும். அதற்குப்பின் பேதிக்குங் கொடுக்கலாம். முட்டையின் வெள்ளைக்கருவைச் சாப்பிடக்கொடுக்கலாம்.

அந்த நயரை உலாவிக்கொண்டிருக்கும்படி செய்யவேண்டும். அவனை தூங்க வைக்கக்கூடாது. இதனால் பிரயோஜனப்படாவிட்டால், இன்னும் பின்னால் சொல்லி இருக்கிறபடி செயற்கை உஸ்வாச நிஸ்வாஸ முறையை அனிசரித்துப் பார்ப்பாயாக. யாதோருநபர் ஸ்மரணை தய்ப்பியும் சுவாசம் அரக்கு சாராய நாற்றமாகவாவது வேறு சாராய நாற்றமாவது இருக்கிறதாகக் காணப்பட்டால் தொண்டையைக் கிளகிளுத்தாகிலும் கடுகையும் கலந்துகொடுத்தாகிலும் வார்தியுண்டாக்கலாம். கொஞ்சம் சூடானகாப்பித் தண்ணீரையாவது பாலைவது சூப்பையாவது கொடுக்கவேண்டும்.

40. ஜலத்தில் அமிழ்த்துபேசுக விடாமலிருக்கும்பொருட்டு ஒவ்வொரு கிணற்றிலும் செய்யவேண்டியது:—ஆபத்துகளை நிவர்த்தி செய்யும்பொருட்டுபிரதி கிணற்றிலும் ஒருசங்கிலியை தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். ஜலத்தில் அமிழ்த்துகொண்டிருக்கிற ஒரு

வனைக் காப்பாற்ற பிரயத்தனப்படும்போது அவனுடைய தலைமயிரைப் பிடித்து அவனைக் கரையில் இழுக்க வேண்டும் ஜலத்தில் அமிழ்கிறவன் எது அகப்பட்டாலும் அதை கெட்டியாய் பிடித்துக்கொள்வானாகையால் கூடிய மட்டில் அவன் கைக்கு அகப்பட்டாமல் எட்டவே இருக்கவேண்டும்.

41. ஜலத்தில் மீழ்ந்து செத்தவர்போல் இருக்கிறவர்களுக்கு என்னவிதமான பரிகாரம் செய்ய வேண்டும்:—ஜலத்தில் அமிழ்ந்து செத்தால்போல இருக்கிறவர்களைப் பெரும்பான்மையாக இடைவிடா முயற்சியால் பிழைப்பிக்கலாம். வாயிலிருந்து ஜலம் வெளியே வரும்பொருட்டு சிறிதுநேரம் தலையைத் தொங்கவிட வேண்டும். பின்பு உடனே அவனை மல்லாக்கோல் சுருணையையாவது சிறிய தலையணையையாவது போட்டு அவனுடைய தலையை பின்பக்கம் தொங்கவிடவேண்டும். பிறகு முழங்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு அவனுடைய புஜங்களை அவனுடைய பக்கவாட்டத்தில் வைத்தழுத்தி அதன்பின்பு அவன் புஜங்களை அவன் தலையின் மேல் உயர்த்தி பிறகு இறக்கி அதன்பின்பு அவைகளை மறுபடியும் அவனுடைய பக்கவாட்டத்திலேயே அழுத்தவேண்டும். இப்படியாக ஒரு நிமிஷத்துக்கு ஏறக்குறைய இருபதுதரம் செய்யவேண்டும். அதற்குமேல் அதிகமாய் அடிக்கடி செய்யக்கூடாது. தேகத்தை சூடாக வைத்திருக்கவேண்டும். கால்களை இருகய ஸ்தானத்தின் பக்கமாய் மேல்பாரிசமாகத் தேய்த்துக்கொண்டிருக்கச்செய்யவேண்டும். உடலைக் கம்பளிகளாலும், கிடைக்கக்கூடுமானால் உஷ்ணமான புட்டிகளாலும் சூடாக வைத்திருக்கவேண்டும். எதையாவது விழுங்கச்சக்தி

அவனுக்கு உண்டாகிறபோது கொஞ்சம் சூடான காப்பித் தண்ணீரையாவது சூடான பாடியாவது கொடுக்கவேண்டும். கையிலா்கிலும் காலிலாகிலும் உள்ள காயத்தினின்றுப் வடிகிற இரத்தத்தை நிறுத்தவேண்டுமானால் செய்யவேண்டியது:—அந்த காயத்துக்கு மேலே ஒரு துணியை இழுத்துக்கட்டவேண்டும். அப்படிச் செய்தும் இரத்தம் ஒழுக்கிக்கொண்டிருக்குமானால் துணிக்கும் தோலுக்கும் இடையிலே ஒரு கொம்பை கிட்டு அதனால் துணியை முறுக்கி இருக்கவேண்டும். சில சமயங்களில் வெறும் விரலால் அழுத்தினாலும் இரத்தம் வடிகிறது நின்றுவிடும். அப்படிக்கில்லாவிட்டால் துணி மினுலாவது கம்பளத்தினாலாவது சுணற் சிம்பினாலாவது செய்யப்பட்ட திரணையை வைத்து அழுத்தவேண்டும்.

42. பாம்பு கடித்தால் செய்யவேண்டிய சிசிச்சை:—கையிலாவது புஜத்திலாவது காலிலாவது யாதொரு பாம்பு கடித்தால் கடித்த இடத்திற்கு நேர்மேலான இடத்திலே கனத்த கயிற்றையாவது துணியையாவது கட்டி அதற்குமேல் அப்படியே இன்னமொருகட்டும் போடவேண்டும். கூடுமானால் கடித்த இடத்திலே உன் வாயை வைத்து நன்றாய் கொப்பளித்து அலம்பி விடவேண்டும். கூர்மையான ஓர் ஆயுதம் கிடைக்கக்கூடுமானால் கடித்த இடத்திலுள்ள தோலை அறுத்துவிட்டு இரத்தத்தைத் தாராளமாய் ஒழுகும்படி விடவேண்டும். பழுக்கக்காய்ச்சின இரும்பாவது பழுக்கக்காய்ந்த கரியாவது சமீபத்திலிருந்தால் அதைக்கொண்டு கடித்தவாயையும் அதைச்சுற்றிலுமுள்ள தோலையும் நன்றாய்த் தீய்த்துக்கொடுக்க.

தலையிலாவது புஜத்திலாவது உடலிலாவது கடித்தால் கடித்தவாயை சுற்றி இரத்தம் தாராளமாய் ஒழுக

கும்படி அந்த வாயை அறுத்து பழுக்கக்காய்ந்த இயைபையாவது கரியையாவது அந்த வாயில் வைக்கவேண்டும்.

அதிக பலவீனமுண்டானால் சுடுகையாயுள்ள காய்ச்சித்தண்ணீரையாவது பாலையாவது கொஞ்சம் கலந்து ராயத்தையாவது கொடுக்கவேண்டும்.

இருபது நிமிஷமானபிறகு கட்டுப் போட்டிருக்கிற துணியையாவது கயிற்றையாவது தளர்த்திவிடவேண்டும். பிறகு அதிக சமீபத்திலுள்ள ஆஸ்பத்திரிக்கு உடம்போய் செய்யவேண்டிய சிகிச்சையெல்லாம்செய்யவேண்டும்.

43. தேள்கொட்டினால்செய்யவேண்டிய சிகிச்சை:—தேள்கொட்டும்போது தோலில் ஒரு சிறு தளரத்தை உண்டாக்கிவிடுகிறது.

கொட்டின இடத்துக்குமேல் கனத்த கயிற்றையாவது துணியையாவது கட்டி இடத்தம் ஒழுங்கும்படியாக கொட்டின இடத்தில் உள்ளதோலை அறுத்துவிடவேண்டும். பிறகு அதிகசமீபத்திலுள்ள ஆஸ்பத்திரிக்குப்போய் என்னசிகிச்சைசெய்யலாமென்று கேட்கவேண்டும்.

பத்து நிமிஷமான உடனே கட்டிவைத்த துணியையோ அல்லது கயிற்றையோ அவிழ்த்துவிடுக.

தேள்கொட்டானது பாம்பு கடியைப்போல மரணத்தை உண்டாக்குகிறதில்லை.

44. பேய்நாய்கடித்தால் செய்யவேண்டிய சிகிச்சை செய்யவேண்டும்:—வெறிபிடித்ததென்று நினைக்கப்பட்ட யாதொரு நாய் கடித்தால் பாம்பின் கடிப்புக்குப்போல சிகிச்சையே செய்யவேண்டும். அ

தக் காயத்தை உறிஞ்சிவிடுவதனால் யாதொரு அபாயமுமில்லை. ஆனால் அந்த திரத்தத்தை உடனே உமிழ்ந்து விட்டு வாயை நன்றாகக் கொப்புளித்த அலம்பிவிடவேண்டும்.

45. ஒரு பெண்ணின் பாவாடையானது தீப்பற்றிக்கொண்டால்செய்யவேண்டியது:—உடனே அவளுடைய உடலை ஒரு கம்பனியினாலாவது எவ்வித துணியினாலாவது சுற்றி அவளை நெருப்பின் சுவாலை தனிகிறவரையில் தரையிலே உருட்டவேண்டும். உடுப்பை கொஞ்ச நேரம் தரையில் கழற்றக்கூடாது. தீய்க்கப்பட்ட பாகங்களை யெல்லாம் எவ்வகையான தீத்திப்பெண்ணையையாவது நெருப்பையாவது பூசி அந்த இடமுழுதும் தளர்த்தி பஞ்சைமடித்து மடித்துப் போடவேண்டும்.

12-வது அக்தியாயம்.

பெரியம்மை.

பெரியம்மை:—பெரியம்மையானது தொத்துவியாதி சம்பந்தமாய் விடாசரம்காய்ந்து சுரம் கண்டமூன்றாம்நாளில் சரீரத்தின்மேல் கொப்புளம் காண்கிற வியாதியாம்.

வியாதியஸ்தர்களின் பக்கத்திலிருக்கும் காற்று தொத்துவியாதி சம்பந்தப்பட்ட வஸ்துக்கள். அதாவது வஸ்திரங்கள் முதலானவைகளால் இவ்வியாதி வியாபிக்கிறது.

2. அம்மைகுத்துதல்:—இது டாக்டர் ஜென்னர்துரை அவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அம்மைகுத்துவதனால் பிரதம பிரயோஜனம் அம்மைகுத்தாமல் பெரியம்மை காணப்படுகிறவர்கள் ஏறக்குறைய மூன்றிலொரு

வர்விதமாக மரணமடைகிறார்கள். சாகாமல் பிழைக்கிற வர்களும் ஆயுள் முழுதும் பெரும்பான்மையாய் குருடர்களாகிறார்கள். இந்த அருவருப்பான வியாதியினால் பலவிதமான அங்கவீனங்களும் அஸ்தியைப்பற்றியவியாதிகளும் உண்டாகின்றன.

நன்றாய் அம்மை குத்தப்பட்டிருந்தால் பெரியம்மை காண்கிறவர்களில் நூற்றில் ஒருவர்கூடச் சாகிறதில்லை. அம்மை குத்தப்பட்ட பிறகு உண்டாகிற பெரியம்மையானது சில தினங்கள் அளவாயிருந்து சுவல்பமான சரத்தை மாத்திரம் உண்டபண்ணும். ஆகையால் யாதொரு கிராமத்தில் பெரியம்மை கண்டிருந்தால் குடிகளை அம்மை குத்திக்கொள்ளும்படி வற்புறுத்துவது பெரியதனக்காரருடைய கடைமையாயிருக்கிறது. அவர் உடனே அது சங்கதியை தாசில்தாரருக்கு தெரியபண்ணி அம்மை குத்துகிறவர்களை அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அம்மை தொத்திக் கொண்டபிறகு கூட அம்மை குத்திக்கொண்டால் அம்மை வராமல் சாதாரணமாய் பாதுகாத்துக்கொள்ளக்கூடும். அதன்படி அம்மை கண்டாலும் பலமாகிராதென்பது நிச்சயம்.

3. அம்மை குத்துவது அதிக அவசியம்:— பெரிய அம்மையானது வரவொட்டாமல் அறுதியாய்த்தடுக்கக்கூடிய வியாதியாயிருக்கிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் தக்கபடி அம்மை குத்தப்படுமொகில் பெரியம்மை அடியோடு அற்றுப்போய்விடும். இது வாஸ்தவமான சங்கதியென்று தெரிந்திருப்பதினாலே துரைத்தனத்தார் அதிக திரவிய விரயம்பண்ணி ரூபுகளின் நன்மைக்காகவே அம்மை குத்தும் இலாக்காவை சுற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். யாதொரு கட்டணமும் வாங்காமலே அம்மை குத்துவது அந்த இலாக்காதாரருடைய கடமையாயிருக்கிறது.

யாதொரு கிராமத்துக்கு அம்மை குத்துகிறவர் வந்தால் அம்மை குத்தப்படாத குழந்தைகளையும் பெரியவர்களை யும் கிராமம் பெரியதனக்காரர் அவருக்குக் காட்டவேண்டும்.

4. பெரியம்மையில் முன்றுவிதங்கள்:— (1) மிகவும் சாந்தமான அம்மை.—முத்துகள் ஸ்பஷ்டமாயும் ஒன்றோடொன்று சேர்மலும் ஒன்றையொன்று தொடுவதைப்போலும் இருக்கிறது.

(2) மிகவும் குருரமானது.—முத்துகள் அதிகம் கொப்புளங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்திருக்கும்.

(3) மிகவும் அபாயகரமானது.—இந்தவியாதி அம்மை குத்தாதவர்களுக்கு மிகவும் அபாயத்தை விளைவிக்கும்.

5. சில சந்தர்ப்பங்களில் மறுபடியும் அம்மை குத்துவது அவசியம்:—முதல்தடவைமுத்து நன்றாய் எழும்பாமல் சுமாராய் ஒன்று இரண்டு அடையாளங்கள் மாத்திரம் செவ்வையாய்க் காணப்பட்டால் இரண்டாம் முறை குத்துவதால் பெரியம்மை வராதபடி செய்யும். ஒருவேளை வந்தாலும் சுலபமாய் அபாயமின்றி முடியும்.

வாலிபர்கள் தங்கள் பருவமடைந்தவுடனே மறுபடியும் அம்மை குத்திக்கொள்ளவேண்டும். ஓர் வீட்டில் பெரியம்மை கண்டால் அங்கே யிருக்குமவர்கள் யாவரும் உடனே அம்மை குத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு வீட்டில் பெரியம்மை வார்த்தால் முனிசிபல் காரிகளால் சுகாதாரமுறை அனுசரிக்கவேண்டிய முறைகள் (1) கார்பாலிக் ஆலிட்டென்ஸும் திராவகத்தில் 20 ல் 1 பங்கு கலந்த துப்பட்டி கதவின் மீது படுதாவாகத் தொங்க விடப்படவேண்டும். (2) மலம்,

போஜனமிதி இவைகளை வெல்லாம் ஒரு தொட்டியிலாவது பாதிரத்திலாவது டிடித்து தூங்குந்தத்தைப்போக்கும் திராவகத்தைக் கலந்தபின்பு அவைகளை பூமியில் புதைக்கப்படவேண்டும். (3) அனுவசியமான வஸ்திரங்கள் சாமான்களெல்லாம் அறையிலிருந்து அப்புறப்படுத்தவேண்டும். வியாதியஸ்தன் அறையிலிருக்கும் ஜன்னல்களை நன்றாய்த் திறந்து வைக்கப்படவேண்டும். (4) தொத்து சம்பந்தப்பட்ட கந்தைகள் படுக்கை முதலானவைகள் கொளுத்தப்படவேண்டும். (5) கக்கை, சாக்கடைகள் அக்கம்பக்கங்கள் சுத்தி செய்யப்பட்டு, தண்ணீரால் கழுவுப்பட்டு, துந்தாற்றம் போக்கடிக்கப்பட வேண்டும்.

நன்றாய் அம்மை குத்துவதினால் தோன்றும் குறிகள்: - இரண்டாம் நாளிலாவது மூன்றாம் நாளிலாவது கொப்புளம் கிளம்பியிருக்கும். எட்டாம் நாளில் தெளிவான சிழ் உண்டாகும், பத்தாம்நாளில் அந்தசிழ்கருகிறமடையும். பதினான்கு அல்லது பதினைந்தாம் நாளில் பக்குகட்டிக்கொண்டிருக்கும்.

பக்கு உதிர்ந்துவிட்ட பிறகு வட்டமான வடிவு உண்டாகி அதில் சிறு குழிகள் நிறைந்திருக்கும். இந்தக் குறிகள் நன்றாய் அம்மை குத்தியிருக்கிற தென்பதற்கு நிச்சயமான அடையாளம்.

ஒவ்வொரு கையிலும் மூன்று வடிவு இருக்கவேண்டும். மூன்றாக்குக் குறைந்திருப்பது போதாது.

பிறந்து ஆறுவாரத்துக்குமேல் மூன்று மாதத்துக்குள்ளாக எப்போதும் குழந்தைக்கு அம்மை குத்தியிடவேண்டும். புதிதாய்ப் பிறந்த குழந்தைக்கு பெரியம்மை தொத்திக்கொள்ளத்தக்க சந்தர்ப்பமாயிருந்தால் தாமதமில்லாமல் அந்தக் குழந்தைக்கு அம்மை குத்தி

(4) கந்தைகள், வஸ்திரங்கள், படுக்கை முதலானவைகள் (வியாதியஸ்தனுடைய) கொளுத்தப்படவேண்டும்.

(5) விடு வெளியேயும் உள்ளேயும் வெள்ளையடித்து மிகவும் சுத்தியாக வைக்கப்படவேண்டும்.

ஒதமாயிருக்கும் தரையில் ஜீவபதார்த்தங்களும் கந்தமூலபதார்த்தங்களும் அழுகுவதினால் விஷச்வரம் உண்டாகிறது. ஜலம் விஸ்தாரமாய் பாய்ச்சப்பட்ட கிராமங்களில் வசிக்கிற குடிகளுக்கு இந்த சுரம் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் விசேஷமாய் காண்டிிறது.

ஆகையால் வாசஸ்தானங்களிலிருந்து எல்லா குப்பைகளையும் அப்புறப்படுத்துவதும் ஜலதாரை நீரைப் பூமியில் ஊறவொட்டாமல் செய்வதும் மலத்தையும் குப்பையையும் பிரதிதினம் அப்புறப்படுத்துவதும் அதிக அவசியமாகும்.

28. விஷச்வரம் வராதபடி பாதுகாப்பதற்கு வேண்டியவைகள்:—(1) தோளம்படவொட்டாமல் உடலை காக்கவேண்டும். (2) தரையிலிருந்து போதும் உறங்காமல் கட்டிலினமீதாவது திண்ணையினமீதிலாவது உறங்கவேண்டும். (3) எப்போதும் காய்ச்சின ஜலத்தையே குடிக்கவேண்டும். (4) ஜலம் பாய்ச்சப்பட்ட புலங்களிலிருந்து ஒடுகிற கால்வாய்களில் ஒருபோதும் ஜலபானம் பண்ணக்கூடாது. (5) கூடியமட்டில் ஒதமில்லாமல் உலர்ந்த மண்ணுள்ள தரையினமேல் கட்டப்பட்ட வீடாகப்பாத்தது அதில் குடியிருக்கவேண்டும். குடியிருக்கும் வீட்டின் சமீபத்தில் சேற்றுநிலமாகவது களர்நிலமாகவது இருந்தால் அதற்கும் வீட்டுக்கும் மத்தியில் மரங்களை நட்புப் பயிராக்கவேண்டும்.

29. தலைவலி உண்டாவதற்கு காரணமும் சிசிச்சையும்:—மலச்சிக்கினால் தலைநோய் உண்டானால் பேதிக்கு சாப்பிடவேண்டும். பித்தத்தினால் கண்டால் வரத்திக்கு வரங்கிக்கொள்ள வேண்டும். உஷ்ணத்தால் உண்டானால் கொஞ்சம் இளைப்பாறி சடச்சட காப்பி சாப்பிடவேண்டும். கொஞ்சம் தூங்கினால் உடனே பரிகாரம் உண்டாகும்.

30. வாய்ப்புண், நாக்குணம்:—இது வெள்ளை வெள்ளையாய் வாயினுள்ளும் நாக்குமேலும் புண்ணாகும். சிசிச்சை:—சுத்தம்செய்த வெண்காரம் தேனில்குழைத்து வாயில்தடவேண்டியது.

31. அள்ளுமாந்தம்:—குழந்தைகளுக்குப் பக்கங்கள் தூக்கிப்போட்டுமூச்சு கஷ்டப்படும். கொண்டையில் கொறுகொறுவென்கிற சப்தம் உண்டாகும். சளி அதிகமானால் மேல்சொன்ன குறிகள் எல்லாம் உண்டாகும். உடனே மருந்து டாக்டரைக்கேட்டு உபயோகிக்கவேண்டும்.

32. பல்வலியின் காரணமும் அதற்குப் பரிகாரமும்:—பற்களைச் சரியாய் பாதுகாக்காததுதான். குடத்தையாவது, காசுக்கட்டியையாவது, அடினையாவது பற்களின் இடையிலவைத்தால் வலி நீங்கும். பற்கள்கெட்டுப்போனால் அவைகளைப் பிடுங்கிவிடுவது நலம். பற்கள் பிடுங்கப்பட்டால் வேறுபற்கள் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்தப்பழுதியிருக்கும், ஜீரணமும் தடைப்படும். இரப்பை குடல்களின் ஒழுங்கினதால் பல்வலியுண்டானால் அவைகளுக்கு இரும்பு திராவகம் குவைனாத்தூள் முதலிய பலம் தரும் மருந்துகளைச் சாப்பிடவேண்டும்.

விடவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் எவ்வித தெடுதியும் உண்டாகமாட்டாது. எல்லாரும் பருவகாலத்தை யடைபும்போது இரண்டாந்தரம் அம்மை குத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

சின்னம்மை:—சின்னம்மை சாதாரணமாய்ச் சிறுபிள்ளைகளுக்குவரும் குளிர்காய்ச்சல் உண்டாகும்; பிண்களிலும் மூக்கிலிருந்து நீர்வடியும்; தும்மலும் இருமலும் இருக்கும். இந்த அம்மைக்கு பேதியுண்டுபண்ணும்தன்மையுண்டு சுகமாகிவருகையில் குளிர்வடாதபடி பார்க்கவேண்டும்.

புட்டாலம்மை:—தாடை விக்கத்திற்கு புட்டாலம்மை என்கிறார்கள். இதற்குச் சிசிச்சை வேப்பஇலை பற்ப்போட்டு கழுத்துக்கு அட்டிகை கட்டுவார்கள். அட்டிகை கட்டிக்கொள்வதால் வியாதி கவந்தமாகாது. நாலைநாள் அதிகமாயிருந்து பிறகு குறைந்துபோகும். இதற்கு வந்தீர் காப்படம்போட்டு காற்றுப்படாமல் மேலே கம்மளி கட்டிவைக்கவேண்டியது. மலகத்தி ஆவதற்கு 4டியில் வரும் மருந்தை கொடுக்கவேண்டும். ஜாலப்பு பாரரைபைபம், சுக்குப்பொடி இவை தனித்தனியே பைரக்குன்றிமணி ஒன்றரைக் குன்றிமணி இரண்டு குன்றிமணியை கொடுக்கவும்.

மேற்படி வஸ்துக்களை ஒன்றாகக் கலந்து சூறில் ஒரு நாட்கம் கொடுக்கவேண்டியது.

13-வது அத்தியாயம்.

குடியரசு—கரோடியாபிபாலனம்.

குடியரசு என்னும் முனிசிபாலிடி களினும் லாகல்போர்டுகளினும் பரிபாலனம்:—இரண்டாந்தரம் முக்கிய பட்டணங்களிலும் ஜில்லாக்களின் மூக்

பெயர்பட்டணங்களிலும் தாலுகாகளின் கஸ்பாஸிலும் குடியரசுகள் என்று சொல்லப்படும் முனிசிபாலிட்டிகளும், லோகல் போர்டுகளும் நமது இராஜங்கத்தாரால் கருணைகூர்ந்து ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த குடியரசுக்குவேண்டியவர்கள் சிலர் இராஜங்கத்தாராலும், சிலர் ஊராட்சிகளாலும் நேமிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த சங்கத்தார்கள் தொத்துநோய் உண்டாகும் நோய்களை அடக்க பணத்தை லட்சியமில்லாமல் ஆனால் மிகவும் எச்சரிக்கையுடன் செலவிடவேண்டுமென்றும் ராஜாங்கத்தார் அவர்கள் செய்யவேண்டிய விஷயங்களைப்பற்றி உத்தரவுகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சுகாதாரம் அறிந்த இந்த சங்கத்தார்கள் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும், அவர்களின்பேரில் அதிகாரிகளையும் நேமித்து அவர் அவர்கள் செய்யவேண்டிய வேலையை விசேதமாய் ஏற்படுத்தவேண்டும். உத்தியோகஸ்தர்கள் கவனிக்கவேண்டிய விஷயமும் நாமுமிருக்கவேண்டிய முறைகளையும் முந்தின அத்தியாயங்களில் அந்த அந்த இடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் யாவற்றையும் சேர்த்து விசேதமாய் இவ்விடத்தில் சொல்லலாம். (1) குடும்பத்திலுள்ள எஜமான் ஒவ்வொருவரும் தன் வீட்டையும், வாசலையும் சுத்தியாய் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். (2) அதுபோலவே, குடியரசு சங்கத்தார்க்கும் ஐனங்கள் தாராளமாய் போய் உலாவ சமுதாய நிலங்களும் சிங்காரத்தோட்டங்களுக்கும் வைக்கப்படவேண்டும். (3) மார்க்கெட்டு எப்படி கட்டியிருக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறதோ அதை நன்றாய் கவனிக்கவேண்டும். அதில் அழுதிப்போன காய்கனிகளும், நாரிப்போன் இறைச்சி முதலியவைகளை விற்பனை செய்யாதபடி கட்டளையிடவேண்டும். (4) சாப்பிடுவதற்கு ஏற்ற ஜலம் (5) ஜனங்களுக்கு கிடைக்கும்படியாக நல்ல குளங்களையும் அவற்றை அடுத்திருக்கும் நிலங்களையும்

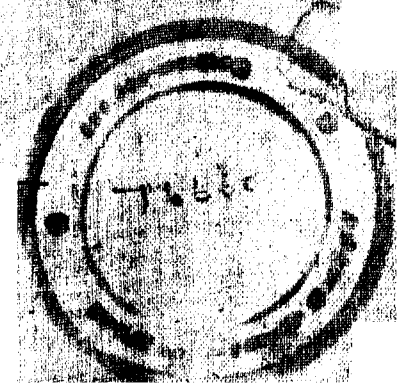
சுத்தியாக வைத்திருக்கும்படியான தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். (6) குடிக்கிறதண்ணீர்கிடைக்கத்தகுந்த இடங்களில் சாக்கடைதண்ணீர் போய்விழாதபடி செய்யவேண்டும். (7) தெருக்களிலுள்ள குப்பைகள் பத்திரமாய்ச் சேர்க்கப்பட்டு தூரத்திலாவது, எறிக் குப்பைமேடுகளின்மேலாவது எரிக்கப்படவேண்டும். (8) காற்றுபெரும் பாலும் அடிக்காத இடங்களில் குப்பைகளை கொட்டும்படிச் செய்யவேண்டும். (9) தெருக்கள் கோணலாய் இல்லாமல் நேராக இருக்கும்படி வேண்டிய திருத்தல் செய்யவேண்டும். (10) சாவுக்காரர்களும், தோல் பதனிடும் கிறவர்களும் ஊருக்கு கொஞ்சம், தூரமாக அவர்கள் தொழில் செய்யவேண்டும். (11) ஆடுகொடுகள் அடிக்கும் கல்லரைத் தோட்டங்களும், சடுகொடுகளும், கொட்டங்களும் தூரத்தில் இருக்கவேண்டும். (12) ஊரில் செத்துப் போகும் மிருகங்கள் உடனே நீக்கப்பட்டு, தூரமான இடத்தில் புதைக்கப்படவேண்டும். (13) ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இருந்து வருகிற அழுக்கு தண்ணீர், பெரிய சாக்கடை வாய்க்கால்களின்மூலமாய் போகத்தகுந்த ஏற்பாடு போதுமான தண்ணீரினாலும் அக்கால்களை சுத்தஞ் செய்யவேண்டும். (14) சாக்கடை வாய்க்கால்கள் கல்லினால் கட்டப்படவேண்டும். இல்லாவிடின் சாக்கடை நீரா னது பூமியில் ஊரி தீங்கு விளைவிக்கும். (15) சமுதாயக் கக்கசுக்கு அங்கங்கே கட்டி அவற்றிலுள்ள குப்பைகளைத் தோட்டிகளால் அப்போதைக்கப்போது எடுத்து விடும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

14-வது அத்தியாயம்.

குடித்தொகைப் பதிவு கணக்கு.

குடிமதிப்பு:—குடித்தனம் எத்தகையதோ அத்தகையதே துரைத்தனமும் :—நமது தாய் நம் குழந்தைப்பருவத்தில் நம்மை நமையாக்காமலும், எறும்பு கடியாமலும், குருகு பறவாமலும், கோயணுகரது மருந்தளித்தும் பத்தியமிருந்தும் காப்பாற்றுகிறார்கள். தந்தையோனானும் உடையுமனித்து நமக்கு ஐந்துவயதின் பித்தியாரம்பம் செய்வித்து நன்னடக்கையிலொழுகும்பொருட்டிப் பழக்குகிறார். அங்ஙனமே, நமது அரசர் நம்மைத் தற்கு அன்பிற்சிறந்த தாய்தந்தையைப்போல வுதித்து தன் பிரஜைகளினுயிரைத் தன்னுயிரைப்போலப் பாண்டு நமக்குக் கேடமமுண்டாகும்படியும், கோயில் வருந்தாம்விருக்கும்பொருட்டும் தர்ம வைத்தியசாலைகளையேற்படுத்தி நம்மை யாதரித்துவருகிறார். எப்படி ஓர் குடும்பத்தில், குழந்தை ஜனித்தால் சந்தோஷமுண்டாகுமோ அப்படியே நமது மகாகணம்பொருந்திய சக்ரவர்த்திக்கு தனது குடிகளதிகரிப்பது சந்தோஷம். ஒவ்வொருவனும் தனது குடும்பக்கணக்கு எடுப்பது கலபம். ஆனால் துரைத்தனத்தார் தங்கள் பிரஜைகளின் கணக்கெடுப்பது கஷ்டமாயிருந்தாலும் திரவியம் செலவு செய்து குடிமதிப்புக்கணக்கு எடுத்துவருகிறார்களல்லவா! அது யாது காரணத்துக்கெனவினவின், தனது குடியின் மொத்தத்தொகைத் தெரியவும், தனது பிரஜைகளில் ஜாஸ்திப்பேர்கள் எந்த வியாதியினால் மாண்டுபோகிறார்களென்பதையும், அவ்வியாதியைத் தடுக்க யாதுமுயற்சியெடுக்கலாமென்று யோசிக்கவும் இவ்வாறு செய்துவருகிறார்கள். இதற்காக ஒவ்வொரு முக்கிய நகரத்திலும்,

கிராமத்திலும் உத்தியோகஸ்தரை நியமித்து ஜனனமரண கணக்கை பெடுக்கும்படிச் சுட்டணியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே துரைத்தனத்தார் நமது செனக்கியத்துக்காக எவ்வளவு கவலையெடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்களென்பது நமக்கு யாரும் சொல்லாமலே தெரியவரும். இவ்வளவு ஜனங்கள்மீது அக்கரையும், அப்தரங்க விசுவாசமும் பாராட்டவரும் ஆங்கிலேய துரைத்தனமும் நமது மகாகணம்பொருந்திய சக்ரவர்த்தியும் அவர்கள் குடும்பத்தாரனைவரும் நீழிகாலம் கஷமாயும் சந்தோஷமாயும் வாழவேண்டுமென்பதெவ்வொரு விசுவாசபிரஜையையின் பிரார்த்தனையாய் இருக்கவேண்டும்.

M. B. A. T. Ramakrishna Pillai (Aargal), B. A.
P. M. U. Interp. High Court, Madras.
 "The book is written in a simple and easy style and is
 such as to be easily understood by all."

The Hindu, August 3, 1906.

"... We congratulate the young authoress for the
 easy style and brevity with which she has dealt with the
 subject. ... This calculation deserves perusal by all the
 reading public and especially by the lady readers."

The Madras Mail, September 25, 1906.

"It is catechetical in form and imparts useful know-
 ledge in simple language on principles of sanitation. The
 ignorance of Indian women is fruitful of many evils to the
 community, but their ignorance in regard to the elementary
 laws of sanitation has always been a source of danger to
 them and society. We commend this book to educated
 Indian ladies and wives and people of girls' and boys'
 schools of the Primary and Lower Secondary grades."

The Madras Christian College Magazine, Sept. 1906.

"This is a familiar catechism on the science of preserving
 health, and contains much useful information in a concise
 form. ... Four of the sections deal respectively with the
 subjects of air, water, food and sanitation in their bearing on
 health. The chapter on disease gives practical advice as to
 what should be done in emergencies and also contains
 sound teaching as to means for preventing the spread of
 disease. ... Persons who neglect these ordinary ways in which
 people often unconsciously endanger the health of their neigh-
 bours and at the same time unconsciously break the law,
 is intended. The Tamil in which it is written is simple and
 clear."

சென்னை, 7th August 1906.

இதனை வாசகப்படுத்தித் தருகிறார் எந்தெந்தருகும்
 எளிதில் புரியும்படி எழுதியிருக்கிறார். நெருங்கிய நண்பர்
 கள் இப்படி எழுதின படி எழுதின படி எழுதின படி
 மாகும்."